

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 745 - 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Υπόθεση του λαού το τσάκισμα του φασισμού

**ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ
ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ
ΠΟΥ ΘΡΕΦΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ
ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1820: Γέννηση Friedrich Engels 28/9/1864: Ίδρυση πρώτης Διεθνούς 28/9/1876: Ίδρυση ελληνικού χρηματιστηρίου 28/9/1989: Παραπέμπονται στο Ειδικό Δικαστήριο (σκάνδαλο Κοσκωτά) ο Ανδρέας Παπανδρέου και οι πρώην υπουργοί Κουτσόγιωργας, Τσοβόλας, Ρουμελιώτης και Πέτσος 29/9: Ναυτική ημέρα, ημέρα γλωσσών, Μπρουνέι: Ημέρα συντάγματος 29/9/1829: Πρώτοι ένστολοι αστυνομικοί (Λονδίνο), Ίδρυση Σκότλαντ Γιαντ 29/9/1948: Αντάρτες επιτίθενται στη Λάρισα, έξι νεκροί, απόπειρα ανατίναξης υδραγωγείου 29/9/1972: Πρώτο φύλλο «Πανσπουδαστικής» (Αντι-ΕΦΕΕ) 29/9/1990: Αποφυλάκιση Στυλιανού Παττακού «προς αποφυγή ανηέστου βλάβης της υγείας του» 30/9: Ημέρα μετάφρασης, Μποτσουάνα: Εθνική γιορτή (1966) 30/9/1947: Ίδρυση Κοινωνικού 30/9/1960: Ίδρυση ΟΟΣΑ 30/9/1983: Τριπλή βομβιστική επίθεση (ΕΛΑ) σε υπουργείο Βιομηχανίας, υπουργείο Εργασίας και γραφεία ΓΣΕΕ 30/9/1984: Ο ακροδεξιός γάλλος πολιτικός Ζαν Μαρί Λεπέν χαρακτηρίζεται ανεπιθύμητο πρόσωπο για την Ελλάδα 1/10: Ημέρα τρίτης ηλικίας, ημέρα κατά ηπατίτιδας, ημέρα χορτοφάγων, ημέρα μουσικής, Νηηρία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Καμερούν: Ημέρα ενοποίησης (1961), Κίνα: Ανακήρυξη λαϊκής δημοκρατίας (1949), Νότια Κορέα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 1/10/1954: Εξάρθρωση Κομμουνιστικής Οργάνωσης Κρήτης (δεκαεπτά σε δίκη, ισάριθμοι εκτοπίζονται) 1/10/1986: Βόμβες σε αποθήκη ΓΣΕΕ και κτίριο νομαρχίας Αθηνών (ΕΛΑ) 1/10/1987: «Μάχη» Καλογρέζας, νεκρός ο Μιχάλης Πρέκας, σύλληψη Χριστόφορου Μαρίνου και Κλέαρχου Σμυρναίου 1/10/1993: Δύο βόμβες σε κτίριο ΟΑΣΑ (ΕΛΑ-1η Μάχη) 2/10: Ημέρα ηθοποιού, Γουινέα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1958) 2/10/1869: Γέννηση Mahatma Gandhi 2/10/1910: Απολύονται 150.000 εργάτες αλευρόμυλων (Αγγλία) 2/10/1943: Ορκωμοσία αποφοίτων πρώτης σειράς σχολής αξιωματικών του ΕΛΑΣ (Περτούλι) 2/10/1978: Τριάντα νεκροί, χίλιες συλλήψεις σε γενική απεργία (Γουατεμάλα) 2/10/1993: Αυτοκτονία Κατερίνας Γάγω 3/10: Ημέρα κατοικίας, Ιράκ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1932), Νότια Κορέα: Ημέρα ίδρυσης, Γερμανία: Ημέρα επανένωσης (1990), Μπαρμπάντος: Ημέρα Ηνωμένων Εθνών 3/10/1954: Γέννηση Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν 3/10/1970: Βόμβα (ΠΑΚ) στον εθνικό κήπο, σύλληψη τριών μελών 3/10/1979: Βόμβες σε δύο αυτοκίνητα Αμερικάνων (ΕΛΑ) 3/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλιαντζά 3/10/1981: Τέλος απεργίας πείνας μελών IRA (φυλακές Μείζ) μετά από επτά μήνες και δέκα νεκρούς 3/10/1995: Βόμβα σε αυτοκίνητο στα Πατήσια (17Ν) 3/10/2002: Μετατροπή θανατικής ποινής Αμπντουλάχ Οτζίαν σε ισόβια 4/10: Ημέρα ζώων, Λεσότο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966) 4/10/1938: Ίδρυση Τροχιαίας 4/10/1974: Ίδρυση ΝΔ 4/10/1996: Πρόεδρος της ΝΔ ο Μιλτιάδης Εβέρτ 4/10/2005: Επίσημη έναρξη διαπραγματεύσεων Τουρκίας-ΕΕ.

● Ακροδεξιός εσμός ●●● Οχι οι νεο-ναζί, οι άλλοι, οι... δημοκρατικοί ●●● Με τη θεωρία των «δύο άκρων» και τη πρότυχη μιντιακή προπαγάνδα για τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται» και την υποχρέωση υποταγής στο νόμο «ό,τι κι αν περιλαμβάνει» ●●● Δηλαδή, πού θέλατε ν' αφήσει τα εργαλεία της δουλειάς ο μπάτσος του Μπαρμπάρουση; ●●● Στο μαγαζί τ' άφησε και «δε θυμήθηκε» να πάει να τα πάρει πριν το ντου των συναδέλφων του ●●● Εμείς, πάντως, υποψιαζόμαστε ότι καθόλου τυχαία δεν αφήνουν οι νεο-ναζί κάποια «σύνεργα» στα γραφεία τους ●●● Είναι η νομική (και πολιτική) άμυνά τους ●●● Διά της μεθόδου του συμψηφισμού, αν εννοήσατε ●●● Βολεύουν και τη θεωρία των «δύο άκρων» αυτά τα «ευρήματα», που δήθεν έκκλητα σχολιάζουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ ●●● Αντιμνημονιακό μέτωπο Κουβέλη-Λοβέρδου ●●● Ανέκαθεν αυτός ο τόπος παρήγαγε έξυπνα ανέκδοτα ●●● Μη σπρώχνεστε, λεβέντες της Κεντροαριστεράς ●●● Η κασίκα μπορεί να μασήσει ταραμά, μπορεί να φτύσει και τα κουκούτσια, αλλά να θεωρήσει αντιμνημονιακούς τον Λοβέρδο, τον Κουβέλη, τον Μό-

σιαλο και τους αποδέλοιπους, αποκλείεται ●●● Στον επαναπατρισμό συντηρητικών ψήφων που είχαν μετακινηθεί προς τη Μέρκελ ποντάριζαν υποτίθεται οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες ●●● Και ο Στάινμπερκ τους έκανε... κωλοδάχτυλο! ●●● Εργαζόμενοι των ΟΤΑ σήκωσαν πανό με το σύνθημα «Οχι άλλες απολύσεις» και ο Μιχελάκης σηκώθηκε και έφυγε από το συνέδριο της Ένωσης Περιφερειών ●●● Είχε δε χάσει τόσο την ψυχραιμία του, που φώναζε στους διαμαρτυρόμενους ότι «εκτρέφουν το αυγό του φιδιού» ●●● Πόσο πρωτοφανές, όμως, είναι να σηκώνεται πανό σε τέτοιου τύπου

εκδήλωση; ●●● Καθόλου ●●● Όμως ο Μιχελάκης πίστευε ότι μετά το κομπρεμί με τον Μπαλασόπουλο, ο ίδιος θα έμενε στο απυρόβλητο και τα πυρά θα κατευθύνονταν μόνο στον Μητσοτάκη ●●● Γι' αυτό εξεπλάγη, έχασε την ψυχραιμία του και... εξετράπη ●●● Ξυδάκι ●●● Ο Δένδιας ανακάτεψε την τράπουλα των αρχιμπάτσων, αλλά ο ίδιος ούτε που σκέφτηκε να παραιτηθεί ●●● Οχι πως πρωτοτυπεί, βέβαια ●●● Πάνε χρόνια που η αστική-κοινοβουλευτική παράδοση της «πολιτικής ευθύνης» έχει εξαφανιστεί από το λεξιλόγιο και την πρακτική των αστών πολιτικών στην Ελλάδα ●●● Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το αίμα του Παύλου

Φύσσα και η ΔΤ άρχισε να διαφημίζει την προβολή ντοκιμαντέρ για τον Παύλο Μπακογιάννη, με έμφαση στη «δολοφονία του» ●●● Τυχαίο; ●●● Μόνον αφελείς θα το έλεγαν αυτό ●●● Είναι τόσο χοντροκομμένη η προπαγάνδα των «δύο άκρων»; ●●● «Ο Αλέξης Τσίπρας βλέπει τη χρηματοπιστωτική πολιτική των ΗΠΑ ως πρότυπο για την Ευρώπη» ●●● Ετσι τιπολόδησε η αυστριακή «Ντι Πρέσε» τη συνέντευξη που της παραχώρησε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Λέτε να μην κατάλαβαν τα στελέχη της εφημερίδας τι τους έλεγε ο Τσίπρας; ●●● Με τον Ασμουσεν πήγε να συναντηθεί ο Τσίπρας στη Φρανκφούρτη, αλλά συναντήθηκε απύπως και με τον Ντράγκι ●●● Τον πήρε, λέει, αγκαζέ ο Ασμουσεν και τον πήγε σε διπλανό ασαονέρ, όπου... όλως τυχαίως βρισκόταν ο Ντράγκι, με τον οποίο ο Τσίπρας είχε σύντομη συνομιλία ●●● Τι στο διάολο, γιάφκα είναι ο γυάλινος πύργος της ΕΚΤ στη Φρανκφούρτη; ●●● Από την Εισαγγελία στην Αντιπροσκοκρατική, από εκεί στην ΚΥΠ και τώρα στο ΕΣΡ ●●● Ανθρωποι σαν τον Δ. Παπαγγελόπουλο ποτέ δεν πάνε χαμένοι ●

◆ Φθινοπωρινή πολιτική εκστρατεία (λέμε τώρα) σήμανε ο ΣΥΡΙΖΑ, καλώντας τους εργαζόμενους να ριξουν με τους αγώνες τους την κυβέρνηση. Από τη σχετική προπαγάνδα έλκονται και δυνάμεις που βρίσκονται στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, προσβέυοντας μια (λέμε τώρα) «πολιτικοποίηση των αγώνων». Και εμείς ρωτάμε: αν έπεφτε η κυβέρνηση, θα επέστρεφαν αυτόματα στη δουλειά όσοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα; Θα καταργούνταν το «νέο Λύκειο»; Η μήπως τα αιτήματα των αγώνων θα έμπαιναν στη... λίστα προτεραιότητας της νέας κυβέρνησης, όποια κι αν ήταν αυτή; Τι μένει τότε; Μένει η υπονόμευση των αγώνων με την κάλπικη «πολιτικοποίηση» και η συριζική πολιτική κυβερνητισμό.

◆ Εφοπλιστής, γνώστης της κινηματογραφικής παραγωγής, μανάτζερ με τα όλα του, ο Γ. Παπαλιός παραιτήθηκε από πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, διότι ο Παναγιωτόπουλος του ζήτησε «να δει το θέμα»

του Σμαραγδή, ο οποίος ζητάει υπερδιπλάσιο ποσό απ' αυτό που ζητούν άλλες ταινίες. Τζάμπα νομίζετε κατεξυτελιζόταν δημόσια αφιερώνοντας εμετικές μαντινάδες στον Σμαραγά;

◆ Κάποιοι ψάχνουν «ομορφιά» και όχι ιμπεριαλιστικά συμφέροντα στη δήλωση του Πούτιν ότι «δικάζουν τον Μπερλουσκόνι επειδή ζει με γυναίκες, ενώ αν ήταν ομοφυλόφιλος κανένας δε θα τον πείραζε». Όταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, ο ηλίθιος κοιτάζε το δάχτυλο.

◆ Γιατί ο Δένδιας έστειλε το μπαλάκι στο γήπεδο της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου; Κάθε φορά που οι μπάτσοι

σχηματίζουν μια δικογραφία, κάνουν προανάκριση, βάζουν κατηγορίες και στέλνουν τη δικογραφία στον εισαγγελέα με διαβιβαστικό το οποίο αναφέρει αδικήματα. Δε στέλνουν δικογραφίες με ερωτήματα. Ο εισαγγελέας, βέβαια, μπορεί να δεχτεί ή να μη δεχτεί το κατηγορητήριο των μπάτσων, μπορεί να το διευρύνει ή να το μαζέψει, όμως οι μπάτσοι πάντοτε στέλνουν δικογραφίες με κατηγορίες. Εν προκειμένω στάλθηκαν μόνο μισοσχηματισμένες δικογραφίες με ερωτήματα για το ποια αδικήματα μπορούν να στοιχειοθετηθούν. Ετσι, η βελίτσα θα πάει μακριά και στο μεταξύ πολλά μπορούν

να γίνουν στο παρασκήνιο.

◆ Πώς βρέθηκαν ξαφνικά όλοι αυτοί οι πρώην (ή «πρώην») Χρυσαιγίτες που μιλάνε στις εφημερίδες; Μήπως είναι «παιδιά» των μυστικών υπηρεσιών, που υπηρετούσαν στο νεοναζιστικό μόρφωμα, όχι για να το υπονομεύσουν με τη μέθοδο της διείσδυσης, αλλά για να το κατευθύνουν εκεί

που πρέπει; Είναι γνωστό ότι δεν μας αρέσουν οι θεωρίες συνωμοσίας, αλλά είναι επίσης γνωστό ότι οι μυστικές υπηρεσίες πάντοτε έχουν ανθρωπύπους τους στις λούμπεν φασιστικές συμμορίες, όπως επίσης είναι γνωστό ότι τα τάγματα είναι γνωστό ότι τα τάγματα οι νεοναζί έγιναν κοινοβουλευτική δύναμη, αλλά πριν από αρκετά χρόνια, όταν ήταν μόνο μια συμμορία δολοφόνων με απειροελάχιστη κοινοβουλευτική απήχηση) χρησιμοποιούνταν ως βοηθός σε αστυνομικές επιχειρήσεις. Κάποιοι έπρεπε να παίζουν το ρόλο των «αγανακτισμένων πολιτών». Ο,τι κι αν είναι οι «ανανήφαντες», αυτό που περιγράφουν δεν απέχει ούτε πόντο από την αλήθεια. Και ήταν γνωστό.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η διαδικασία των μεταρρυθμίσεων δεν είναι μόνο μια διαδικασία λιτότητας, αλλά και ανταγωνιστικότητας, υγιών δημοσιονομικών, ενίσχυσης της εμπιστοσύνης των επενδυτών στις χώρες μας. Πιστεύω ότι σε αυτόν τον δρόμο έχουμε καταφέρει πολλά, αλλά δεν είμαστε ακόμα στο τέλος.

Ανγκελα Μέρκελ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Πέρυσι σχεδόν κανείς από τη Γερμανία δεν έκανε διακοπές στην Ελλάδα, διότι η σχέση κόστους-παροχής ήταν πιο συμφέρουσα στην Τουρκία. Τώρα όμως πηγαίνουν και πάλι, διότι, μεταξύ των άλλων, η Ελλάδα μείωσε το κόστος εργασίας κατά 13%.

Βόλφγκανγκ Σόμπλε

Οι θεωρητικοί των «δύο άκρων» που αγορεύουν για την ομοιότητα των χρυσαυγιδών με την Αριστερά δεν είναι αφελείς, καθώς θέλουν με αυτόν τον τρό-

πο να υπονομεύσουν τη δυναμική της αντίστασης της κοινωνίας στην κατά σχεδιασμένη και εξελισσόμενη νεοφιλελεύθερη επιδρομή, η οποία συνεχίζεται αμείωτη επί τρία χρόνια.

Το Ποντίκι

Η πολιτική βία είναι πράγματι κτηνώδης και άλογη, η πολιτική βία είναι πράγματι το μαινόζωο της φωτογραφίας που χτυπάει τρομοκρατημένο στα τυφλά.

Γιώργος Καμίνης

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η αξιωματική αντιπολίτευση. Ο Αλ. Τσίπρας έχει συναντηθεί με όλο τον καλό τον κόσμο των δανειστών—από τον Βόλφγκανγκ Σόμπλε ως τον Γεργκ Ασμουσεν— και εδώ κάποιοι πονηροί θα τον βγάλουν εκτός συνταγματικού τόξου;

Σ. Τζανάκης (Τα Νέα)

Πράγματι, πρέπει να καταδικαστούν και οι δύο βίες, η δεξιά και η αριστερή, αυτή που στρέφεται εναντίον των μεταναστών και εκείνη που στρέφεται εναντίον των μνημονιακών, επειδή στη δημοκρατία τα προβλήματα δεν λύνονται με τη βία,

αλλά με θεσμικά μέσα (και η καταστολή, όταν είναι αναγκαία, αποτελεί μονοπάτι του κράτους).

Μιχάλης Μητσός (Τα Νέα)

Η Δύση θα πρέπει να αποφύγει να πιαστεί σε μια παγίδα από μέλι από τους Ιρανοί. Δεν πρόκειται για μέλι αλλά για δηλητήριο.

Μπενιαμίν Νετανιάχου

Δεν χαλαρώνει καμία πολιτική μας διαφορά. Μπορεί να χαλαρώσει, έως να εξαφανιστεί, αν αποφασίσει ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι κάτι άλλο από αυτό που είναι

τώρα.

Σπ. Λυκούδης (ΔΗΜΑΡ)

Θα είμαι πάντα μαζί σας, στο πλευρό σας, είτε με αποπέμψουν από το Κοινοβούλιο είτε όχι. Δεν κάνει η κοινοβουλευτική έδρα τον ηγέτη. Μπορείς να κάνεις πολιτική κι εκτός Κοινοβουλίου.

Σίλβιο Μπερλουσκόνι

Εκπροσωπούν το 40% εσωτερικά, αλλά έχουν μηδενική απήχηση στην κοινωνία και ζουν σε έναν μικρόκοσμο αρνούμενοι να δουν τι συμβαίνει γύρω τους. Τατσόπουλος για Λαφαζάνη

Παιχνίδια προπαγάνδας με τη μακρόχρονη βαρβαρότητα

Σαν κυνηγός κεφαλών σε αποικιοκρατούμενη αφρικανική χώρα, ο Κ. Μητσοτάκης έδειξε στους επικεφαλής της τρόικας τη λίστα με τους 12.500 εργαζόμενους στο δημόσιο που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα και τους ζήτησε μια «παράτα» δυο-τριών μηνών προκειμένου να σχεδιάσει και να ολοκληρώσει το έργο άλλων 12.500 διαθεσιμοτήτων, που έχει χρονικό ορίζοντα το τέλος της τρέχουσας χρονιάς. Οι τριόκνοι δεν απάντησαν, γιατί πρώτα θα κάνουν τη «γύρα» απ' όλα τα υπουργεία και μετά θα κάνουν τον απολογισμό και το τελικό παζάρι. Αφού πρώτα επιστρέψουν στις έδρες τους και πάρουν οδηγίες από τ' αφεντικά τους, το ΔΝΤ, την Κομισιόν και την ΕΚΤ. Με απλά λόγια, αν δώσουν στον Μητσοτάκη τη δίμηνη παράταση, θα ζητήσουν κάτι άλλο στο οποίο η κυβέρνηση θα κάνει τη δύσκολη.

Η κυβέρνηση ένα μόνο αίτημα έχει στην πραγματικότητα. Να μη ζητηθεί από την τρόικα να ψηφιστούν εδώ και τώρα νέα μέτρα που θ' αφορούν το 2014. Οπως διαφέρει ο Στουρνάρας, η κυβερνητική ευελπιστεί ότι θα γίνει δεκτό το αίτημά της να μη ψηφιστούν εκ των προτέρων νέα μέτρα, αλλά να καταρτιστεί λίστα τους και να ψηφιστούν όταν πρέπει να εφαρμοστούν, ανάλογα και με την πορεία της δημοσιονομικής πολιτικής. Και να είναι όχι μέτρα για περικοπές μισθών και κύριων συντάξεων, αλλά «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με δημοσιονομικό αποτέλεσμα», όπως δήλωσε και ο Σαμαράς μετά τη συνάντησή του με τον Μπαρόζο.

Θα γίνει δεκτό αυτό το **πολιτικό** αίτημα; Την απάντηση δε θα τη δώσει η τρόικα, αλλά τα αφεντικά της. Θα τη δώσει κυρίως ο γερμανογαλλικός άξονας, στον οποίο θα προσφύγει η συγκυβέρνηση ζητώντας να της δώσουν μερικούς μήνες καιρό, να μπορέσει να βγάλει τις εκλογές του προσεχούς Μάη, χωρίς ιδιαίτερο ζόρι, με εφαρμογή βέβαια των συμφωνημένων (διαθεσιμότητες, απολύσεις, αυξήσεις στα εισιτήρια, νέο πετσοκόμμα επικουρικών συντάξεων και εφάπαξ, 25ευρω για εισαγωγή στα νοσοκομεία, παραπέρα ιδιωτικοποίηση της Υγείας κτλ.).

Ακόμα, όμως, κι αν η Μέρκελ με τον Ολάντ δείξουν κατανόηση σ' αυτό το πολιτικό αίτημα της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, υπάρχει ένα αγκάθι. Την άνοιξη θα πρέπει να συζητήσουν για το

«χρηματοδοτικό κενό», που ξεπερνά τα 10 δισ. ευρώ. Και βέβαια, τότε θα πρέπει να συζητήσουν και για το νέο Μνημόνιο που θα συνοδεύει αυτό το μίνι πακέτο. Μπορούν αυτή τη συζήτηση να τη μεταφέρουν για μετά τις εκλογές του Μάη; Αν ναι, έχουν κάθε λόγο να το κάνουν, για να στηρίξουν τα κόμματα της συγκυβέρνησης.

Τα υπόλοιπα, αυτά που ρίχνει στην πιάτσα η κυβερνητική προπαγάνδα, ότι δηλαδή πλέον έχουμε «πρόσωπο» (το περιβόητο πρωτογενές πλεόνασμα) και μ' αυτό θα ζητήσουμε βοήθεια χωρίς όρους και Μνημόνια, είναι τροφή για αφελείς. Πρέπει, μάλιστα, να επισημανθεί ότι η μνημονιακή πολιτική μπορεί να συνεχιστεί και χωρίς ένα νέο Μνημόνιο. Το ανανεωμένο θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ επιτρέπει να γίνει πιο αποτελεσματικά κάτι τέτοιο, μέσα από τους κοινοτικούς μηχανισμούς και με γκαουλάιτερ την Κομισιόν. Αυτή είναι μια σημαντική παράμετρος, η οποία ξεμπροστιάει και την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, ότι υπάρχουν δυνατότητες «αντιμνημονιακής» πολιτικής μέσα στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Γι' αυτό και θα επανέλθουμε αναλυτικά σε ένα από τα επόμενα φύλλα μας.

Κατά τα άλλα, κυβέρνηση και τρόικα δεν δυσκολεύτηκαν καθόλου να συμφωνήσουν στην «πρόβλεψη» για την καπιταλιστική ύφεση του 2013. Η αρχική πρόβλεψη ήταν για -4,2%, η κυβέρνηση κατέβηκε στο -3,8%, οπότε μοίρασαν τη διαφορά και «έκλεισαν» στο -4%. Οι προβλέψεις αυτού του τύπου δεν κοστίζουν και τίποτα. Απλά χρησιμοποιούνται στο παζάρι για τη διαμόρφωση των διάφορων δημοσιονομικών μέτρων. Όταν, όμως, έχουμε μόνο τρεις μήνες για να ολοκληρωθεί το έτος, οι διαφορές ανάμεσα στην κυβέρνηση και την τρόικα ως προς την εκτίμηση της ύφεσης έχουν μικρή σημασία, γι' αυτό και κανένα μέρος δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα.

Αντίθετα, σύμφωνα με διαρροή του Στουρνάρα, η τρόικα τους έτριξε τα δόντια στο θέμα του πρωτογενούς πλεονάσματος και κατέληξαν σε «πρόβλεψη» για 500 εκατ. ευρώ! Και πού πήγαν τα 2,9 δισ. που υποτίθεται ότι ήταν το πρωτογενές πλεόνασμα στο οχτάμηνο, με προοπτική να είναι μεγαλύτερο στα τέλη του χρόνου; Αυτό, όμως, δεν το είπε ποτέ ο Στουρνάρας. Αφησε τον Σταϊκούρα να εκτεθεί και τώρα παρακο-

λουθεί με σαρόνιο χαμόγελο τη νύλα του.

Σε άρθρο που έγραψε για τον «Τύπο της Κυριακής» (15.9.13) ο Σταϊκούρας σαν να μην τρέχει τίποτα παραδέχτηκε ότι έκανε «δημιουργική λογιστική». Παραδέχτηκε ότι το 1,5 δισ. ευρώ των επιστροφών από την ΕΚΤ και τις Κεντρικές Τράπεζες των χωρών της Ευρωζώνης (αφορά αποδόσεις ελληνικών ομολόγων που έχουν στην κατοχή τους και η επιστροφή συμφωνήθηκε με το τρίτο Μνημόνιο) «χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού, κατατίθενται απευθείας στον ειδικό λογαριασμό εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους (segregated account) και δεν υπολογίζονται στους στόχους του Προγράμματος Οικονομικής Προσαρμογής για το δημοσιονομικό έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης». Τότε γιατί προσέθεσε αυτό το ποσό στο πρωτογενές πλεόνασμα, αφού δεν υπολογίζεται; Με θαυμαστή ζεσιπωσιά ο Σταϊκούρας ξεπέρασε αυτό το ερώτημα και έγραψε: «Αν εξαιρέσουμε συνεπώς αυτά τα έσοδα, το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώθηκε στο 1,5 δισ. ευρώ ή στο 0,8% του ΑΕΠ κατά το πρώτο οκτάμηνο του έτους». Έτσι, το πρωτογενές πλεόνασμα κατέβηκε στο μισό απ' αυτό που είχε ανακοινωθεί.

Αποκαλύφθηκε, όμως, ότι είχε γίνει τεράστια περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ο Σταϊκούρας το παραδέχτηκε κι αυτό, αλλά δεν ανέφερε ποσό. Λες και απευθυνόταν σε ηλίθιους έγραψε: «Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν αφαιρέσουμε τα έσοδα και τις δαπάνες του ΓΔΕ, το πρωτογενές πλεόνασμα μόνο του Τακτικού Προϋπολογισμού είναι 1,5 δισ. ευρώ το πρώτο οκτάμηνο του έτους! Το ότι το πρωτογενές πλεόνασμα αναφέρεται στον προϋπολογισμό της Γενικής Κυβέρνησης (δηλαδή τακτικός προϋπολογισμός, προϋπολογισμός δημοσίων επενδύσεων και προϋπολογισμοί φορέων εκτός κεντρικής κυβέρνησης) είναι... λεπτομέρεια άνευ σημασίας.

Ο Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη είπε τα ίδια με τον Σταϊκούρα, αλλά με άλλο τρόπο: «Ρωτούν κάποιοι: Πόσο πιθανό είναι το πρωτογενές πλεόνασμα φέτος; Απαντώ: Φέτος, στο επτάμηνο, είχαμε ήδη πρωτογενές πλεόνασμα 1,1 δισεκατομμύριο! Χωρίς να υπολογίζω τις επιστροφές τόκων από τα ελληνικά ομόλογα που διακρα-

τούν οι κεντρικές τράπεζες. Κι ακόμα δεν έχουν μπει τα αποτελέσματα του Αυγούστου που φαίνονται ήδη πολύ ενθαρρυντικά, λόγω αυξημένων εσόδων από τον τουρισμό». Προσέθεσε κι αυτός τις επιστροφές τόκων από ΕΚΤ και Κεντρικές Τράπεζες, ενώ ήξερε πολύ καλά ότι αυτά τα ποσά πάνε κατευθείαν στον ειδικό λογαριασμό αποπληρωμής του χρέους και δεν υπολογίζονται στον προϋπολογισμό (άρα και στο πρωτογενές πλεόνασμα).

Προς τι όλη αυτή η γκεμπελίστικου τύπου προπαγάνδα; Μα για να υποσχεθούν ότι όπου να 'ναι αρχίζουν τα κοινωνικά μέτρα ανακούφισης από τις συνέπειες της μνημονιακής πολιτικής. Το είπε καθαρά ο Σαμαράς: «Πρωτογενές πλεόνασμα είναι το πρώτο αποφασιστικό βήμα για να βγούμε από τη μνημονιακή πολιτική. Πρωτογενές πλεόνασμα, όμως σημαίνει και κάτι ακόμα: ότι το 70% απ' αυτό θα πάει για ελάφρυνση των αδικιών που έχει υποστεί η κοινωνία. Αυτό το συμφωνήσαμε και αυτό θα κάνουμε από τις αρχές του 2014».

Τώρα, περιορίστηκαν με την τρόικα σε εκτίμηση για 500 εκατ. που πιθανόν να είναι και λιγότερα όταν θα γίνει η τελική «σούμα» (γύρω στο Φλεβάρη). Δηλαδή, μιλούν για «κοινωνικά μέτρα» ύψους 350 εκατ. ευρώ (τόσο είναι το 70% του πρωτογενούς πλεονάσματος) στην καλύτερη περίπτωση. Όταν νοσοκομεία είναι έτοιμα να κλείσουν επειδή δεν έχουν πόρους (βλέπε Γενικό Κρατικό Νίκαιας), καταλαβαίνετε τι είδους κοινωνική πολιτική θα κάνουν μ' αυτά τα 350 εκατ. Είναι λιγότερα κι από ψίχουλα και δεν φτάνουν για να κλείσουν ούτε τις υπαρκτές «τρύπες» στους προϋπολογισμούς διάφορων φορέων.

Ο προϋπολογισμός του 2014, για τον οποίο δε γίνεται καμιά δημόσια συζήτηση, σκόπιμα βέρβια, θα είναι πιο σκληρός απ' αυτόν του 2013. Δεν έχει, λοιπόν, καμιά σημασία αν θ' ανακοινωθούν τώρα κάποια νέα μέτρα. Αυτά θα έρθουν εκ των πραγμάτων και θα προστεθούν στα παλιά. Όταν κόβεται η επιχορήγηση στους κοινωνικο-ασφαλιστικούς φορείς, αυξάνεται το εισιτήριο. Όταν κόβεται η επιχορήγηση στα νοσοκομεία, θα πληρώσουν οι ασθενείς. Όταν κόβεται η επιχορήγηση στην κοινωνική ασφάλιση, θα πληρώσουν οι συνταξιούχοι. Και πάει λέγοντας.

■ Χρυσανθαντώνης

Σαν προσωπική γκάφα καταγράφηκε από τα παπαγαλάκια του Μαξίμου η τοποθέτηση του πρωθυπουργικού μυστικοσύμβουλου Χρύσανθου Λαζαρίδη, ο οποίος λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τους νεοναζί εμφανίστηκε σε τηλεοπτικό σταθμό για να υποστηρίξει μαχητικά τη θεωρία των «δύο άκρων», καταλογίζοντας -ούτε λίγο ούτε πολύ- ευθύνες στην αντιπολίτευση και ειδικά στον ΣΥΡΙΖΑ για τη δολοφονική δράση των νεοναζί και υποστηρίζοντας ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «εκτός συνταγματικού τόξου».

Το τι επακολούθησε αυτής της προκλητικής τοποθέτησης είναι γνωστό. Αντέδρασαν ακόμα και στελέχη της ΝΔ («επικίνδυνα ανιστόρητο και πολιτικά ανόητο» χαρακτήρισε τον Λαζαρίδη ο Αντώνιος και όλοι κατάλαβαν ότι δι' αυτού μιλούσε ο Καραμανλής), ενώ ούτε τα «μνημονιακά» ΜΜΕ τόλμησαν να υποστηρίξουν τον εξ απορρήτων του πρωθυπουργού. Έτσι, αναγκάστηκε να εμφανιστεί ο ίδιος ο Σαμαράς, μια μέρα μετά το σύμβουλό του, για να διορθώσει τη γκάφα και να «μαζέψει» τις συνεχιζόμενες αντιδράσεις και από το εσωτερικό της ΝΔ, με τη γνωστή τηλεοπτική του δήλωση, στην οποία είπε με νόημα ότι «δεν είναι ώρα για εσωτερικές διαμάχες. Ούτε για ένταση».

Η γκάφα είναι δεδομένη και αυτό φάνηκε εκ του αποτελέσματος. Όμως δεν ήταν γκάφα του Λαζαρίδη, αλλά του ίδιου του Σαμαρά. Ο Λαζαρίδης απλώς λειτούργησε, ως συνήθως, ως «πορτ παρόλ» του Σαμαρά και στη συνέχεια σαν αλεξικέραυνο του, μαζεύοντας αυτός το γενικό ανάθεμα. Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός τον κάλυψε πλήρως, διατάζοντας μάλιστα το «σύστημα Μαξίμου» να μην κάνει την παραμικρή διαρροή σε βάρος του συμβούλου του. Μια χούφτα άνθρωποι αποτελούν αυτό το περιβόητο «σύστημα Μαξίμου», με προσωπική αναφορά και πολύχρονους δεσμούς με τον Σαμαρά, από την εποχή της «Πολιτικής Ανοίξης» ακόμη. Γι' αυτό και μπορούν να ελέγχουν την κατάσταση στο εσωτερικό αυτής της ομάδας.

Δεν χρειάζεται ν' ανατρέξουμε σ' αυτά που έγραψε το «Βήμα» (χωρίς ποτέ να διαψευστεί), ως επώνυμο ρεπορτάζ από την Ουάσινγκτον, στις 11 Αυγούστου, ότι ο Σαμαράς είπε σε αμερικανούς επενδυτές πως ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή «είναι το ίδιο πράγμα: ακραίες δυνάμεις από αριστερά και δεξιά». Μας αρκεί η πρόσφατη ομιλία του Σαμαρά στη ΔΕΘ. Από τη μια οι του ΣΥΡΙΖΑ «κι απέναντί τους οι νεοναζί», αυτός ήταν ο καμβάς πάνω στον οποίο ο Σαμαράς έφρανε ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του. «Και τα δύο άκρα επαγγέλλονται την καταστροφή της χώρας... Και τα δύο άκρα καταπιεφίζουν κάθε μεταρρύθμιση που ανοίγει την πόρτα στο αύριο... Και τα δύο άκρα κηρύσσουν το μίσος μέσα στην Ελλάδα, διχάζουν τον ελληνικό λαό και κάνουν ό,τι μπορούν για να απομονώσουν τη χώρα στο εξωτερικό... Και τα δύο άκρα περιφρονούν τη δημοκρατία, περιφρονούν το νόμο και καλλιεργούν την αυθαιρεσία... Το μόνο που θέλουν είναι να συγκρουστούν μεταξύ τους πάνω στα ερείπια της χώρας». Αυτά έλεγε ο Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη, μόλις στις 7 Σεπτεμβρίου.

Δεν είπε τίποτα το διαφορετικό ο μυστικοσύμβουλος του. Απλά, το είπε σε λάθος χρόνο, σε μια στιγμή που αυτή η θεωρία δε θα μπορούσε να πιάσει. Και σ' αυτό συνίσταται η γκάφα. Δεν είναι σε θέση να εκτιμήσουν σωστά τις συνέπειες κάποιων ενεργειών τους. Μήπως το ίδιο δεν έπαθαν και με την περίπτωση της ΕΡΤ, όταν και πάλι νόμιζαν ότι θα κάνουν μια επίδειξη κρατικού τσαμπουκά και παραλίγο να δουν την κυβέρνηση τους να πέφτει;

Αυτό που έχει σημασία, όμως, δεν είναι οι γκάφες του Σαμαρά και του στενού πυρήνα των συνεργατών του, αλλά η ουσία της πολιτικής τους. Οι αντιδράσεις τους αμέσως μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα έδειξαν πως, πέραν όλων των άλλων, η πολιτική τους χρειάζεται τους νεοναζί και για να μπορούν να προβοκάρουν τον ΣΥΡΙΖΑ, που απειλεί να τους πάρει τη μπουκιά από το στόμα. Ολόκληρο το σύστημα χρειάζεται τους νεοναζί, γιατί είναι η ατμομηχανή που τραβά την ακροδεξιά ατζέντα, σε θέματα όπως η μετανάστευση, η εγκληματικότητα, η αποθέωση της κρατικής καταστολής, ο εθνικισμός. Οι κρατικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί χρειάζονται τους νεοναζί ως «πολιτικό σκέλος» στις επιχειρήσεις τους ενάντια σε αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Κι ο Σαμαράς χρειάζεται τους νεοναζί για την ανάπτυξη της θεωρίας των «δύο άκρων». Μπορεί να του παίρνουν ψήφους, όμως αυτό μπορεί να το ελέγξει περισσότερο σε σχέση με τη διαρροή ψήφων προς τ' αριστερά. Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς και τη δική του ακροδεξιά πολιτική κουλτούρα, παρά τη μεγαλοαστική καταγωγή του. Την ίδια την καριέρα του την έχτισε πάνω στα πιο σκληρά εθνικιστικά δόγματα, γεγονός που τον κατέστηρε απόβλητο του αστικού πολιτικού συστήματος, μέχρι που του έδωσε το φιλί της ζωής ο Καραμανλής.

Τίποτα δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, και θα δούμε ακόμη πολλά επεισόδια του ίδιου έργου.

«Σκουριές» και στη Ρουμανία

Μία από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις, με τη συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, ενάντια στη σχεδιαζόμενη κατασκευή του μεγαλύτερου επιφανειακού ορυχείου εξόρυξης χρυσού στην Ευρώπη, έγινε την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου στην πρωτεύουσα της Ρουμανίας Βουκουρέστι. Το γεγονός ξυπνά μνήμες του αγώνα των κατοίκων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής ενάντια στην εξόρυξη χρυσού, αφού οι ομοιότητες είναι μεγάλες.

Οι διαδηλωτές φώναζαν, εκτός των άλλων, συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση και τον κεντροδεξιό πρωθυπουργό Βίκτορ Πόντα, ο οποίος πριν εκλεγεί είχε υποσχεθεί ότι θα μπλοκάρει το έργο, αλλά τώρα εμφανίζεται υπέρμαχος της επένδυσης-πλιάτσικο σε βάρος του ορυκτού πλούτου της χώρας. Υπό την πίεση των διαδηλώσεων, που συνεχίζονται για μέρες, η Βουλή αναγκάστηκε να αναβάλει την ψηφοφορία για την έγκριση της άδειας που απαιτείται για να ξεκινήσει η канаδική εταιρεία Gabriel Resources τη διαδικασία εξόρυξης.

Η Gabriel Resources επιδιώκει να εξορύξει περισσότερους από 300 τόνους χρυσού και 1.500 τόνους ασημιού. Εκατοντάδες οικογένειες θα αναγκαστούν να φύγουν από την περιοχή, τέσσερις κορφές βουνών θα καταστραφούν από την εξόρυξη, ενώ περισσότεροι από 12.000 τόνοι κυανίου θα χρησιμοποιούνται κάθε χρόνο για την επεξεργασία του χρυσού, δίνοντάς μας μια ξεκάθαρη εικόνα για την περιβαλλοντική καταστροφή που θα συντελεστεί στην περιοχή.

■ Οσφαγέας Πετρέους ακαδημαϊκός!

Θύελλα αντιδράσεων έχει ξεσηκώσει στον ακαδημαϊκό κόσμο του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης ο διορισμός ως καθηγητή του πρώην διοικητή των αμερικανικών δυνάμεων στον πόλεμο του Ιράκ και του Αφγανιστάν Ντέιβιντ Πετρέους. Δεν είναι μόνο ο ρόλος του στις αμερικανικές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που έχει προκαλέσει έντονες αντιδράσεις, αλλά και ο παχυλός μισθός που συμφώνησε με τη διοίκηση του ιδρύματος, ο οποίος αρχικά έφτανε τις 200.000 δολάρια το χρόνο και στη συνέχεια, λόγω των αντιδράσεων, έπεσε στις 150.000.

Το μάθημα που θα διδάσκει ο Πετρέους φέρει τον προκλητικό τίτλο «Είμαστε στο κατώφλι της βορειοαμερικανικής δεκαετίας», καταδεικνύοντας τη χοντροκοπιά της αμερικανικής προπαγάνδας που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από αυτή των σιωνιστών. Ηδη έξι φοιτητές που συμμετείχαν σε ειρηνική παράσταση διαμαρτυρίας έξω από φιλανθρωπική εκδήλωση στην οποία παρευρισκόταν ο Πετρέους συνελήφθησαν από την αστυνομία και διώκονται με βαριές κατηγορίες. Η σύλληψη των έξι φοιτητών φούντωσε το κίνημα αντίθεσης στην πρόσληψη του Πετρέους μέσα στο πανεπιστήμιο, συγκεντρώνοντας τη στήριξη όλου του ακαδημαϊκού προσωπικού.

■ Επιδημία αυτοκτονιών βετεράνων

Κάθε μέρα, 22 βετεράνοι των αμερικανικών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων αυτοκτονούν. Ο αριθμός μάλλον είναι μεγαλύτερος, αφού μόνο 21 πολίτες δίνουν στοιχεία, ενώ οι τρεις μεγαλύτερες (Καλιφόρνια, Τέξας και Ιλινόις) αρνούνται να δημοσιεύσουν στοιχεία. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι αυτοκτονίες δεν καταγράφονται ως τέτοιες, αλλά ως τυχαίοι θάνατοι, προκειμένου να καθυστερηθεί η αμερικανική κοινή γνώμη.

Από τις 44 αυτοκτονίες ανά 100.000 πληθυσμού οι 30 είναι βετεράνοι των πολέμων από το Βιετνάμ μέχρι σήμερα. Οι κύριες αιτίες που θεωρείται ότι οδηγούν στην αυτοκτονία τους βετεράνους είναι το μετατραυματικό στρες και οι τραυματισμοί του εγκεφάλου. Τα στοιχεία αφορούν στην περίοδο μετά την επέμβαση στο Βιετνάμ μέχρι τα πρώτα χρόνια της εισβολής στο Ιράκ, ενώ το κύμα των αυτοκτονιών αναμένεται να μεγαλώσει. Σύμφωνα με έρευνα της οργάνωσης «Αμερικάνοι Βετεράνοι του Ιράκ-Αφγανιστάν», το 30% των στρατιωτών στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν έχει σκεφτεί να αυτοκτονήσει, ενώ το 45% γνωρίζει κάποιον ο οποίος κάποιον στιγμή έχει κάνει απόπειρα.

Σηκώνουν το κεφάλι στα κάτεργα του θανάτου

Πόσο κοστίζει ένα μπλουζάκι από το Μπαγκλαντές; Ξέρετε, απ' αυτά που πωλούνται με το κιλό στα πανέρια των μαγαζιών και τις λαϊκές. Τέσσερα-πέντε ευρώ; Οι εργάτες στα κάτεργα της κλωστοϋφαντουργίας πληρώνονται με οκτώ τέτοια μπλουζάκια το μήνα! Τριάντα οχτώ δολάρια είναι ο κατώτατος μηνιαίος μισθός τους, μετά την αύξηση μάλιστα που τους δόθηκε το 2010 εξαιτίας των απεργιών και των διαδηλώσεων.

Τρία χρόνια μετά, οι εργάτριες και εργάτες των εργοστασίων αυτών ξαναβγήκαν στους δρόμους για να ζητήσουν το αυτονόητο. Ελάχιστη αμοιβή 100 δολαρίων για να καλύπτουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Πριν από πέντε μήνες (τον Απρίλη), μια είδηση από το Μπαγκλαντές είχε ταράξει τα νερά της διεθνούς ειδησεογραφίας. Το οχταόροφο κτιριακό συγκρότημα Rana Plaza, που συστέ-

γαζε πέντε εργοστάσια ενδυμάτων με πάνω από 3.000 εργάτες, στην πόλη Σαβάρ, 30 χιλιόμετρα από την πρωτεύ-

ουσα Ντάκα, κατέρρευσε. Από την κατάρρευση του κτιρίου σκοτώθηκαν πάνω από 1.100 άτομα, αποκαλύπτο-

ντας τις άθλιες συνθήκες εργασίας των σύγχρονων σκλάβων της κλωστοϋφαντουργίας.

Τώρα, δεκάδες χιλιάδες κατέβηκαν στους δρόμους, όμως τα διεθνή ΜΜΕ είναι φειδωλά στις ανταποκρίσεις τους. Βλέπετε δεν είναι εποχές για... απεργίες, ιδιαίτερα αν αυτές αγκαλιάζουν πολύ κόσμο! Διακόσιες χιλιάδες άτομα κατέβηκαν στις αρχές της βδομάδας στους δρόμους της βιομηχανικής περιοχής Γκαζιπούρ, σύμφωνα με το AFP, που επικαλείται τον αστυνομικό διευθυντή της περιοχής. Δεν έκαναν απλά έναν... περπάτημα, αλλά έβαλαν φωτιές σε εργοστάσια και συγκρούστηκαν με την αστυνομία που απάντησε με χημικά και πλαστικές σφαίρες.

Όταν τα στομάχια αδειάζουν οι κενές φράσεις περί «μη βίας» δεν εισακούγονται από τους κολασμένους. Ποιος είπε ότι η βία δεν έχει ταξικό πρόσημο;

■ Κένυα

Το τίμημα της Σομαλίας

Εληξε ύστερα από τέσσερις μέρες πολιορκίας η κατάληψη του εμπορικού κέντρου Westgate στο Ναϊρόμπι από ισλαμιστές μαχητές, που ξεκίνησε στις 21 Σεπτεμβρίου. Την ευθύνη ανέλαβε το ένοπλο κίνημα Αλ Σαμπάμπ απαιτώντας την αποχώρηση των στρατευμάτων της Κένυας από τη Σομαλία. Το μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο της χώρας, με όλες τις ξένες φίρμες, επιλέχθηκε ως στόχος, γιατί, όπως εξηγήσε στον συνέντευξή του εκπρόσωπος του κινήματος στο Αλ Τζαζίρα, «είναι ένα μέρος που το επισκέπτονται τουρίστες απ' όλο τον κόσμο για να ψωνίσουν, όπου συχνάζουν διπλωμάτες. Είναι ένα μέρος όπου αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις για την Κένυα πηγαίνουν για χαλάρωση και ψυχαγωγία, όπου υπάρχουν εβραϊκά και αμερικανικά καταστήματα».

Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, ο επίσημος αριθμός των θυμάτων παραμένει στους 61 νεκρούς και 175 τραυματίες. Ωστόσο, ο αριθμός αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά καθώς συνεχίζεται η έρευνα στο κτίριο, τρεις όροφοι του οποίου έχουν καταρρεύσει. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Αλ Σαμπάμπ σε ανακοίνωσή του ισχυρίζεται ότι η κυβέρνηση της Κένυας χρησιμοποίησε χημικά αέρια για να θέ-

σει τέρμα στην πολιορκία, επειδή δεν κατάφερε να νικήσει τους μαχητές μέσα στο εμπορικό κέντρο, και στη συνέχεια προκάλεσε την κατάρρευσή του για να εξαφανίσει τα στοιχεία σε βάρος της, θάβοντας κάτω από τα ερείπια 137 ομήρους. Ισχυρισμοί που διαψεύδονται, όπως είναι επόμενο, από την κυβέρνηση, η οποία αποδίδει την κατάρρευση του κτιρίου σε πυρκαγιά που προκάλεσαν οι καταληψίες.

Επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά ότι ούτε οι στρατιωτικές επεμβάσεις από τους ιμπεριαλιστές και τα όργανά τους ούτε οι στοχευμένες δολοφονίες από τηλεκατευθυνόμενα βομβαρδιστικά μπορούν να εξοντώσουν κινήματα που γεννιούνται και τροφοδοτούνται από τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, από την ξένη κατοχή, από την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Μια επηγραμματική αναφορά στις κατευθυνόμενες από το Λευκό Οίκο στρατιωτικές επεμβάσεις από το 2006 στη Σομαλία και στην πορεία του Αλ Σαμπάμπ (που σημαίνει νεολαία) το επιβεβαιώνει.

Τον Ιούνιο του 2006, η Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, ένα μετριοπαθές ισλαμικό κίνημα, ένοπλη πτέρυγα του οποίου ήταν το Αλ Σαμπάμπ, κατάφερε να νικήσει και να διώξει

από την πρωτεύουσα της Σομαλίας Μογκαντίσου τους υποστηριζόμενους από τις ΗΠΑ πολέμαρχους, θέτοντας υπό τον έλεγχό του την πρωτεύουσα και το μεγαλύτερο τμήμα της κεντρικής και νότιας Σομαλίας. Εξέλιξη η οποία δεν ήταν όμως αποδεκτή από το Λευκό Οίκο. Ετσι, έξι μήνες αργότερα, το Δεκέμβριο του 2006, με την αμερικανική πολιτική και στρατιωτική υποστήριξη, στρατεύματα της Αιθιοπίας εισέβαλαν στη Σομαλία και ανέτρεψαν την Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, σκοτώνοντας εκατοντάδες μαχητές του Αλ Σαμπάμπ και απωθώντας τους από τις πόλεις.

Η οργή για την ξένη κατοχή και οι βαρβαρότητες των αιθιοπικών στρατευμάτων πύκνωσαν τις γραμμές του Αλ Σαμπάμπ, που ανασυγκροτήθηκε και ξεκίνησε ανταρτοπόλεμο ενάντια στον αιθιοπικό στρατό κατοχής, αναγκάζοντάς τον να αποχωρήσει ύστερα από δύο χρόνια. Τη θέση του στη συνέχεια πήρε στρατιωτική δύναμη της Αφρικανικής Ενωσης με στρατεύματα από το Μπουρούντι, το Τζιμπουτί, τη Σιέρα Λεόνε και την Ουγκάντα, με αποστολή να θέσουν υπό τον έλεγχό τους την πρωτεύουσα της Σομαλίας και να υπερασπίσουν τη διορισμένη μεταβατική κυβέρνηση. Στα

χρόνια που ακολούθησαν το Αλ Σαμπάμπ κατάφερε να επεκτείνει και να εδραιώσει τον έλεγχό του σε μεγάλο τμήμα της χώρας μέχρι τον Οκτώβριο του 2011, όταν στρατεύματα της Κένυας, ενεργώντας ως το μακρύ χέρι των ΗΠΑ, εισέβαλαν στη Σομαλία με την υποστήριξη της αεροπορίας και του ναυτικού. Μπροστά στη συντριπτική στρατιωτική υπεροχή των εισβολέων, οι μαχητές του Αλ Σαμπάμπ αποσύρθηκαν από τις πόλεις στην ύπαιθρο και απέφυγαν τις κατά μέτωπο συγκρούσεις. Ιδιαίτερα μετά την κατάληψη από τον αιθιοπικό στρατό του λιμανιού Κισμάγιο, της σημαντικότερης βάσης του Αλ Σαμπάμπ, πλήθυναν οι προβλέψεις περί επικείμενης διάλυσής του, οι οποίες όμως διαψεύστηκαν, καθώς το Αλ Σαμπάμπ κατάφερε να ανασυγκροτηθεί και να συνεχίσει τη δράση του.

Με άλλα λόγια, οι στρατιωτικές επεμβάσεις υπό την καθοδήγηση και τη στρατιωτική υποστήριξη του Λευκού Οίκου στη Σομαλία όχι μόνο δεν κατάφεραν να εξοντώσουν την «ισλαμική τρομοκρατία», αλλά ριζοσπαστικοποίησαν περισσότερο το ένοπλο ισλαμικό κίνημα, αυξάνοντας την αποσταθεροποίηση και τον κίνδυνο εξαπλώσής της ευρύτερα στην περιοχή.

Εκρηξη οργής στη Χεβρώνα

στρατός. Αυτόπτες μάρτυρες κατήγγειλαν ότι έπεσαν και πραγματικά πυρά από ελεύθερους σκοπευτές, ενώ βρώμικο ρόλο έπαιξαν και οι δυνάμεις ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής, που προσπάθησαν ανεπιτυχώς να παρεμποδίσουν εξαγριωμέ-

Η Χεβρώνα (Αλ Χαλίλ, όπως την λένε οι Παλαιστίνιοι), είναι μία πόλη γνωστή για το κλίμα τρομοκρατίας που επιβάλλουν τα ναζιστικά τάγματα κατοχής του ισραηλινού στρατού. Μερικές εκατοντάδες έποικοι αλωνίζουν σαν τραμπούκοι στην πόλη, με τις πλάτες ισχυρών δυνάμεων του σιωνιστικού στρατού που τους «προστατεύουν» από τους πάνω από 150 χιλιάδες Παλαιστίνιους που ζουν στην ίδια πόλη. Η «προστασία» περιλαμβάνει συλλήψεις ακόμα και 13χρονων παιδιών (αναλυ-

τικά έχουμε γράψει σε παλαιότερα άρθρα μας), κάνοντας τη ζωή των 35.000 Παλαιστίνιων που ζουν στον τομέα H2 της πόλης κόλαση. Πρόκειται για τον τομέα που βρίσκεται υπό πλήρη ισραηλινή κατοχή και περιλαμβάνει περίπου το 20% της πόλης μαζί με την περιοχή που ζουν μόλις 800 έποικοι. Οι Παλαιστίνιοι απαγορεύεται να ανοίγουν μαγαζιά σε αυτόν τον τομέα, δεν επιτρέπεται καν να οδηγούν αυτοκίνητα, ενώ ορισμένοι έχουν αναγκαστεί να κάνουν τα σπύτια τους «κλουβιά», κλείνοντας

με συρματοπλέγμα την αυλή τους για να γλυτώσουν από τις επιθέσεις των εποίκων.

Η εκτέλεση ενός ισραηλινού στρατιώτη κοντά σε ένα τζαμί (του δεύτερου μέσα σε μία βδομάδα) ήταν η σπίθα που άναψε τη φωτιά στην πόλη. Παλαιστίνιοι νέοι αντέδρασαν στις «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις του σιωνιστικού στρατού και συγκρούσεις ξέσπασαν σε διάφορα σημεία της πόλης, με αποτέλεσμα δεκάδες τραυματίες από πλαστικές σφαίρες και χημικά που έριξε με τον τόνο ο ισραηλινός

στρατός. Αυτόπτες μάρτυρες κατήγγειλαν ότι έπεσαν και πραγματικά πυρά από ελεύθερους σκοπευτές, ενώ βρώμικο ρόλο έπαιξαν και οι δυνάμεις ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής, που προσπάθησαν ανεπιτυχώς να παρεμποδίσουν εξαγριωμένους νεαρούς να προσεγγίσουν τις περιοχές των συγκρούσεων. Οι νεαροί, όμως, απάντησαν με βόμβες μολότοφ σε ισραηλινά φυλάκια, ενώ έριξαν και μία χειροβομβίδα σε ισραηλινό στρατιωτικό φυλάκιο βόρεια της πόλης.

Η έκρηξη της οργής στη Χεβρώνα, τη στιγμή που γίνεται προσπάθεια να αναστηθεί το πτώμα της «ειρηνευτικής διαδικασίας», δείχνει ότι ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει την αντίσταση, σε πόση θα ήθελαν την υποταγή του για χάρη της «ομαλότητας».

■ Αίγυπτος

Πλήρης απαγόρευση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας

Κλιμακώνεται από τη στρατιωτική χούντα η βάρβαρη εκστρατεία καταστολής σε βάρος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας με την απόφαση που εξέδωσε αιγυπτιακό δικαστήριο στις 23 Σεπτέμβρη, η οποία απαγορεύει όλες τις δραστηριότητες της Μ.Α. και όλων των οργανώσεων που προέρχονται απ' αυτή καθώς και όλες τις δραστηριότητες στις οποίες συμμετέχουν. Η ίδια απόφαση δίνει εντολή στη διορισμένη από το στρατό κυβέρνηση να κατασχέσει όλα τα περιουσιακά στοιχεία (καταθέσεις, επιχειρήσεις, κτίρια), συμπεριλαμβανομένων σχολείων, νοσοκομείων και άλλων προνοιακών ιδρυμάτων σε όλη την Αίγυπτο, που ανήκουν ή συνδέονται με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα.

Η αγωγή που προκάλεσε την απόφαση αυτή είχε κατατεθεί από το αποκαλούμενο «αριστερό» κόμμα Tagammu, σε αγαστή συνεργασία με τη στρατιωτική χούντα, «για λόγους προστασίας των Αιγυπτίων από τη βία, επειδή η Μουσουλμανική Αδελφότητα υποκινεί τη βία και την τρομοκρατία».

Είναι προφανές ότι μ' αυτή τη δικαστική απόφαση η στρατιωτική χούντα επιχειρεί να προσδώσει νομική κάλυψη στο συνεχιζόμενο πρωτοφανές όργιο καταστολής σε βάρος των Αδελφών Μουσουλμάνων, με τις χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες και συλλήψεις.

Σημειώτεον ότι με την απόφαση αυτή επιχειρείται όχι μόνο η απαγόρευση λειτουργίας της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, αλλά και η διάλυση της οργανωτικής της δομής, στην οποία κυρίως οφείλεται η επιρροή που έχει αποκτήσει ανάμεσα στα φτωχολογικά στρώματα. Μ' αυτόν τον τρόπο η στρατιωτική κάστα, που λειτουργεί και ως πανίσχυρος καπιταλιστής, επιδιώκει να εξοντώσει το σημαντικότερο πολιτικό της αντίπαλο και να παραμείνει ο μόνος αναμφισβήτητος κυρίαρχος στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας, με κυβερνήσεις μαριονέτες και μια ανίσχυρη αντιπολίτευση να παίζει το ρόλο του κομπάρσου στο πολιτικό παιχνίδι.

Παράλληλα, και αυτό είναι το σημαντικότερο, η στρατιωτική χούντα επιδιώκει να τσακίσει το πνεύμα της αντίστασης και να σβήσει τις παρακαταθήκες που άφησε η λαϊκή εξέγερση που ανέτρεψε το Χόσι Μουμπάρακ. Σήμερα, η στρατιωτική χούντα και τα μίντια, κρατικά και ιδιωτικά, κατηγορούν τη Μουσουλμανική Αδελφότητα ως «τρομοκρατική οργάνωση και εχθρό του κράτους». Αύριο, θα κάνουν το ίδιο για κάθε φωνή, για κάθε κίνημα που θα διεκδικεί δικαιώματα ή θα αμφισβητεί και θα αντιστέκεται στην εξουσία.

Φυσικά, δεν πρέπει να ξεχνάμε

ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα με την πολιτική της στον ένα χρόνο της προεδρίας του Μοχάμεντ Μόρσι έστρωσε το δρόμο για τη στρατιωτική χούντα. Ο Μόρσι επιχείρησε να δώσει στον εαυτό του απόλυτη εξουσία αγνοώντας τις έντονες αντιδράσεις των πολιτικών δυνάμεων που στήριξαν την εξέγερση, κατέστειλε διαδηλώσεις και έβαψε τα χέρια του με το αίμα διαδηλωτών, κατέστειλε απεργίες, δεν πήρε μέτρα οικονομικής ανακούφισης της φτωχολογίας, με αποτέλεσμα να στρέψει εναντίον του το μεγαλύτερο κομμάτι των δυνάμεων που είχαν στηρίξει την εξέγερση και σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού.

Στις συνθήκες αυτές, δεν ήταν δύσκολο για την ηγεσία του στρατού, να εκμεταλλευτεί τη λαϊκή οργή, να εμφανιστεί στο ρόλο του «σωτήρα» της χώρας και να αναλάβει το έργο της αποκατάστασης του καθεστώτος Μουμπάρακ, με το Σίσι στο ρόλο του Μουμπάρακ.

Οι τεράστιες ευθύνες της ηγεσίας της Μουσουλμανικής Αδελφότητας δεν απαλλάσσουν την αντιπολίτευση, η οποία στην πλειοψηφία της στηρίζει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τη στρατιωτική χούντα. Ιδιαίτερα οι αποκαλούμενες «κοσμικές» ή «φιλελεύθερες» αστικές πολιτικές δυνάμεις συμπαρατάχθηκαν εξ αρχής με τη στρατιωτική χούντα και επικρο-

τούν τα πογκρόμ εναντίον της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, με την προσδοκία ότι η αποδυνάμωση της τελευταίας και ο αποκλεισμός της από το πολιτικό παιχνίδι θα αφήσει ελεύθερο το πεδίο γι' αυτές.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα κατέθεσε έφεση κατά της δικαστικής απόφασης απαγόρευσής της, η οποία πιθανότατα δεν θα αλλάξει τα δεδομένα. Όμως αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι πολιτικά και κοινωνικά κινήματα ή ιδεολογικά ρεύματα που έχουν κοινωνική βάση, δεν διαλύονται ούτε εξαφανίζονται με τη βία και την τρομοκρατία ή με δικαστικές αποφάσεις. Ας μην ξεχνάμε ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα υπάρχει εδώ και 85 χρόνια, τα περισσότερα από τα οποία λειτουργούσε στην παρανομία. Το ίδιο μπορεί να κάνει και τώρα.

Είναι επίσης βέβαιο ότι στις συνθήκες που διαμορφώνονται η πολιτική κρίση θα βαθύνει και θα ενισχυθεί ο ριζοσπαστισμός κοινωνικών δυνάμεων, είτε προς επαναστατική είτε προς ισλαμική κατεύθυνση. Οι επιθέσεις εναντίον αστυνομικών και στρατιωτικών στόχων στη Χερσόνησο του Σινά είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο, ενώ έχουν αρχίσει και σε πόλεις της Αιγύπτου. Και είναι μόνο η αρχή.

■ Συρία

Τα παζάρια συνεχίζονται

Όταν ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ βγαίνει στη ρωσική τηλεόραση και κατηγορεί ανοιχτά τους αμερικάνους «εταίρους» του ότι τον εκβιάζουν στο ζήτημα της Συρίας, απειλώντας να αθετήσουν τη μεταξύ τους συμφωνία, αν η Ρωσία δεν στηρίξει ψήφισμα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ που να απειλεί με χρήση βίας, και από την άλλη ο ίδιος ο Ομπάμα ξεκαθαρίζει ότι «οι ΗΠΑ είναι έτοιμες να χρησιμοποιήσουν όλα τα στοιχεία της ισχύος τους, συμπεριλαμβανομένης της στρατιωτικής δύναμης, για να εξασφαλίσουν τα καίρια συμφέροντά τους στην περιοχή», τότε αποκαλύπτεται πόσο επίπλαστη και ασταθής είναι η ιμπεριαλιστική ειρήνη στη Συρία. Ειρήνη που αφορά βέβαια την επίθεση των αμερικανογαλλικών δυνάμεων και όχι τον εμφύλιο μέσα στη χώρα, που συνεχίζεται.

Το δυστύχημα για τους Αμερικάνους είναι ότι η Δαμασκόσ παίζει αρκετά καλά το παιχνίδι της «συμμόρφωσης», καταθέτοντας στον Οργανισμό για την Απαγόρευση των Χημικών Όπλων (OPCW) όλα (όπως υποστηρίζει) τα στοιχεία για το χημικό της οπλοστάσιο και μάλιστα μία μέρα νωρίτερα από τη μέρα που έληγε η διορία, «εκπλήσσοντας ευχάριστα» τους Αμερικάνους, όπως μετέδιδε το CNN το περασμένο Σάββατο, επικαλούμενο αμερικανό αξιωματούχο ο οποίος δήλωσε ότι η λίστα ήταν πιο ολοκληρωμένη απ' αυτή που περίμεναν! Δεν ξέρουμε πόσο ευχάριστα εξεπλήγησαν οι Αμερικάνοι, το σίγουρο όμως είναι ότι με την κρίση που προκάλεσαν στρίμωξαν το καθεστώς Ασσαντ να δώσει πληροφορίες για το οπλοστάσιό του, επιβεβαιώνοντας τα λόγια του ισραηλινού πάλαι ποτέ πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, ότι τον Ασσαντ μπορούσε να τον χειριστεί και να διαπραγματευτεί μαζί του, όχι όμως και τους ισλαμιστές.

Οι τελευταίοι συγκρούστηκαν με ομάδες του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού», με αποτέλεσμα το θάνατο στις μάχες ηγετικού στελέχους της Αλ Κάιντα του Ιράκ. Ο συριακός εμφύλιος θα συνεχιστεί για πολύ ακόμα, όπως και το ενδοϊμπεριαλιστικό γαϊτανάκι για το μοίρασμα της εξουσίας στη χώρα. Το μόνο που δε θα προκύψει από αυτά είναι η λύτρωση του συριακού λαού από τους δυνάστες, είτε ρωσόδουλοι είτε αμερικανόδουλοι είναι αυτοί.

Σιγή ιχθύος

Κι ενώ η Συρία έδωσε τα στοιχεία για το χημικό της οπλοστάσιο, η «καλύτερη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή» τηρεί σιγή ιχθύος. «Έχει το Ισραήλ χημικά επίσης;» ρωτούσε το αμερικανικό περιοδικό Foreign Policy, μετά την πρόσφατη αποκάλυψη εγγράφου της CIA, που γράφτηκε το 1983 (τόσο... πρόσφατα), σύμφωνα με το οποίο το Ισραήλ πιθανότατα έχει αναπτύξει τέτοια όπλα. Εσείς τι λέτε, οι Σιωνιστές έμειναν πίσω και σ' αυτόν τον πολεμικό τομέα (εκτός από τα πυρηνικά); Ιδιαίτερα όταν το Ισραήλ, που έχει υπογράψει τη συνθήκη απαγόρευσης των χημικών όπλων (Σεπτέμβρης 1993), ποτέ δεν την επικύρωσε με νόμο...

τον Τεμπονέρα.

Μπορεί να έχουν περάσει 22 χρόνια από τότε, μπορεί η «Αυγή» του ΣΥΡΙΖΑ να φιλοξενεί ως αρθρογράφο τον Νικολόπουλο (!), όμως η Ιστορία απαιτεί τη μνήμη και όχι τη λήθη.

■ Ξύπνησαν τα ζόμπι

Ο Βασίλης Κοντογιαννόπουλος, ο υπουργός Παιδείας του Μητσοτάκη, που έχει τα χέρια του βαμμένα με το αίμα του Νίκου Τεμπονέρα, καθώς ήταν αυτός που ξαμόλυσε τα τάγματα εφόδου των ΟΝΝΕΔιτών «Κενταύρων» να ανακαταλάβουν τα σχολεία από τους μαθητές, ξύπνησε από τον πολιτικό του τάφο (ποτέ δεν τον ξέπλυσε η μεταπήδησή του στο ΠΑΣΟΚ, ενώ απέτυχε παταγωδώς και με τη νεοφιλελεύθερη Δράση) και συνέγραψε άρθρο που δημοσιεύτηκε στα «Νέα» υπό τον τίτλο «Στο ίδιο έργο θεατές - Ποιες τρεις γυναίκες μπορούν να προωθήσουν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση». Οι τρεις γυναίκες στις οποίες ο Κοντογιαννόπουλος θα εμπιστευόταν «τη μεταρρύθμιση της Παιδείας» είναι η Άννα Διαμαντοπούλου και η Μαριέττα Γιαννάκου, «που έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν τα κότσια να συγκρουστούν με τις κομματικές και τις συνδικαλιστικές συντεχνίες», και η Ελένη Αρβελέρ, που διαθέτει «διεθνές κύρος και εμπειρία»!

Το δυστύχημα για τα πολιτικά ζόμπι είναι ότι δεν μπορούν να τρομάξουν κανέναν, ενώ γελάνε μαζί τους και οι ηγεσίες των κομμάτων από τα οποία κάποτε πέρασαν.

■ Από καφετζής μπάτλερ

«Η διαδικασία των μεταρρυθμίσεων δεν είναι μόνο μια διαδικασία λιτότητας, αλλά και ανταγωνιστικότητας, υγιών δημοσιονομικών, ενίσχυσης της εμπιστοσύνης των επενδυτών στις χώρες μας. Πιστεύω ότι σε αυτόν τον δρόμο έχουμε καταφέρει πολλά, αλλά δεν είμαστε ακόμη στο τέλος». Διαβάζαμε τα λόγια της Άνγκελα Μέρκελ από την πρώτη μετεκλογική συνέντευξή της και λέγαμε «τι μας θυμίζει, τι μας θυμίζει». Και θυμηθήκαμε.

«Η δημοσιονομική σταθεροποίηση είναι φυσικά απαραίτητη. Η πλήρης εφαρμογή του προγράμματος είναι ουσιώδης αυτή τη στιγμή για να υποστηρίξει την επιστροφή της εμπιστοσύνης και προς χάριν της ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας (...). Είναι καρικατούρα να παρουσιάζετε τις πολιτικές της ΕΕ ως επικεντρωμένες μόνο στη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Είναι επίσης επικεντρωμένες στις δομικές μεταρρυθμίσεις και στις επενδύσεις (...). Αυτό είναι που μερικές φορές ονομάζεται λιτότητα. Εγώ το ονομάζω αποτελεσματικότητα, όπως επίσης και κοινωνικό μέτρο». Είναι κομμάτια από τις δηλώσεις Μπαρόζο, όταν συναντήθηκε με τον Σαμαρά (δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»).

Ο τύπος αυτός αποκλήθηκε κάποτε «καφετζής των Αζορών», επειδή σεβιρίριζε τους καφέδες στον Μπους και τον Μπλερ, που σχεδίαζαν την εισβολή στο Ιράκ. Πλέον πρέπει να ονομάζεται «μπάτλερ της βαρόνης», αφού επαναλαμβάνει ό,τι λέει η Μέρκελ, την οποία γλείφει πατόκορφα, επιθυμώντας μια τρίτη θητεία στην προεδρία της Κομισιόν κι αν όχι αυτό (που φαίνεται από αδύνατο έως εξαιρετικά δύσκολο), ένα άλλο ευρωπαϊκό πόστο.

■ Κόμμα αρχών!

Μεγάλος καυγάς στο κόμμα των γερμανών Πρασίνων. Ο Γιόσκα Φίσερ και άλλα στελέχη κατηγορούν τη σημερινή ηγεσία ότι έγινε φερέφωνο της αριστερής πτέρυγας, με αποτέλεσμα να βάλει εργατικά αιτήματα στο εκλογικό πρόγραμμα και να χάσει ψήφους!

Νεοναζί σκοτώνουν εν ψυχρώ έναν νέο άνθρωπο, έναν εργαζόμενο καλλιτέχνη, και ο Καμίνης παίρνει μέρος σε χάπενινγκ με σύνθημα «όχι στη βία». Ετσι, γενικά κι αόριστα. Και ποιοι οργάνωσαν το χάπενινγκ; Η «Δράση» του Σκυλακάκη, του Μάνου και των λοιπών νεοφιλελεύθερων, οι οποίοι βρίσκουν... αριστερή την πολιτική των μνημονιακών κυβερνήσεων και ζητούν περισσότερα αντιλαϊκά μέτρα. Να πεις «τροπή», θα χάσεις τα λόγια σου. Σημειώνουμε, λοιπόν, το γεγονός για να ξέρουμε ποιοι συμμετέχουν στα κάλπικα αντιφασιστικά μέτωπα και ποιοι προσπαθούν να εξισώσουν τις λαϊκές αντιστάσεις με τη φασιστική βία.

Νέες συνθήκες, νέες ανάγκες, παλιές απαντήσεις:

Ταξική οργάνωση στην εποχή του εργασιακού τρόμου

Συζήτηση Παρασκευή 4/10 7:30μμ

Αντιβάρδακος 65 & Αναστάσιου eksegersi.gr

■ Την ερχόμενη Παρασκευή Συζήτηση πάνω σ' ένα καυτό θέμα

Ο καιρός ψύχρανε και οι εκδηλώσεις στην «Κόντρα» ξεκινούν με συζήτηση πάνω σ' ένα καυτό θέμα. Σ' ένα θέμα που συνδέεται με την επικαιρότητα και που θα εξακολουθήσει να μας απασχολεί και τα επόμενα χρόνια.

Ποια πρέπει να είναι η ταξική οργάνωση στην εποχή του εργασιακού τρόμου, που εγκαινιάστηκε με το Μνημόνιο και κατοχυρώθηκε με την έκρηξη της ανεργίας, που έφερε την απόλυτη ασυδοσία των καπιταλι-

στών και την εξάπλωση ενός γενικευμένου εργασιακού τρόμου;

Μέσα από ποιες μεθόδους πολιτικής και συνδικαλιστικής δουλειάς θα μπορέσουν οι πρωτοπόροι εργάτες να δημιουργήσουν όρους για την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος;

Αυτά και δεκάδες άλλα (παράγωγα ή μη) ερωτήματα θέλουμε να συζητήσουμε, ανταλλάσσοντας προβληματισμούς και επιχειρήματα, σε μια ελεύθερη συζήτηση, σαν αυτές που πάντα γίνονται στην «Κόντρα».

■ Τσίπρας - Ασμουςεν

Υποταγή στην κοινοτική νομιμότητα

Γιατί φαγώθηκε ο Ασμουςεν να συναντηθεί με τον Τσίπρα; Ζήτησε συνάντηση μαζί του τον Αύγουστο που ήρθε στην Αθήνα, αλλά ο Τσίπρας έλειπε στην Κέρκυρα. Στη συνέχεια, όταν πληροφορήθηκε ότι ο Τσίπρας θα ταξίδευε στη Φρανκφούρτη για να πάρει μέρος στην προεκλογική συγκέντρωση του Linke, επανέλαβε το αίτημα για συνάντηση, η οποία και πραγματοποιήθηκε τελικά.

Δεν περιμένει, βέβαια, και να πληροφορηθεί το περιεχόμενο τέτοιων συζητήσεων από τις επίσημες δηλώσεις που γίνονται στο τέλος, όμως και αυτές οι δηλώσεις, σημειολογικά τουλάχιστον, έχουν τη σημασία τους. Τσίπρας και Ασμουςεν εμφανίστηκαν ως δυο θεσμικοί παράγοντες που συζητούν πολιτισμένα και καταγράφουν τις διαφωνίες και τις συμφωνίες τους.

Για «εποικοδομητική συνάντηση και ανταλλαγή ιδεών» έκανε λόγο ο Τσίπρας, σημειώνοντας πως είπε στον Ασμουςεν, ότι «το πρόγραμμα μετά από τρία χρόνια εφαρμογής παραμένει μη βιώσιμο, ιδίως σε ό,τι έχει να κάνει με το μέγεθος του ελληνικού δημόσιου χρέους το οποίο αντί να μειώνεται, αυξάνεται». Συμπλήρωσε, ότι εστίασε την τοποθέτησή του «στο κρίσιμο θέμα της ρευστότητας και της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος», εξηγώντας στο συνομιλητή του ότι «είναι εξαιρετικά δύσκολο να μπορέσουν να επιβιώσουν οι ελληνικές επιχειρήσεις, όταν είναι αναγκασμένες να δανείζονται με εξαιρετικά υψηλά επιτόκια». Εμφανίστηκε, δηλαδή, ως ένας υψηλόβαθμος θεσμικός παράγοντας του ελληνικού κράτους, ο οποίος ενδιαφέρεται πρωτίστως για

τις ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

«Ήταν μια πρώτη συνάντηση και νομίζω ότι ήταν εποικοδομητική και ουσιαστική και θα έχουμε την ευκαιρία να κρατάμε ανοιχτό ένα διάλογο επικοινωνίας», είπε με νόημα στο τέλος της δήλωσής του. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι δεν περιέλαβε καμιά καταγγελία –ούτε καν υπαινιγμό– για το ρόλο της ΕΚΤ, η οποία αποτελεί ένα από τα τρία μέρη της τριάδας.

Πρόσχαρος, ευγενικός και καθόλου αλαζονικός, ο Ασμουςεν κατέγραψε τις θέσεις της ΕΚΤ. «Εμείς βλέπουμε να γίνονται πρόοδοι στη χώρα», τόνισε, «βλέπουμε να έρχεται το πρωτογενές πλεόνασμα». Ξεκαθάρισε ότι η

ΕΚΤ στηρίζει την κυβέρνηση, αλλά «ζητάμε και τη γενναϊότητα στηρίξή σας», είπε απευθυνόμενος στον Τσίπρα, για να σημειώσει στο τέλος: «Κοινός τόπος μας είναι η ανάκαμψη της οικονομίας για τη δημιουργία θέσεων εργασίας»!

Ποιος είναι ο Ασμουςεν είναι γνωστό. Δεξί χέρι του Σόιμπλε και υφυπουργός του, μετακινήθηκε στην ΕΚΤ για να λειτουργεί ως το μάτι και το αυτί της γερμανικής κυβέρνησης. Όταν συναντιέται με τον Τσίπρα ενεργεί περισσότερο ως πολιτικός και λιγότερο ως τραπεζίτης. Στόχος του είναι να δημιουργήσει ένα πολιτικό κλίμα, στο πλαίσιο του οποίου τα όποια προβλήματα ανάμεσα στην Ελλάδα (στην περίπτωση που

στο μέλλον υπάρξει μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ) και τα κοινοτικά όργανα δεν μπορεί να επιλύονται με μονομερείς ενέργειες, αλλά στο πλαίσιο της θεσμικής λειτουργίας της ΕΕ, με όποιες διαδικασίες αυτό προβλέπει.

Πηγαίνοντας στη συνάντηση με τον Ασμουςεν και δηλώνοντας αυτά που δήλωσε, ο Τσίπρας επιβεβαίωσε –εμμέσως πλην σαφώς– ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σεβεται την κοινοτική νομιμότητα και θα κινηθεί αποκλειστικά στο πλαίσιο της. Τι σημαίνει αυτό; Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα σεβαστεί τις μνημονιακές υποχρεώσεις που αποτελούν και αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ, βάσει της «διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος» που βρίσκεται η Ελλάδα.

Ψηφοθηρική διγλωσσία

Μία από τις μακροσκελέστερες απαντήσεις που έδωσε ο Τσίπρας στην πρόσφατη συνέντευξή του στη Θεσσαλονίκη αφορούσε ερώτηση δημοσιογράφου του «Βήματος» σχετικά με τη θέση του κόμματος Die Linke για τις πολεμικές αποζημιώσεις και το κατοχικό δάνειο που οφείλει η Γερμανία στην Ελλάδα. Ο Ρίξινγκερ, επικεφαλής της εκλογικής καμπάνιας του Linke, δήλωσε στη «Χάντσεμπλατ» ότι δεν αποδέχεται το αίτημα που διατυπώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ και ότι «εν πάση περιπτώσει δεν μπορούμε να κοιτάμε το παρελθόν και καλό θα είναι να κοιτάμε το μέλλον».

Από την απάντησή έγινε φανερό ότι ο Τσίπρας στριμώχτηκε. Αμφισβήτησε το περιεχόμενο της συνέντευξης Ρίξινγκερ λέγοντας ότι συχνά «σε ΜΜΕ ή σε συνεντεύξεις βγαίνει μια εικόνα που δεν αντιστοιχεί σε όσα πραγματικά επώθησαν» και παρέπεμψε στις επίσημες ανακοινώσεις του Linke, καθώς και σε συνέντευξη της συμπροέδρου του κόμματος στην «Εφ.Συν», στην οποία είπε ότι είναι ένα αίτημα δίκαιο και μια ιστορική υποχρέωση της Γερμανίας απέναντι στον ελληνικό λαό. Η φυλλάδα του Συγκροτήματος, όμως, δεν άφησε έτσι το θέμα. Ζήτησε δήλωση από τον ηγέ-

τη του Linke Γκρέγκορ Γκίζι, ο οποίος πέταξε με νόημα τη μπάλα στην εξέδρα, χωρίς να παραλείψει να πετάξει το καρφί του για τον ΣΥΡΙΖΑ: «Επ' αυτού θα μιλήσουμε αργότερα. Είναι κάτι που αυτή τη στιγμή δεν αποτελεί λύση για την κρίση της Ελλάδας. Θα μιλήσω για το θέμα αυτό με τον κ. Τσίπρα».

Ο Γκίζι με τον Τσίπρα δεν μίλησαν, διότι ο πρώτος την τελευταία στιγμή ακύρωσε την προγραμματισμένη μετάβασή του στην Φρανκφούρτη, προκειμένου να μιλήσει στην προεκλογική συγκέντρωση του κόμματός του, παρόντος και του Τσίπρα. Ήταν μια απουσία γεμάτη νόημα. Και δεν είναι καθόλου δύσκολο να αντιληφθούμε ότι έχουμε μια ακόμη χαρακτηριστική περίπτωση σορτοουνιστικής διγλωσσίας. Στην Ελλάδα τα στελέχη του Linke εμφανίζονται ως υπέρμαχοι του αιτήματος των γερμανικών αποζημιώσεων, που το έχει κάνει σημαία του ο ΣΥΡΙΖΑ, στη Γερμανία όμως χαϊδεύουν τ' αυτιά των «νοικοκυραίων», ακολουθώντας την κυρίαρχη ιμπεριαλιστική λογική για να μη χάσουν ψήφους. Το ίδιο κάνει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσίπρας δεν έκανε καμιά σχετική αναφορά στο χαιρετισμό του στην προεκλογική συγκέντρωση του Linke στη Φρανκφούρτη

■ Κουκούλωμα με βράβευση

Ηρωίδα αναγορεύουν τη μπατασίνια που συνέλαβε τον Ρουπακιά, σε μια προσπάθεια να κρύψουν το γεγονός ότι οι μπάτσοι ήταν παρόντες όταν μαζεύτηκε το νεοναζιστικό τάγμα εφόδου για να χτυπήσει τους αντιφασίστες, άρα και όταν ο Ρουπακιάς μαχαίρωσε και σκότωσε τον Παύλο Φύσσα. Ήταν εκεί και παρακολούθησαν τα γεγονότα από την αρχή μέχρι το τέλος. Όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα για να τα αποτρέψουν, αλλά περιμέναν να θαυμάσουν και το θέαμα του ξυλοδαρμού των λίγων αντιφασιστών από τους πολυάριθμους φασίστες που είχαν μαζευτεί.

«Ε, όχι και μαχαίρι!» ήταν η κραυγή της «ηρωίδας» μπατασίνιας, που αποκαλύπτει –παρά τη θηλιότη της– αυτό που συνέβη. Είδαν το τάγμα εφόδου να συγκεντρώνεται, δεν είχαν κανένα πρόβλημα με τον ξυλοδαρμό που θ' ακολουθούσε, αλλά η μπατασίνια δεν άντεξε το μαχαίρωμα. Δεν ξέρουμε αν ήταν κάποιο ψήγμα γυναικείας ευαισθησίας ή αν λειτούργησε το ένστικτο της επαγγελματικής αυτοσυντήρησης, με τη συνειδητοποίηση πως αν δεν τον πιάσει θα μπλέξουν.

Αυτά τα γεγονότα προσπαθούν να κρύψουν με την ηρωοποίηση της μπατασίνιας, βάζοντας και πάλι μπροστά τον Παπούλια που αποφάσισε να την παρασημοφορήσει!

■ Τους κάλυπταν

Θέλετε μια εμπειρική (πλην ασφαλέστατη) απόδειξη για τη συνεργασία των κατασταλτικών μηχανισμών με τη νεοναζιστική συμμορία; Δείτε την απουσία οποιουδήποτε υλικού τηλεφωνικών παρακολουθήσεων από τη δικογραφία (ή τις δικογραφίες) που σχηματίζεται. Στη δικογραφία του Επαναστατικού Αγώνα η Αντιπρομοκρατική είχε δεκάδες απομαγνητοφωνήσεις τηλεφωνικών συνομιλιών. Δεν αποδείκνυαν τίποτα, στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ήξεραν ούτε ποιοι συνομιλούν, όμως είχαν δεκάδες υποκλαπέσεις συνομιλίες, πολλές από τις οποίες τις είχαν απομαγνητοφωνήσει και τις έβαλαν στη δικογραφία. Αποσπάσματα απ' αυτές τις συνομιλίες, τις περισσότερες φορές παραποιημένα, διοχέτευσαν και στα παπαγαλάκια για να κάνουν τρομοπροπαγάνδα από τα κανάλια.

Τι έχουν για τη Χρυσή Αυγή; Τίποτα απολύτως. Ζήτησαν άρση απορρήτου για να βρουν με ποιους επικοινωνήσε ο Ρουπακιάς πριν μαχαίρωσει τον Φύσσα. Όμως το περιεχόμενο των συνομιλιών δεν το έχουν. Και βέβαια, όσα τηλεφώνησε και να θέσουν σε παρακολούθηση εκ των υστέρων, δεν πρόκειται να βρουν τίποτα, γιατί οι νεοναζί είναι πλέον προσεκτικοί στις συνομιλίες τους. Τι θα στοιχειοθετήσει για ένα δικαστήριο η ταυτοποίηση εκείνων με τους οποίους μίλησε ο Ρουπακιάς; Τίποτα, εκτός αν αυτά τα ασπόνδυλα αρχίσουν να αλληλοκαρφώνονται. Λέτε να τους πιάσουν τόσο πολύ οι μπάτσοι ώστε να σπάσουν κάποιοι; Εδώ γελάνε.

Υπάρχει και συνέχεια, όμως. Λέτε η Ασφάλεια και η ΚΥΠ να μην παρακολουθούσαν τηλεφώνησε Χρυσουγιτών; Λέτε να μην έχουν στοιχεία; Λέτε να μην είχαν ρουφιάνους μέσα στη συμμορία; Πρέπει να είναι κανείς αρελής για να πιστέψει ότι οι μυστικές υπηρεσίες δεν έχουν στοιχεία. Γνωρίζουν τα πάντα, αλλά τίποτα δε θα βγάλουν στη δημοσιότητα, γιατί δίπλα στο προσκήνιο (που στόχο έχει την εκτόνωση της λαϊκής οργής), υπάρχει το παρασκήνιο, το οποίο έχει πάρει φωτιά.

■ Πρόστυχη έκπληξη

Και τι να πει κανείς για την έκπληξη του Μπουμπρούκου (ειδικά αυτού του) όταν πληροφορήθηκε τα ρεπορτάζ και είδε τη φωτογραφία του νεοναζι ψυχιάτρου στο ΨΝΑ, ο οποίος μάλιστα είχε τοποθετηθεί κατ' επιλογή από το διοικητικό συμβούλιο για μια θέση διευθυντή κλινικής.

Μήνες τώρα φωνάζει ο γνωστός ψυχίατρος Θ. Μεγαλοοικονόμου για τον συγκεκριμένο άνθρωπο, που μοίραζε πιστοποιητικά για να βγάλουν τα στελέχη των νεοναζι άδειες σπλοφορίας, αλλά η φωνή του ήταν «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Γνωστή και δημόσια ήταν η δράση του. Ακόμα και υποψήφιος δήμαρχος με τους νεοναζί στο δήμο Λασιθίου κατέβηκε. Η επιλογή του ήταν συνειδητή πράξη, που δείχνει καθαρά ποιοι χαιδέυαν τα φασιστικά φιδιά.

Δεν τοιμπάμε στον κάλπικο

Αν δεν επρόκειτο για το φασισμό, θα χαρακτηρίζαμε γελοία κωμωδία τα όσα εκτυλίσσονται τις τελευταίες μέρες στη χώρα μας, μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από μαχαίροβγάλη των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής. Υπουργοί, βουλευτές, δημοσιογράφοι, παράγοντες της αστικής ζωής, δικαστές και εισαγγελείς «πέφτουν από τα σύννεφα» με αυτά που μαθαίνουν για την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής!

Οι συνεπείς αντιφασίστες, βέβαια, ξέρουν πολύ καλά ότι δεν υπάρχει ούτε ψήγμα νέας ειδήσης στα όσα βλέπουν καθημερινά το φως της δημοσιότητας και διατυμπανίζονται από τα ΜΜΕ, που –κατά τη γνώμημη συνήθειά τους– έχουν ήδη «ξεχειλώσει» το θέμα, για να προκαλέσουν την κούραση και τη βαρεμάρα των τηλεθεατών και ακροατών τους. Όλα αυτά έχουν αποκαλυφθεί και καταγγελλεί εδώ και χρόνια και ιδιαίτερα την τελευταία τριετία που η νεοναζιστική συμμορία

άρχιζε να σημειώνει εκλογική άνοδο και διεύρυνση της κοινωνικής της επιρροής. Όλα, μηδενός εξαιρουμένου. Το μόνο νέο είναι πως έχουμε νεκρό Έλληνα, γιατί νεκρούς μετανάστες είχαμε ήδη, όπως και τραυματίες, μετανάστες και Έλληνες.

Εμείς, λοιπόν, όλοι οι συνεπείς αντιφασίστες, που δεν πέφτουμε από τα σύννεφα, καθώς είναι οι δικές μας αποκαλύψεις και καταγγελίες που γίνονται τώρα ειδηση, ενώ πριν περνούσαν στο ντούκου, αφέλιμους να αποστούμε από την κυρίαρχη προπαγάνδα και τις πολιτικές καντρίλιες ανάμεσα στα κόμματα του αστικού κοινοβουλευτισμού και να χαράξουμε μια κόκκινη διαχωριστική γραμμή, όχι μόνο με το νεοναζισμό, αλλά και με την αστική πολιτική, που είναι η μήτρα που γεννά και θεριεύει το φασισμό.

Χρόνια τώρα η νεοναζιστική συμμορία λειτουργούσε σε στενή συνεργασία με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους, με τη σύμφωνη γνώμη των κυβερνήσεων, πράσι-

νων και γαλάζιων. Χρόνια τώρα η νεοναζιστική συμμορία ήταν αυτή που έγραφε τη ρατσιστική ατζέντα, σπέρνοντας το μίσος κατά των μεταναστών και οργανώνοντας νυχτερινά πογκρόμ ενάντια τους, ενώ οι δυνάμεις του αστικού δικομματισμού έκαναν πως δεν έβλεπαν, επειδή αυτή η ατζέντα τους βόλευε.

Κάποια στιγμή η συμμορία των μπράβων της νύχτας και των ασπόνδυλων με το άδειο από μυαλό κεφάλι θέρριψε. Απέκτιψε κοινωνικό έρεισμα. Και πάλι τίποτα δεν άλλαξε στην κυρίαρχη πολιτική. Ασφαλώς και δε γουστάριζαν την εκλογική άνοδο των νεοναζι, γιατί τους έκλεβε εκλογική πελατεία, όμως στον άλλο δίσκο της ζυγαριάς βάραιναν άλλα: ο ρατσισμός, η διαμόρφωση ταγμάτων εφόδου που απειλούσαν ότι θα βάλουν τάξη και στους εργασιακούς χώρους, ο αποπροσανατολισμός εφήβων και η στρατολόγησή τους μέσω γυμναστηρίων και νυχτερινών πογκρόμ κατά μεταναστών, η δυνατότητα της προ-

παγάνδωσης της θεωρίας των «δύο άκρων» κτλ.

Όμως, όπως δεν μπορείς να κλείσεις έναν ρινόκερο σ' ένα υαλοπώλειο, έτσι δεν μπορείς να κλείσεις και μια νεοναζιστική συμμορία σε όρια ανεκτά από το κοινοβουλευτικό σύστημα. Η δολοφονία του Π. Φύσσα ήταν ουσιαστικά προαναγγελμένη. Θα μπορούσε να είναι κάποιος προηγούμενα κι αν ο μαχαίροβγάλης δεν έβρισκε τον Παύλο στην καρδιά, θα υπήρχε κάποιος άλλος, σε κάποια άλλη χρονική στιγμή. Ήταν ζήτημα χρόνου και ζήτημα τύχης ως προς το πρόσωπο που θα έπεφτε θύμα τους.

Και τότε, οι κορυφές της αστικής δημοκρατίας έδειξαν εξαιρετικά ανακλαστικά. Και στο ιδεολογικό και στο πολιτικό και στο δικαστικό επίπεδο. Μόνο στο αστυνομικό επίπεδο έδειξε απροετοίμαστο το σύστημα, αλλά κι αυτό είναι απάτητα κατανοητό. Διότι οι μπάτσοι είναι αυτοί που είχαν τη φυσική επαφή και τη στενή συνεργασία με τους νεοναζί,

Οι δασοφάγοι και οι πολιτικοί της απόφασης

Στις 21 Ιούλη του 2013 υποβάλαμε αίτηση στον Ειδικό Γραμματέα Δασών και στον Γενικό Διευθυντή Δασών και τους ζητούσαμε να βγει εφαρμοστική εγκύκλιος, με την οποία να εφαρμοστούν οι αποφάσεις 32, 33 και 34/2013 του ΣτΕ, που αποκαθιστούν τον επιστημονικό ορισμό του δάσους, όπως ζητούσε και η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος.

Με την απόφαση 32, που είναι η βασική, υιοθετείται ο επιστημονικός ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης και καταργούνται τα ποσοτικά κριτήρια στον καθορισμό της ελάχιστης έκτασης που απαιτείται για να χαρακτηριστεί μια έκταση είτε ως δάσος είτε ως δασική, όπως και τα ποσοτικά κριτήρια της συγκόμωσης, προκειμένου μια έκταση να χαρακτηριστεί είτε ως δάσος, είτε ως δασική, είτε ως χορτολιβαδική. Όπως έχουμε γράψει κατ' επανάληψη, το ΣτΕ αποφάσισε επί μιας αίτησης ακυρώσεως, που υποβλήθηκε το 2005. Χρειάστηκε, δηλαδή, σχεδόν οχτώ χρόνια για να εκδώσει αυτή την απόφαση!

Στη διάρκεια αυτών των χρόνων πάρθηκαν μερικές αποφάσεις από την πολιτική ηγεσία σε ό,τι αφορά τον επιστημονικό ορισμό του δάσους και τα ποσοτικά κριτήρια. Συγκεκριμένα, στις 16 Φλεβάρη του 2010 δημοσιεύτηκε ο νόμος 3818, με τον οποίο καταργήθηκε η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, που εισήγαγε ποσοτικά κριτήρια για τον καθορισμό της ελάχιστης έκτασης δάσους ή δασικής έκτασης και ποσοτικά κριτήρια συγκόμωσης για τον καθορισμό μιας έκτασης είτε ως δάσος, είτε ως δασική έκταση, είτε ως χορτολιβαδική έκταση.

Η κατάργηση των ποσοτικών κριτηρί-

ων δεν κράτησε για πολύ καιρό. Σε διάστημα εννιά μηνών εκδόθηκε υπουργική απόφαση, με την οποία, όπως θα δούμε στη συνέχεια, επανήλθαν τα ποσοτικά κριτήρια της ελάχιστης έκτασης και της συγκόμωσης. Η απόφαση αυτή, με αριθμό πρωτοκόλλου 204262/4545, εκδόθηκε με απαίτηση της τότε υπουργού Τίνας Μπιρμιπλή και φέρει την υπογραφή του τότε υφυπουργού Αθ. Μωραϊτή. Για να εκδοθεί αυτή η απόφαση του Μωραϊτή έγιναν πολλές παρεμβάσεις από την Τ. Μπιρμιπλή, προκειμένου να καμφθούν οι νόμιμες αιτιάσεις των υπηρεσιακών παραγόντων ως προς το περιεχόμενό της.

Ας δούμε τι προέβλεπε αυτή η απόφαση:

«Θέμα: Οδηγίες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 νόμου 998/1979, όπως ισχύει.

Μετά την έναρξη ισχύος του ν. 3818/2010 (ΦΕΚ 17Α/16-2-2010) οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 ν.998/1979 έχουν ως εξής:

Παράγραφος 1

«Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους...

Παράγραφος 2

Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση υψηλή ή θαμνώδης είναι αραιά».

Αρχικά, πριν την αναθεώρηση του συντάγματος, δεν υπήρχε η φράση «πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους». Αυτή προστέθηκε με την αναθεώρηση του συντάγματος και εισήχθη ως ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24. Το πρόβλημα με την απόφαση Μωραϊτή αρχίζει στη συνέ-

χεια, με την προσθήκη διατάξεων που προστέθηκαν ως ερμηνευτική δήλωση των όρων «αναγκαία επιφάνεια εδάφους» και «αραιά δασική βλάστηση».

Συνεχίζει η απόφαση Μωραϊτή:

«Για την αναγκαία αντιμετώπιση και εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων και ειδικότερα των όρων "αναγκαία επιφάνεια εδάφους" και "αραιά δασική βλάστηση" παρέχονται οι κάτωθι οδηγίες:

1. Αναγκαία επιφάνεια εδάφους

Ως "αναγκαία επιφάνεια του εδάφους" για την ύπαρξη δάσους ή δασικής έκτασης νοείται η ελάχιστη εδαφική έκταση που καλύπτεται από δασική βλάστηση (υψηλή ή θαμνώδη)... Τέτοια επιφάνεια θεωρείται η έχουσα μέγεθος λόχμης με ελάχιστο εμβαδόν επτακόσια τετραγωνικά μέτρα (700 τ.μ)

2. Αραιά δασική βλάστηση

...Συνεπώς οι εκτάσεις με βαθμό συγκόμωσης κάτω των 15% χαρακτηρίζονται χορτολιβαδικές των παρ.6β ή γ άρθρου 3 ν. 998/79, από 15% έως 25% (15% < E < 25%) χαρακτηρίζονται δασικές της παρ. 2 του άρθρου 3 ν.998/79 και οι με βαθμό συγκόμωσης άνω του 25% χαρακτηρίζονται δάση της παραγράφου 1 του άρθρου 3 ν. 998/79.

Παρακαλούμε για την πιστή εφαρμογή της παρούσας» (η έμφραση δική μας).

Κάνοντας μια συγκριτική μελέτη της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, όπως αυτή εισήχθη με το άρθρο 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, με τις διατάξεις της απόφασης του Αθ. Μωραϊτή για την «αναγκαία επιφάνεια εδάφους» και την «αραιά δασική βλάστηση», διαπιστώνει κανείς ότι είναι ταυτόσημες στη φιλοσοφία, αφού καθιερώνουν

(αντι)φασισμό της αστικής πολιτικής

οπότε ήταν δύσκολο να κινηθεί ο μηχανισμός τους όπως κινήθηκαν το πολιτικό σύστημα, το δικαστικό σύστημα και τα μίντια.

Θα πάνε τη σύγκρουση με το νεοφασιστικό μόρφωμα μέχρι το τέλος; Θα κλείσουν την ηγεσία του στη φυλακή και ουσιαστικά θα το βγάλουν εκτός νόμου με τη σημερινή μορφή του; Αμφιβάλλουμε. Αλλά κι αν το κάνουν, γιατί για τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν σημαίνουν τίποτα μια χούφτα υποκοσμικοί τύποι που ξαφνικά έγιναν και κοινοβουλευτικοί, θα το κάνουν για να ενισχύσουν το μνημονιακό μέτωπο ειδικά και την αστική δημοκρατία γενικά. Οχι μόνο θα χρησιμοποιήσουν τους νεοναζί σαν μπαμπούλα, αλλά και θα εξαπολύσουν άγριο πογκρόμ κατά των λαϊκών αντιστάσεων, στο όνομα της υπεράσπισης της αστικής νομιμότητας και των θεσμών. Η θεωρία των «δύο άκρων», ακόμη κι αν σε διακηρυκτικό επίπεδο υποχωρήσει, θα αποθεωθεί σε πρακτικό επίπεδο. Οι νέες διώξεις κατά κατοίκων της

Χαλκιδικής για «ένταξη σε εγκληματική οργάνωση» είναι μια μικρή πρόγευση αυτού που πρόκειται ν' ακολουθήσει.

Ηδη, ακόμη και τούτες τις μέρες, που σφραγίζονται από τη μια από τη συναισθηματική φόρτιση που επέφερε η δολοφονία του αντιφασίστα και από την άλλη από τη «χρυσουσιάδα» της κυβέρνησης και των ΜΜΕ, δημοσιολόγοι του αστικού Τύπου εξακολουθούν να ξιφουλκούν κατά της «βίας», της «ανομίας», της «ανυπακοής», του «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», της «παράδοσης της μεταπολίτευσης», υποστηρίζοντας ξεδιάντροπα ότι αυτές οι αντιλήψεις και πρακτικές είναι που έθρεψαν το νεοφασιστικό φαινόμενο. Κι είναι πολλοί αυτοί που αρθρογραφούν προωθώντας αυτή την υπογραφή και «βαριές υπογραφές» μάλιστα.

Στο παιχνίδι αυτό, το παιχνίδι του «συνταγματικού τόξου», συμμετέχει και ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις ενστάσεις που από την πρώτη στιγμή εξέφρασε διά του Π. Λαφαζάνη η αρι-

στερή του πτέρυγα. Αυτό το νόημα είχε η διατύπωση (παράλληλα με τη ΔΗΜΑΡ) της πρότασης για σύγκληση συμβουλίου αρχηγών υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ισως να κάνουν πίσω, όταν δουν ότι κάτι τέτοιο πάει να τους εγκλωβίσει σ' ένα μέτωπο που μόνο τη συγκυβέρνηση θα βολέψει, όμως αυτό θα αποδείξει ότι δεν κάνουν πολιτική αρχών ούτε στο ζήτημα του αντιφασιστικού πολέμου, αλλά δρουν καθαρά καιροσκοπικά και πολιτικάντικα, με τα μάτια στην κάλπη.

Υπάρχει ασφαλώς μια χοντρή διαχωριστική γραμμή. Μόνο που αυτή η γραμμή δεν προσδιορίζεται από την αστική δημοκρατία και το σύνταγμα της. Αυτή η γραμμή χωρίζει τον ελληνικό λαό από τον καπιταλισμό και τους υπηρέτες του, οι πιο αποκρουστικοί από τους οποίους είναι οι νεοναζί. Στο εξώφυλλο του προηγούμενου φύλλου της «Κ» δημοσιεύσαμε κάποια σοφά λόγια του Μπρεχτ: «Ο φασισμός δεν μπορεί να πολεμηθεί παρά σαν

καπιταλισμός στην πιο ωμή και καταπιεστική του μορφή, σαν ο πιο θρασύς κι ο πιο δόλιος καπιταλισμός».

Αυτά τα σοφά λόγια είναι οδηγός μας και σήμερα, αλλιώς θα βρεθούμε να στηρίζουμε τους δυνάστες μας, στο όνομα της από κοινού καταπολέμησης των νεοναζί. Αν η αστική δημοκρατία θέλει να καταστείλει τη σημερινή οργανωμένη έκφραση του νεοφασισμού, μπορεί εύκολα να το κάνει. Όμως τον κοινωνικό εκφασισμό δε θα τον εξαλείψει, γιατί η ίδια τον γεννά και τον εκτρέφει, γιατί του χρειάζεται ως εφεδρεία του συστήματός της. Τον κοινωνικό εκφασισμό είναι χρέος δικό μας να τον καταπολεμήσουμε. Αποκαλύπτοντας τη μήτρα που τον γεννά και τσακίζοντας αποφασιστικά κάθε οργανωμένη εμφάνισή του. Ας έχουμε δε υπόψη μας, ότι το κατασταλτικό οπλοστάσιο που μελετάται να εφαρμοστεί ενάντια στους νεοναζί είναι το «αντιτρομοκρατικό» οπλοστάσιο, που δεν φτιαχτηκε γι' αυτούς, αλλά για εμάς.

■ Μπάτσοι και ναζί (1)

Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη για τις στενές σχέσεις μπάτσων και νεοναζί από το βίντεο που έδειχνε ολόκληρη νεοφασιστική ομάδα να στέκεται δίπλα στα ΜΑΤ και να πετάει πέτρες σε αντιφασίστες διαδηλωτές, την επαύριο μόλις της δολοφονίας του Π. Φύσσα; Μια εφημερίδα αποκάλυψε έναν από τη συμμορία, ο οποίος εικονίζεται μαζί με τον Ρουπακιά σε άλλες «ευγενείς» δραστηριότητες των ταγμάτων εφόδου. Υπάρχει καμιά αμφιβολία για την πολιτική ταυτότητα των υπόλοιπων; Μπορεί κανείς να παρακολουθήσει στο βίντεο τη συμπεριφορά των ΜΑΤάδων. Ούτε που τους κοιτάζουν. Δεν παραξενεύονται ούτε ενοχλούνται από τη συνεπικουρία των νεοναζί, γιατί έτσι έχουν συνηθίσει χρόνια τώρα. Να τους έχουν δίπλα τους, να κάνουν παρέα μαζί τους σε γυμναστήρια και καφετέριες, να τους χαρτζιλικάκουν τα στελέχη της συμμορίας. Όταν συμπεριφέρθηκαν έτσι την επαύριο της δολοφονίας, που τουλάχιστον οι βαθμοφόροι τους θα έπρεπε να είναι λίγο προσεκτικοί, μπορεί ο καθένας να φανταστεί πώς συμπεριφέρονταν τον προηγούμενο καιρό.

■ Μπάτσοι και ναζί (2)

Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη για το ότι η αστυνομία προσπάθησε να υποβιβάσει τη δολοφονία Φύσσα, ως ποινικό αδίκημα, διευκολύνοντας έτσι και τον Ρουπακιά και τη νεοφασιστική συμμορία, από το γεγονός ότι δεν πήραν προανακριτική κατάθεση από τη συντρόφισσα του Φύσσα; Είναι το πρόσωπο που παρακολούθησε τα γεγονότα από την αρχή μέχρι το τέλος. Δηλαδή, ο πιο αξιόπιστος μάρτυρας. Και όμως, δεν της πήραν κατάθεση. Ξέρουμε τι θα πουν. Οι σεβάστηκαν τον πόνό της, ότι ψυχολογικά δεν ήταν σε θέση να καταθέσει και άλλα τέτοια. Όμως, αν πραγματικά ήθελαν, θα μπορούσαν να έχουν την κατάθεση της κοπέλας.

Είχαν και έναν άλλο λόγο που δεν πήγαν να της πάρουν κατάθεση. Ηθελαν να κρύψουν το γεγονός ότι οι συνάδελφοί τους ήταν εκεί, ότι παρακολούθησαν απαθείς την επίθεση των νεοναζί, που κατέληξε με το φόνο. Η κοπέλα τα είδε όλ' αυτά και ασφαλώς θα τα κατέθετε.

■ Δικαστές και ναζί

Ξεπερνώντας κάθε έννοια προκλητικότητας, η Ένωση Εισαγγελέων όχι μόνο ταύτισε τον Παπαδημούλη με τον Κασιδιάρη, αλλά και ζήτησε από τον υπουργό Δικαιοσύνης την επαναφορά του αδικήματος της «περιύβρισης δικαστικής εξουσίας». Γιατί παρακαλούμε; Επειδή ο Παπαδημούλης μίλησε για ολιγαρχία σε δικαστικές υποθέσεις κατά νεοφασιστών.

Είναι βέβαια ιδιον αυτού του κατασταλτικού μηχανισμού να προστατεύει τον εαυτό του μέσω της καταστολής και να υπηρετεί την κρατική καταστολή. Να υπηρετεί ακόμη και χούντες και έκτακτα στρατοδικεία που έστειλαν στο απόσπασμα τον ανθό των αντιστασιακών κατά του ναζιφασισμού. Επειδή προκαλούν, όμως, θα καταγράψουμε μερικά γεγονότα που τυχαίνει να γνωρίζουμε από πρώτο χέρι.

– Όταν μετανάστες δέχτηκαν ρατσιστική επίθεση από ομάδα ΔΙΑΣ έξω από τα γραφεία της «Κόντρας», με κατάληξη τη σύλληψη του συντρόφου Γερ. Λιόντου, οι μπάτσοι το

ν παρέπεμψαν για το ελαφρύ αδίκημα της «απειθείας», ενώ ο εισαγγελέας αναβάθμισε την κατηγορία στη βαρύτατη «αντίσταση», χωρίς μάλιστα να καλέσει τον σύντροφο σε ακρόαση. Τυχαίο; Η σύνθεση του τριμελούς πλημμελειοδικείου που δίκασε αυτή την υπόθεση, ανέβλασε όλες τις άλλες υποθέσεις (ήταν τότε που οι δικαστές έκαναν αποχή) και «λύσσαξε» να κάνει μόνο αυτή τη δίκη, μολονότι η συνήγορος υπεράσπισης είχε σοβαρό κώλυμα. Την έκανε και, φυσικά, βρήκε το σύντροφο ένοχο! Τυχαίο;

– Πρόεδρος Μονομελούς δίκασε τρεις υποθέσεις πρώην απεργών πείνας της Υπατίας, που οι μπάτσοι τους φόρτωσαν αναπόδεικτη «αποδοχή προϊόντων εγκλήματος». Τους καταδίκασε. Όταν δικαζόταν, μετά από δυο μέρες, ο τέταρτος μετανάστης, η συγκεκριμένη δικαστής βρισκόταν στο ακροατήριο και παρακολούθησε τι θα αποφασίσει ο συνάδελφός της. Τυχαίο; Ο τέταρτος μετανάστης αθωώθηκε.

– Εισαγγελέας πήρε μια πολυ-μήνυση χρυσαυγιτών κατά του μισού πολιτικού φάσματος και πολλών μαζικών φορέων και από το σύνολο των μνηνομένων διάλεξε δύο: τον Σάββα Μιχαήλ του ΕΕΚ, που είναι εβραϊκής καταγωγής, και τον πρύτανη του ΕΜΠ Κ. Μουτζούρη, που υποδεικνυόταν ως υπεύθυνος για τη λειτουργία του Indymedia. Τους άσκησε δίωξη, επειδή τους μήνυσαν ο Παναγιώταρος, η Σκορδίλη και τέσσερις άλλοι. Τυχαίο;

τάτες τους δε θέλουν την εφαρμογή 32/2013 του ΣτΕ

ποσοτικά κριτήρια, ενώ διαφοροποιούνται μόνο στο ύψος των ποσοστών.

Αυτά βέβαια τα είχαμε υπόψη μας και δεν χρειαζόμαστε... μαθήματα από υπηρεσιακούς παράγοντες που έθεσαν σκοπό της ζωής τους να βοηθήσουν να περάσει ο στόχος της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, που δεν είναι άλλος από το ξεπάτωμα του δασικού πλούτου της χώρας.

Ευνόητο είναι πως δεν νοείται εφαρμογή της απόφασης του ΣτΕ, αν δεν συνοδεύεται από την κατάργηση της απόφασης Μωραϊτή, που διατηρεί τα ποσοτικά κριτήρια και εισάγει τον όρο «αραιά δασική βλάστηση», αντί του όρου «αραιά άγρια ξυλώδης βλάστηση». Αυτή η διαφοροποίηση κάθε άλλο παρά αθώα είναι, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω. Κατά συνέπεια, παραμένει και γίνεται κάθε μέρα και πιο επιτακτικό το αίτημα να εφαρμοστούν άμεσα οι αποφάσεις του ΣτΕ, μέσω εφαρμοστικής εγκυκλίου και με την κατάργηση της απόφασης 204262/4545 του Αθ. Μωραϊτή.

Υπάρχει και συνέχεια, όμως. Στο νομοσχέδιο για την κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας εισήχθη η παράγραφος 5α, με την οποία εισάγεται το ποσοτικό κριτήριο 15% στη συγκόμωση, προκειμένου μια έκταση δασική να χαρακτηριστεί ως «δημόσια γαία». Η εισαγωγή αυτής της παραγράφου αντιστρατεύεται ευθέως την απόφαση 32 του ΣτΕ και κατά συνέπεια πρέπει να απαλειφθεί.

Υπάρχει, όμως, και το σημαντικό ζήτημα των φρυγάνων. Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη διαμόρφωση της ερμηνευτικής εγκυκλίου για τις παραγράφους 1 και 2 του νόμου 998/79, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί με το νόμο 3818/2010, το σχέδιο εγκυκλίου που είχε

συνταχθεί κατέτασε τις φρυγανώδεις εκτάσεις στις δασικές εκτάσεις. Αυτό το σχέδιο προκάλεσε τότε τη σφοδρή αντίδραση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, με επικεφαλής την Τ. Μπιρμπίλη, με αποτέλεσμα να αλλάξει η επιτροπή επεξεργασίας της εγκυκλίου και να φτιαχτεί το έκτρωμα της απόφασης που υπέγραψε ο Αθ. Μωραϊτής. Με το έκτρωμα αυτό αφαίρεσαν από τις δασικές εκτάσεις τις φρυγανώδεις, που αποτελούν συστατικό στοιχείο στο οργανικό σύνολο των άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό, με προφανή στόχο να τις παραδώσουν στην οικοπεδοποίηση και στις μπίζνες με πολυτελείς βίλες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις κτλ.

Τώρα, με την παρ. 5α του άρθρου 3 του νομοσχεδίου για τη μερική κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας, ολοκληρώνεται το έγκλημα της παράδοσης 14,7 εκατομμυρίων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων στην τσιμεντοποίηση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το φυσικό πλούτο της χώρας και το περιβάλλον.

Αυτό θα γίνει με την εξέταση από την επιτροπή του άρθρου 7 του νόμου 2308 του τεκμηρίου κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων. Όλα αυτά τα χρόνια, η εταιρία «Κτηματολόγιο ΑΕ» έδωσε δείγματα γραφής για το πώς αντιμετωπίζει το δασικό πλούτο και το πώς χειρίζεται το τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου έναντι των διάφορων καταπατητών που εμφανίζονται ως ιδιοκτήτες δασών και δασικών εκτάσεων. Σ' αυτή τη συμπεριφορά της «Κτηματολόγιο ΑΕ» έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στο παρελθόν.

Η επίθεση που θα δεχτούν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις θα είναι ακόμη μεγαλύτερη, δεδομένου ότι με το νόμο

4164/2013 υποχρεώνεται το δημόσιο να δηλώνει τις εκτάσεις όπου ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες που έχουμε, τις οποίες προσπαθούμε να επιβεβαιώσουμε, γίνεται μεγάλη «σαφή» στην περιουσία του δημοσίου προς όφελος των καταπατητών. Σ' αυτό θα επανέλθουμε, αφού συγκεντρώσουμε τα στοιχεία που εξετάζουμε για να δούμε σε ποιο βαθμό και ποια έκταση επιβεβαιώνουν αυτή τη δράση της «Κτηματολόγιο ΑΕ».

Το ΣτΕ με την 32 απόφασή του έκρινε αντισυνταγματική μια ακόμη διάταξη. Αναφερόμαστε στην παράγραφο 6 του άρθρου 1 του νόμου 3147/2003, με την οποία τροποποιήθηκε η παράγραφος 3 του άρθρου 15 του νόμου 1734, σύμφωνα με την οποία από το 2003 έπρεπε πλέον μια έκταση να θεωρείται δάσος εάν η συγκόμωση ήταν μεγαλύτερη του 25%. Όμως, η παράγραφος 6 του άρθρου 1 του νόμου 3147/2003 καταργήθηκε με το νόμο 4061/2012, οπότε δεν τίθεται πλέον θέμα κατάργησής της. Ήταν λάθος μας που εγείραμε τέτοιο ζήτημα.

Τέλος, από το Δεκέμβριο του 2003 μέχρι σήμερα οι Πράξεις Χαρακτηρισμού και οι Δασικοί Χάρτες γίνονται αρχικά με τις διατάξεις του νόμου 3208 και στη συνέχεια με τις διατάξεις του νόμου 3818 και την απόφαση Μωραϊτή. Αυτό συνεχίζεται ακόμη και σήμερα, με αποτέλεσμα να έχουν αποχαρακτηριστεί δάση και δασικές εκτάσεις. Επομένως παραμένει σε ισχύ και το αίτημα να ξανασυνταχθούν οι Δασικοί Χάρτες και να ξαναγίνουν οι Πράξεις Χαρακτηρισμού, δεδομένου ότι μέσω αυτών έχουν αποχαρακτηριστεί δάση και δασικές εκτάσεις.

Γεράσιμος Λιόντος

Σε αναστολή οδηγούνταν η απεργία των καθηγητών, με βάση τα στοιχεία που υπήρχαν όταν γραφόταν αυτό το άρθρο, με την ολομέλεια των προέδρων των ΕΛΜΕ σε εξέλιξη. Πολιτικά εκτιμώντας τα πράγματα, δε θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε σε διαφορετική εκτίμηση της κατάστασης. Γιατί η πενήνήμερη απεργία μετατράπηκε τη δεύτερη κιόλας εβδομάδα της κινητοποίησης σε 48ωρη, γεγονός που σηματοδοτεί καθαρά αποκλιμάκωση του αγώνα, παρά τα ψευδεπίγραφα φτιασιδώματα, περί συνέχισης με άλλες μορφές, που θέλησαν να της προσδώσουν κάποιοι (κυρίως οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ), για να δικαιολογήσουν την προδοτική στάση τους.

Η εξέλιξη αυτή αντικειμενικά ενίσχυσε τον αέρα της ηττοπάθειας, τα σημάδια της οποίας είχαν αρχίσει να διαφαίνονται και προς το τέλος της πενήνήμερης, και το κλίμα αυτό συμπαρέσυρε και ό,τι πήγε να γεννηθεί και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Το απεργιακό μέτωπο, λοιπόν, έσπασε πριν καλά-καλά γεννηθεί, και αυτό με τη σειρά του γύρισε σαν μπουζουράκι, πλήττοντας παραπέρα την αγωνιστική αισιοδοξία των καθηγητών. Την ίδια στιγμή, οι ελπίδες που επενδύθηκαν σε ένα γενικό ξεσηκωμό και των μαθητών φάνηκαν να διαφεύδονται (μόλις τώρα άρχισε σιγά-σιγά να διαφαίνεται ένα φούντωμα των μαθητικών καταλήψεων).

Το κλείσιμο, σε αυτή τη φάση, του απεργιακού κύκλου στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τουλάχιστον με την ένταση που αυτός ξεκίνησε, αποτυπώθηκε και στο τελευταίο συλλαλητήριο την Τετάρτη το μεσημέρι. Έτσι έληξε άδοξα μια απεργία διάρκειας, πριν ακόμη ξεδιπλώσει όλη τη βεντάλια της.

Εκτιμώντας, ως τώρα, την κατάσταση, μπορούμε να σημειώσουμε τα εξής:

◆ Η απεργία των καθηγητών δεν είχε από την αρχή τα εσωτερικά καύσιμα για να διεξάγει όπως έπρεπε έναν αγώνα υψηλής έντασης, όπως είναι η απεργία διάρκειας. Η πτώση του ποσοστού συμμετοχής κατά 10 μονάδες από τη δεύτερη κιόλας μέρα ήταν ένα ανησυχητικό σημάδι.

◆ Φανερή επίσης ήταν η έλλειψη οργάνωσης. Οι απεργιακές επιτροπές ήταν πολύ λίγες σε σχέση με το βάρος της δουλειάς που έπρεπε να σηκώσουν. Το γεγονός αυτό, απάδειξε καθαρή της καταθλιπτικής και καταστροφικής νοοτροπίας της ανάθεσης, σε συνδυασμό με τη σάπια και βρόμικη θεωρία του «δικαιώματος στην εργασία», που αποθεώνει τον ατομισμό και ευλογεί την απεργιοσπασία, άφησε ακάλυπτες τις πόρτες πολλών σχολείων και διάτρητη την περιφρούρηση της απεργίας.

◆ Η ενεργητική συμμετοχή, τουλάχιστον της πλειοψηφίας των καθηγητών που υπερψήφισε την απεργία διάρκειας με τη μορφή των πενήνήμερων επαναλαμβανόμενων, στην υλοποίηση των αποφάσεων, στοιχείο αποφασιστικό στον αγώνα διάρκειας, που ανεβάζει εκ των πραγμάτων τον πήχη της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και το

Οι αγώνες δεν είναι χαμένοι όταν η τάξη που τους διεξάγει βγάζει συμπεράσματα-οδηγούς για τους αγώνες του μέλλοντος

σύνολο του αστισμού σε πολύ υψηλό επίπεδο, απεδείχθη γράμμα κενό. Η πλειοψηφία αρκέστηκε στην απλή συμμετοχή στα μαζικά συλλαλητήρια.

◆ Βεβαίως, η μικρή διάρκεια της απεργίας δεν βοήθησε να αναπτυχθούν και άλλες πολύμορφες δράσεις και να εκδηλωθεί η αλληλεγγύη της εργαζόμενης κοινωνίας απέναντι στους απεργούς, που έδιναν μια μάχη για την υπεράσπιση του δη-

μόσιου σχολείου και τη δική τους επιβίωση. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτά τα στοιχεία δε μπηγαν δυνατά από τις πρώτες κιόλας μέρες στην απεργιακή ατζέντα, ενώ και η εργαζόμενη κοινωνία, παρά τα θετικά της αισθήματα (το κλίμα έπιασε στον αέρα ο συρφετός των ΜΜΕ, γι' αυτό και δεν μπόρεσε να παύσει από την αρχή με τον «κοινωνικό αυτοματισμό») δεν είχε την προσηκουσα στάση και δράση αλ-

ληλεγγύης.

◆ Το σαράκι της ήττας, της «αποτελεσματικότητας των αγώνων», που κατατρώει την εργαζόμενη κοινωνία, έπειτα από τα απανωτά χαστούκια που αυτή έχει δεχθεί, βοηθούσης και της βρόμικης τακτικής που έχει ακολουθήσει ως τώρα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έχει κάνει την ύπουλη δουλειά του και στους κόλπους των εκπαιδευτικών,

ακυρώνοντας με την πρώτη δυσκολία ό,τι ελπιδοφόρο πήγε να γεννηθεί, πλήττοντας τις αγωνιστικές περγαμνές αυτού του κλάδου, που στο παρελθόν έδωσε σκληρούς μακρόχρονους αγώνες.

◆ Και σ' αυτόν τον αγώνα οι εκπαιδευτικοί σύρθηκαν κάτω απ' τις σημαίες της συνδικαλιστικής τους γραφειοκρατίας. Πατώντας στα μύρια πραγματικά προβλήματα των εκπαιδευτικών, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έσυρε τον αγώνα (σε διάρκεια και ένταση) στο βαθμό που αυτός υπηρετούσε τα στενά ψηφοθηρικά κομματικά παιχνίδια των αστικών πολιτικών κομμάτων. Βεβαίως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έπαιζε σε άδαιο γήπεδο. Γιατί, αν αισθανόταν στο σβέρκο της την καυτή ανάσα της βάσης των καθηγητών, δε θα μπορούσε να ενεργήσει έτσι όπως ενήργησε αποκλιμακώνοντας και τελικά σφυρίζοντας τη λήξη της απεργίας.

◆ Παρολαυτά, η απεργία των καθηγητών είχε μαζί της μια κρίσιμη μάζα που άντεχε. Με πυρήνα τούτη την κρίσιμη μάζα θα μπορούσε να πλατύνει και να ενισχυθεί και ο κύκλος των εκπαιδευτικών που ταλαντεύονταν μέσα στους καθηγητές, αλλά και να μεγαλώσει και δυναμώσει το απεργιακό μέτωπο με τη συμμετοχή και της πρωτοβάθμιας με το ίδιο πλατύ, συντονισμένο απεργιακό βήμα. Μια τέτοια προοπτική θα έσπευτε ελπιδοφόρο μήνυμα στην εργαζόμενη κοινωνία που στενάζει και έχει σκύψει το κεφάλι, ενώ είναι πιθανόν να πυροδοτούσε και άλλες εξελίξεις αν στον αγώνα έμπαινε μαζικά και η μαθητική νεολαία, οι φοιτητές και άλλοι κλάδοι εργαζόμενων που πλήττονται άγρια με τα μέτρα των διαθεσιμότητας-απολύσεων αυτή την περίοδο.

Τούτη, όμως, η προοπτική ροκανίστηκε, υπονομεύτηκε μετά μανίας όχι μόνο από τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ, αλλά και από τις δυνάμεις του Περιεσού (ΠΑΜΕ), που είναι τυφλωμένος από τη γραφειοκρατική λογική στο ξεδίπλωμα των αγώνων και από την πίστη στο δόγμα «ό,τι δεν καθοδηγείται από μένα, εξυπηρετώντας αποκλειστικά τα δικά μου ψηφοθηρικά κομματικά παιχνίδια στο πολιτικό παιχνίδι, ό,τι συγκρούεται με την αστική νομιμότητα, ό,τι τσαλαπατά τις εξετάσεις νομιμοφροσύνης που δίνω καθημερινά στο σύστημα, δεν υποστηρίζεται, χτυπιέται, υπονομεύεται και θάβεται».

Μεγάλη πίκρα για τον Περιεσό ήταν το γεγονός ότι στο κεντρικό αστικό πολιτικό παιχνίδι φαινόταν να κερδοσκοπεί με επιτυχία ο ΣΥΡΙΖΑ, που πρωτοστατούσε σε κορόνες αγωνιστικότητας, αρνούμενος, βεβαίως να οργανώσει, και να εμπνεύσει ουσιαστικά την απεργία και να στηρίξει τον αγωνιστικό της πυρήνα και τους ταλαντευόμενους εκπαιδευτικούς. Τον πρωτοπόρο ρόλο στην απεργία δεν μπόρεσαν να παίξουν με επιτυχία και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, καθώς ο χώρος αυτός έχει ιδεολογική και πολιτική ανομοιογένεια, μη συνεπή σταθερή ταξική στρατηγική και τακτική, ενώ συντηρεί με τον τρόπο του και την ύπαρξη και κυριαρχία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Πολλαπλασιάζονται οι καταλήψεις σχολείων

Πάνω από 250 σχολεία βρίσκονταν σε κατάληψη την περασμένη Τετάρτη και ο αριθμός τους ενδέχεται να έχει αυξηθεί τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Υπάρχει και σημαντική γεωγραφική διασπορά των κατειλημμένων σχολείων, με πάνω από 70 στην Αττική, 20 στην Κρήτη, 44 στη Θεσσαλονίκη, 22 στην Πάτρα, 20 στη Λάρισα, 8 στα Γιάννινα κ.α.

Δεν χρειάζεται να αναζητήσει κανείς τα αίτια των μαθητικών καταλήψεων. Δεν είναι μόνο η αλληλεγγύη στους καθηγητές τους. Είναι η αθλιότητα του σχολείου, που φάνηκε από τις πρώτες κιόλας μέρες της νέας σχολικής χρονιάς, αλλά και ο εφιάλτης του «νέου Λυκείου». Για να μη μιλήσουμε για τη γενικότερη κοινωνική πραγματικότητα, τη φτώχεια και την εξαθλίωση των λαϊκών οικογενειών, την εφιαλτική ανεργία που στους νέους ξεπερνά το 60%, τη ζωή χωρίς μέλλον που προδιαγράφεται για κάθε νέο άνθρωπο.

Η επόμενη εβδομάδα θα δείξει τις προοπτικές αυτού του κινήματος, καθώς δε θα υπάρχει η απεργία των καθηγητών. Και άλλη φορά, όμως, οι μαθητές έχουν αποδείξει ότι τα κινηματικά ξεσπάσματα τους δεν εξαρτώνται από τους αγώνες των δασκάλων τους, αλλά ακολουθούν τη δική τους δυναμική, χαρακτηριζόμενα κυρίως από την κερηκτικότητα (γρήγορη εξάπλωση και μετά αναζήτηση συντονισμού).

Δεν χρειάζεται να πούμε πως αυτό το κίνημα, όποιες διαστάσεις κι αν πάρει, πρέπει να στηριχτεί με κάθε τρόπο, ιδιαίτερα από τις κινήσεις καταστολής που θα εκδηλωθούν, σε πρώτη φάση από «αγανακτισμένους γονείς», που—εί-

τε βρίσκονται σε συνεννόηση με τα κυβερνητικά κόμματα και το τοπικό αστυνομικό τμήμα είτε κινούνται από τα πιο καθυστερημένα έντοικτα της «νοικοκυροσύνης»—κάνουν την ίδια ζημιά. Αν αυτοί δεν τα καταφέρουν, θα έρθει και η επίσημη κρατική καταστολή.

Ήδη, το υπουργείο Παιδείας διέρευσε ότι προσανατολίζεται στην έκδοση Προεδρικού Διατάγματος που θα προβλέπει την παράταση του σχολικού έτος για τους μαθητές των σχολείων που βρίσκονται σε κατάληψη για περισσότερες από τρεις ημέρες. Είναι ο συνήθης εκβιασμός με τον οποίο ξεκινά πάντοτε η επιχείρηση καταστολής των μαθητικών κινητοποιήσεων.

Σημειώνουμε, επίσης, ότι το πιο δύσκολο στις μαθητικές κινητοποιήσεις των τελευταίων χρόνων, από το οποίο καθορίστηκε εν πολλοίς η εξέλιξη και η διάρκειά τους, είναι η αδυναμία συντονισμού ανάμεσα στα σχολεία και η απαραίτητη «εξωστρέφεια». Όταν οι καταλήψεις μένουν μέσα στο κλειστό σχολείο και δεν αναζητούν ώσμωση με την εργαζόμενη κοινωνία και

δικό τους συντονισμό στο δρόμο, μοιραία οδηγούνται στην «κόπωση».

Τέλος, η συγκυρία στην οποία αναπτύσσονται οι τωρινές μαθητικές κινητοποιήσεις σφραγίζεται και από το ζήτημα των νεοαζι, με την αστική εξουσία να προσπαθεί να κυριαρχήσει και να δικαιώσει την κοινωνική βαρβαρότητα και την υποταγή-καταστολή. Είναι, λοιπόν, και μια καλή ευκαιρία για την ανάπτυξη του γνήσιου αντιφασισμού στις μικρότερες ηλικίες των νέων, που οι νεοαζι νόμισαν ότι θα μπορούσαν να στήσουν γερές βάσεις.

Ανεστάλη η απεργία

Όπως αναμενόταν, η απεργία των καθηγητών ανεστάλη με απόφαση της ολομέλειας των προέδρων των ΕΛΜΕ. Στη συνελευση 12 ΕΛΜΕ ψήφισαν υπέρ των 5ήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιών, 5 υπέρ μιας ακόμη 48ωρης, 17 υπέρ της αναστολής και 30 λευκό. Το αποτέλεσμα (ιδιαίτερα ο μεγάλος αριθμός λευκών) επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις που κάνουμε στο διπλανό άρθρο.

Επίθεση στην εκπαίδευση

Οργια αυθαιρεσίας γίνονται τούτες τις μέρες στην εκπαίδευση. Και στην πρωτοβάθμια, οι διευθύνσεις εκπαιδευσης έχουν βάλθει μετά μανίας να υλοποιήσουν την κυβερνητική πολιτική καταρτίζοντας λίστες «υπεράριθμων» εκπαιδευτικών (τη νύφη έχουν πληρώσει ως τώρα τα ολόημερα σχολεία, τα τμήματα ένταξης, οι ειδικές τάξεις κ.λπ., που αποφιλώθηκαν από τους δασκάλους), ώστε να αρχίσει να γεμίζει η δεξαμενή των «πλεοναζόντων» για να ανοίξει ο δρόμος για τις διαθεσιμότητες-απολύσεις.

Όσοι αφελείς εκπαιδευτικοί πίστευαν ότι θα μείνουν στο απυρόβλητο, τώρα διαφεύδονται οικτρά. Η διοίκηση δε σταματάει μπροστά σε τίποτα. Οι λίστες καταρτίζονται είτε από τα σπία των διευθυντών εκπαίδευσης, χωρίς να συνεδριάζουν ούτε αυτά τα τυπικά όργανα του συστήματος, τα ΠΥΣΠΕ, είτε από τα ΠΥΣΠΕ με τη συμμετοχή μόνο των διορισμένων μελών (οι αιρετοί κατήγγειλαν τη διαδικασία και αποχώρησαν), ενώ κλήθηκαν και οι δυνάμεις καταστολής για να εμπροδίσουν ακόμη και αυτούς τους πατενταρισμένους γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΔΟΕ που πήγαν να διαμαρτυρηθούν. Αέρα στα πανιά του υπουργείου Παιδείας και της διοίκησης έχει δώσει η αναστολή της απεργίας των καθηγητών και η αδυναμία της πρωτοβάθμιας

να συμπορευτεί, όταν η απεργία ήταν στα πάνω της.

Στις λίστες ανεβόκατεβαίνουν τα νούμερα των εκπαιδευτικών. Οι «υπεράριθμοι» δάσκαλοι (ακόμη δεν ξέρουμε τι γίνεται με τις ειδικότητες) μόνο στις διευθύνσεις Α', Β' και Γ' Αθήνας είναι 206 και καλούνται να κάνουν αίτηση για την κάλυψη μόνο 119 κενών στην Ανατολική και Δυτική Αττική και μάλιστα σε σχολεία μακριά από το αστικό κέντρο, όπως η Ανάβυσσος, το Κορωπί, το Λαύριο, το Πόρτο Ράφτη, η Μαγούλα, τα Μέγαρα, η Νέα Πέραμος, κ.λπ. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί οδηγούνται στην απόγνωση, σε παράπερα οικονομική εξαθλίωση, καθώς αναγκάζονται με τους πενιχρούς μισθούς τους να καλύπτουν επιπλέον τα έξοδα της καθημερινής μετακίνησής τους προς το σχολείο.

Σε απόγνωση έχουν οδηγηθεί πολλά σχολεία, αφού και τώρα λείπουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Τρανταχτό το παράδειγμα του σχολείου της Νέας Περύμας Αττικής -που μάλιστα έχει χαρακτηριστεί και «πρότυπο», τρομάρα του-, στο οποίο υπάρχουν μόνο 4 δάσκαλοι για 235 μαθητές!

Με τρόπο ύπουλο, ο υπουργός Παιδείας, πέρασε την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα στα δημοτικά σχολεία και τα νηπιαγωγεία, δημιουργώντας τις προϋ-

ποθέσεις για πολυπληθή τμήματα των 28 μαθητών (25+10%). Η ρύθμιση έγινε με Υπουργική Απόφαση (αρ. πρωτ. Φ.12/622/129803/Γ1, 16-9-2013), που «τροποποιεί, συμπληρώνει» προηγούμενες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, αφού κατατέθηκε αρχικά ως τροπολογία που στη συνέχεια αποσύρθηκε από το νόμο για το «νέο Λύκειο».

Παράλληλα με την οικονομική ασφυξία και τον εξανδραποδισμό των εργασιακών δικαιωμάτων, το υπουργείο Παιδείας προχωρεί και στις απειλές, προκειμένου να εκφοβίσει τους μαθητές και να ανακόψει το κίνημα των καταλήψεων στην αρχή του. Με κατευθυνόμενα δημοσιεύματα, γίνεται γνωστό, ότι ο Αρβανιτόπουλος προετοιμάζει νομοθετική ρύθμιση, ώστε στα σχολεία που γίνεται κατάληψη πάνω από τρεις ημέρες να παρατείνεται το διδακτικό έτος αντίστοιχα.

Την ίδια στιγμή στα πανεπιστήμια γίνεται ο χαμός. Ο Αρβανιτόπουλος επιμένει στις διαθεσιμότητες 1.349 διοικητικών υπαλλήλων, παράλο που τα ιδρύματα έχουν αρνηθεί να δώσουν σχετικές λίστες και φωνάζουν σ' όλους τους τόνους ότι έχουν έλλειμμα προσωπικού. Επειδή δε οδηγούνται κυριολεκτικά σε αδυναμία λειτουργίας, έβαλαν λουκέτο το ένα μετά το άλλο την εβδομάδα που μας πέρασε.

Αποπροσανατολιστικός καυγός πουλημένων

Θα το βλέπαμε κι αυτό κάποια στιγμή: ο ΣΥΡΙΖΑ να βγαίνει από τ' αριστερά στον Περισσό και να τον κατηγορεί ότι σαμποτάρει την ανάπτυξη των αγώνων, αναφερόμενος στην αισχρή στάση του στην απεργία των καθηγητών (και των δασκάλων), καθώς και στην καταψήφιση της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ στις 24 Σεπτεμβρίου (μαζί με την ΑΔΕΔΥ).

Ο Περισσός προσπαθεί να περάσει στην αντεπίθεση, αναδεικνύοντας τα τυχοδιωκτικά χαρακτηριστικά στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, σε αντίθεση με τη δική του υπεύθυνη στάση. Τι σχέση, όμως, έχει ο (υπαρκτός) πολιτικός τυχοδιωκτισμός του ΣΥΡΙΖΑ και η πολιτική του σπέκουλα με τις αγωνιστικές διαθέσεις που εμφανίζονται σ' έναν κλάδο εργαζόμενων; Ο Περισσός πο-

λέμησε άγρια κάθε αγωνιστική προοπτική στον κλάδο των καθηγητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Από την αρχή μέχρι το τέλος. Μόνο σαμπάνιες δεν άνοιξαν όταν ανεστάλη η απεργία. Θυμούνται, μήπως, τι έκαναν οι ίδιοι με την απεργία της Χαλυβουργίας, που τη χρησιμοποιούσαν ως κομματικό όχημα, αδιαφορώντας για κάθε προοπτική νίκης;

Καταψήφισαν την 24ωρη που πρότεινε ο ΣΥΡΙΖΑ στη ΓΣΕΕ, γιατί δε θα είχε προετοιμασία και την ίδια στιγμή προτείνουν άλλη 24ωρη για τον Οκτώβριο. Αλήθεια, αυτή θα έχει προετοιμασία και προοπτική νίκης; Ποιος μπορεί να χάσει τέτοιες μπουρδες;

Διαπιστευτήρια στην αστική εξουσία δίνουν και ξαναδίνουν, γι' αυτό και στο θέμα θα χρειαστεί να επανέλθουμε.

■ Μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων

Τους δίνουν άδεια διαμονής, όχι όμως και άδεια εργασίας!

Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα. Με το νόμο 3386/2005, άρθρο 44, δόθηκε και στους μετανάστες που έχουν υποστεί εργατικό ατύχημα το δικαίωμα να εκδίδουν άδεια διαμονής και εργασίας, με την προϋπόθεση, όμως, ότι είχαν άδεια διαμονής πριν πάθουν το εργατικό ατύχημα! Η τότε κυβέρνηση της ΝΔ απλά αναγνώρισε το αυτονόητο δικαίωμα που έπρεπε να έχουν οι μετανάστες από την πρώτη στιγμή που ήρθαν στην Ελλάδα. Όμως οι δεκάδες -αν όχι εκατοντάδες- χιλιάδες μετανάστες που εργάζονταν «μαύρα», επειδή δεν είχαν «νομιμοποιητικά έγγραφα», δεν είχαν (και εξακολουθούν να μην έχουν) το δικαίωμα να εργαστούν στην Ελλάδα και μετά από βεβαιωμένο εργατικό ατύχημα.

Κατά τα άλλα, οι αστικές κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων «καταπολεμούν» τη μαύρη εργασία και την εισφοροδιαφυγή των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Υποθέτουμε (λέμε υποθέτουμε, γιατί τη στιγμή αυτή δεν έχουμε στοιχεία για περιπτώσεις εργατικών ατυχημάτων μεταναστών που έγιναν προσφυγές στα δικαστήρια), ότι πρέπει να υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις που μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων, που έκαναν προσφυγές στα δικαστήρια, αναγκάστηκαν να φύγουν από την Ελλάδα ή απελάθηκαν από τους δικαστικούς μηχανισμούς.

Κάποια στιγμή, η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου αναγκάστηκε να τροποποιήσει το άρθρο 44 του νόμου 3386/2005 (αυτό έγινε με το νόμο 3907/26-1-2011) και να δώσει τη δυνατότητα στους ανασφάλιστους και «παράνομους» μετανάστες που πέφτουν θύματα εργατικών ατυχημάτων να παίρνουν άδεια διαμονής. Όχι, όμως, και άδεια εργασίας!

Με τη συγκεκριμένη τροποποιητική διάταξη δε γενικεύτηκε η κατάργηση του όρου να έχει ο μετανάστης άδεια διαμονής και εργασίας πριν το εργατικό ατύχημα, προκειμένου να παραμείνει στην Ελλάδα μέχρι να τελεσιδικήσουν όλα τα δικαστήρια. Απλά, δόθηκε η δυνατότητα στους μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων να παίρνουν άδεια παραμονής, όταν «πρόκειται για θύματα ιδιαίτερα καταχρηστικών όρων εργασίας και η παραμονή τους στη χώρα είναι αναγκαία για την εκκαθάριση των έναντι αυτών εργοδοτικών υποχρεώσεων».

Είναι ευρύτατα γνωστό, ότι η εκδίκαση των εργατικών υποθέσεων κατά καπιταλιστών-εργοδοτών είναι εξαιρετικά χρονοβόρα. Περνούν χρόνια μέχρι να τελεσιδικήσουν αυτές οι υποθέσεις. Όπως αντιλαμβάνεστε, οι μετανάστες δεν είναι σε θέση να παραμείνουν στην Ελλάδα ως μακροχρόνια άνεργοι, περμιμένοντας να δικαιωθούν δικαστικά.

Τον περασμένο Μάρτη, ψηφίστηκε ο νόμος 4139/20-3-2013, που τροποποίησε μία από τις παραγράφους του άρθρου 44 του νόμου 3386. Με την τροποποίηση αυτή, δόθηκε η δυνατότητα στους μετανάστες-χρήστες εξαρτησιογόνων ουσιών, που παρακολουθούν προγράμματα απεξάρτησης, να παίρνουν μαζί με την άδεια διαμονής και άδεια εργασίας. Όμως για τους μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων παρέμεινε η απαγόρευση έκδοσης άδειας εργασίας και κατά συνέπεια εξακολουθούν να στερούνται του δικαιώματος εργασίας. Παίρνουν μεν άδεια διαμονής, μέχρι να τελεσιδικήσουν οι δικαστικές προσφυγές τους κατά των καπιταλιστών-εργοδοτών, όχι όμως και άδεια εργασίας! Μείνετε στην Ελλάδα για να κάνετε τις δίκες, αλλά δεν έχετε δικαίωμα να εργάζεστε, είναι το μήνυμα που δίνεται σ' αυτούς τους μετανάστες. Και πώς θα ζήσουν; Πώς θα εξασφαλίσουν τις δαπάνες που χρειάζονται για τα δικαστήρια;

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις για να καταλάβει κανείς, ότι με τη διαχρονική αυτή απαγορευτική διάταξη για την έκδοση άδειας εργασίας στους μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων δίνεται ένα ακόμη δώρο στο κεφάλαιο, ώστε να μπορεί ανενόχλητο να στύβει ακόμη περισσότερο τα ταξικά μας αδελφια, μη εφαρμόζοντας ούτε τα ελάχιστα μέτρα προστασίας που προβλέπει η εργατική νομοθεσία. Ο,τι απέμεινε, τέλος πάντων.

Το συγκεκριμένο μέτρο φαίνεται ως παραλογισμός, όμως δεν είναι παρά ένα καθαρά ρατσιστικό μέτρο. Γι' αυτό και πρέπει άμεσα να καταργηθεί και οι οι μετανάστες-θύματα εργατικών ατυχημάτων, που δεν έχουν «χαρτιά», να παίρνουν άδεια διαμονής και εργασίας και όχι μόνο άδεια διαμονής. Το αίτημα αυτό πρέπει κατά τη γνώμη μας να διεκδικηθεί, μολονότι αυτή την περίοδο έχουν γίνει μεγάλες ανατροπές στα εργατικά δικαιώματα.

Χάινερ Μίλερ
Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΜΛΕΤ

περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων

αντικείωση
www.anoikeiosi.gr

Η Μηχανή Αμλετ, ανανεωμένη, επιστρέφει για έντεκα τελευταίες παραστάσεις

Μετά από δύο κύκλους παραστάσεων και μια μικρή περιδεία, η «Μηχανή Αμλετ» του Χάινερ Μίλερ, ανανεωμένη, επιστρέφει στη βάση της για ένα τρίτο κύκλο έντεκα παραστάσεων, από τις 5 Οκτώβρη μέχρι τις 10 Νοέμβρη του 2013.

Στο νεοκλασικό της «Κόντρας»

Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

Ωρα έναρξης 8:30 – Είσοδος ελεύθερη

Λόγω του περιορισμένου αριθμού θέσεων παρακαλούμε να κάνετε κράτηση στο τηλέφωνο 6973930419.

Σάββατο 5 – Κυριακή 6 Οκτώβρη

Σάββατο 12 – Κυριακή 13 Οκτώβρη

Σάββατο 19 – Κυριακή 20 Οκτώβρη

Σάββατο 26 – Κυριακή 27 Οκτώβρη

Κυριακή 3 Νοέμβρη

Σάββατο 9 – Κυριακή 10 Νοέμβρη

Δείτε το trailer: <http://youtu.be/OOwgZmiZlb8>

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο, τον συγγραφέα, την παράσταση και τους συντελεστές της μπορείτε να βρείτε στο www.anoikeiosi.gr.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Σήμερα είναι η παγκόσμια ημέρα κατά της λύσσας. Όχι όμως αυτής που έχουμε μέσα μας... Και για τους φίλους του ελληνικού τραγουδιού, αύριο έχουν γενέθλια ο τρισμέγιστος Γιώργος Νταλάρας (κλείνει τα 64), ο... αντεπαναστατικός Σωκράτης Μάλαμας (56) και ο Φοίβος Δεληβοριάς (40). Όσο δε για τους φίλους των ζώων, θα ήταν παράλειψη αν δεν σημειώναμε ότι αύριο συμπληρώνονται 2.344 χρόνια χωρίς τον Βουκεφάλα, που σκοτώθηκε στη μάχη των Γαυγαμήλων.

«Ναι, είναι συχνά παρά τη θέλησή του που ένα ελεύθερο πνεύμα σήμερα θα καταφύγει στην ειρηνεία. Τι ευχάριστο να βρει κανείς σε αυτό τον φλεγόμενο κόσμο; Αλλά η αξία του ανθρώπου είναι να ορθώνει το ανάστημά του, απέναντι σε όλα όσα δέλουν να τον εκμηδενίσουν» (Albert Camus).

Οφείλουμε κάποιες σημειώσεις (seem iώσεις) και εξηγήσεις για τη σημερινή φωτογραφία. Είναι τραβηγμένη από την Κοκκινοσκουφίτσα σε εκδήλωση, που μεταξύ άλλων και με ταξί άλλων περιλάμβανε και έκθεση αρχαιολογικής φωτογραφίας. Αυτοί είναι οι δεματοφύλακες της γλώσσας και της ιστορίας, στην οποία μάλιστα έβαλαν και πνεύμα (τρομάρα τους) αλλά κι αυτό λάθος, αφού η ιστορία έπαιρνε δασεία. Όσο για εκείνο το «επαιτειακές», καλά κάνει και υπάρχει έτσι τελικά. Για να κραυγάζει την πνευματική επαιτεία και την καταστροφή της γλώσσας από τους εμβριθείς και περιπούδαστους που ξιφουλκούν για «ελληνισμούς» και άλλες αηδίες. Και που στο τέλος θα μας φτάσουν να συνεννοούμαστε με μουγκανητά και άναρδρες κραυγές...

«Από τη στιγμή που δεν μας αφήνουν να φτιάξουμε τη ζωή, θα χαλάσουμε αυτό που υπάρχει και θα βγει το καινούργιο μετά» (Κατερίνα Γιώγου).

Οφείλουμε όμως και μια συγγνώμη στους αναγνώστες μας, ομολογώντας ότι τους παραπληροφόρησαμε. Γράψαμε ότι το καλοκαίρι ανακόπηκε η πολιτική και πωλητική βιβλιοπαραγωγή, διέλαθε όμως της προσοχής μας το νέο πνευματικό πόνημα του Βύρωνα Πολύδωρα με τίτλο «Ποια Ευρώπη;» που κυκλοφόρησε τον Αύγουστο! Τα 'πινα και ταπεινά συγγνώμη.

«Sin Dios» (χωρίς θεό) το ισπανικό γκρουπ και «Alerta Antifascista» το τραγουδί (μπορείτε να το ακούσετε/δείτε στο <http://www.youtube.com/watch?v=G84WvYXPldu8>): «Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό είναι αγώνας για την ελευθερία, ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, το κεφάλαιο και κάθε εξουσία. Επιφυλακή! Αντιφασιστική επιφυλακή! Σάλπιγγες ηχούν καλώντας ξανά σε πόλεμο. Το σκούρο τέρας ξύπνησε, δεν πρέπει να το αφήσουμε να μεγαλώσει. Δε θα επιτρέψουμε να υπάρξει ούτε ένα θύμα παραπάνω, θα φτιάξουμε όλες οι δυνάμεις ένα μέτωπο που θα το δάψει μονομιάς. Επιφυλακή! Επιφυλακή! Αντιφασιστική επιφυλακή! Ακροδεξιά, παραστρατιωτική εξουσία. Ποιος τους εκπαιδεύει; Ποιος τους χρηματοδοτεί; Εκείνοι που ξέρεις πολύ καλά. Δε θα σταματήσουμε μπροστά στην επιθετικότητα, οφείλουμε να ενωθούμε, να τους κόψουμε τον τσαμπούκα. Ίσως δεν είναι αργά αυτή τη φορά. Επιφυλακή! Επιφυλακή! Αντιφασιστική επιφυλακή! Να οργανώσουμε την αυτοάμυνα, πάμε να τους βρούμε όπου είναι. Αντιφασιστική διάχυση! Δε μπορούμε να περιμένουμε τίποτα απ' την κυβέρνηση που βοηθά και προστατεύει δολοφόνους, επειδή όλοι ξέρουμε ότι ο φασισμός είναι υπηρέτης του καπιταλισμού. Δε θα περάσουν! Επιφυλακή! Επιφυλακή! Αντιφασιστική επιφυλακή!».

Υπάρχει και άλλο που μας συνδέει με προηγούμενα Κοντρόφυλλα, το καλό που κρατήσαμε για το τέλος: λίγο μετά τα όσα γράψαμε για τον Γιάννη Σμαραγδή στο πρώτο μετα-καλοκαιρινό φύλλο, μαθαίνουμε τα εξής από τα αστικά μουμουέ (το όπιό σου λαέ): «Σύμφωνα με καταγγελία του πρώην προέδρου του ΕΚΚ Γιώργου Παπαλιού, δύο μέρες μετά τη μαντινάδα του στο Σμαρά, ο Σμαραγδής ζήτησε και έλαβε 50.000 ευρώ, έπειτα και από παρέμβαση του υπουργείου Πολιτισμού. Στις 17 του περασμένου Αυγούστου, ο Α. Σμαράς ανένευσε τιμητική πλακέτα στο σκηνοθέτη Γιάννη Σμαραγδή, για τη συνεισφορά του στην έβδομη τέχνη και ειδικότερα για την προβολή της περιοχής της Πύλου στην ταινία του "Ο Θεός αγαπάει το χαβιάρι". Αντάλλαξαν φιλοφρονήσεις και ο Σμαραγδής έφτασε στο σημείο να απαγγείλει μέχρι και μία μαντινάδα, εξαιρετικά αφιερωμένη στον πρωθυπουργό». Θυμίζουμε τη μαντινάδα που προκάλεσε πλήθος σχολίων -όχι μόνο από εμάς φυσικά- και άφθονο γέλιο: «Σαν ήλιος βγήκες φτωχός / σ'ς Αμερικής τ' αλώνι / κι έλαμψες και ήρθες νικητής / και σ' αγαπάμε όλοι». Τι να πει κανείς; Το μόνο που μένει είναι να ανταγωνιστεί αυτή την υπέροχη μαντινάδα με μια δική του: «Εί'ν' η χαμέρπεια ντροπή / το γλείψιμο σαράκι / τέτοιας μορφής αυνανισμός / σε κάνει ανθρωπάκι».

Και η Σάλλα με υγεία...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 3η δίκη

71η συνεδρίαση Παρασκευή, 20.9.13

Η συνεδρίαση, στην οποία είχαν κληθεί να καταθέσουν δύο αστυνομικοί, διακόπηκε μετά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγιου από την πρόεδρο του τρομοδικείου. Ο συνήγορος υπεράσπισης Φρ. Ραγκούσης παραιτήθηκε της εξέτασης αυτών των μαρτύρων και δήλωσε ότι στην επόμενη συνεδρίαση θα υποβάλει ξανά το αίτημα να κληθεί ο Διευθυντής της Αντιτρομοκρατικής (ΔΑΕΕΒ) Αλκ. Τζοϊτής.

72η συνεδρίαση

Πέμπτη, 26.9.13

Συνεδρίαση δεν έγινε και πάλι, διότι ο συνήγορος Ι. Φωτόπουλος δεν προσηγήθη, λόγω λανθασμένης συνεννόησης. Έτσι, μετά τη συνηθισμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις... ηθικοπλαστική συζήτηση περί της συνέπειας των συνηγόρων έναντι του δικαστηρίου και των εντολέων τους, η πρόεδρος πρότεινε τις ημερομηνίες συνεδριάσεων τον Οκτώβρη, για να είναι όλοι οι συνήγοροι ενήμεροι και προετοιμασμένοι. Η επόμενη συνεδρίαση, λοιπόν, θα γίνει την Τετάρτη 2 Οκτώβρη και στη συνέχεια θα γίνουν συ-

νεδριάσεις στις 7, 10, 14, 17, 23, 25 και 31 Οκτώβρη.

■ 4η δίκη

20η συνεδρίαση Δευτέρα, 23.9.13

Δεν πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του τρομοδικείου σήμερα. Μετά την ανάγνωση του καθιερωμένου απουσιολόγιου από τον πρόεδρο Γ. Μιχαλιά και την προσωρινή διακοπή για την προσελευση συνηγόρων υπεράσπισης, το τρομοδικείο διέκοψε για τη Δευτέρα 30 Σεπτεμβρη, λόγω κωλύματος του συνηγόρου υπεράσπισης Ι. Φωτόπουλου.

«Εγκληματική οργάνωση» ο λαός της ΒΑ Χαλκιδικής!

Είναι άραγε τυχαίος ο χρόνος που εκδηλώθηκε η νέα δίωξη ενάντια σε 23 κατοίκους της Ιερισσού και τέσσερις Θεσσαλονικείς, με την κατηγορία της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση; Όχι βέβαια. Δουλειά του Μαξίμου και του Δένδια είναι, για να στηρίξουν την καταρρέουσα στη συνείδηση του λαού θεωρία των «δύο άκρων».

Είναι η τέταρτη... «εγκληματική οργάνωση» που «ανακαλύπτεται» στη Βορειοανατολική Χαλκιδική. Επειδή οι αγώνες θα έχουν και συνέχεια, σε λίγο καιρό οι μισοί κάτοικοι της περιοχής θα είναι κατηγορούμενοι ή «ύποπτοι» για συμμετοχή σε «εγκληματικές οργανώσεις», που έχουν άγνωστη δομή και δεν έχουν όνομα. Εκτός αν τις συνενώσουν όλες σε μια μεγάλη «εγκληματική οργάνωση» με το όνομα «SOS Χαλκιδική», όπως είναι ένα από τα βασικά συνθήματα που χρησιμοποιούν στις κινητοποιήσεις τους ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού οι κάτοικοι της Ιερισσού και των γύρω χωριών. Οπότε καλό θα είναι ν' αρχίσουν να συλλαμβάνουν και όλους όσους έχουμε προμηθευτεί μπλουζάκια με το σύνθημα!

Είναι γελασμένοι, όμως, αν νομίζουν πως με την αστυνομικοδικαστική καταστολή μπορούν να σταματήσουν έναν παλλαϊκό αγώνα. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να ατσάλωνουν το φρόνημα των αγωνιζόμενων κατοίκων, να τους συσπειρώνουν ακόμη περισσότερο και να γιγαντώνουν την αλληλεγγύη του ελληνικού λαού, που εκδηλώνεται με κά-

θε ευκαιρία. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να δείχνουν σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό ποιοι είναι οι τρομοκράτες και οι εγκληματίες. Όσα φράγκα και να ρίξει στη δημοσιογραφική και εκδοτική πιάτσα η «Ελληνικός Χρυσός», η εγκληματική, καταστροφική της δράση θα έρχεται στο φως, χωρίς να χρειάζεται τα μεγάλα κανάλια και εφημερίδες. Όπως ήρθε στο φως το γεγονός ότι κουβαλούν επικίνδυνα τοξικά υλικά χωρίς κανένα μέτρο ασφαλείας. Ότι το κράτος έχει υπαγάγει στο καθεστώς της Οδηγίας Σεβέζο τις αποθήκες όπου συγκεντρώνουν τα τοξικά υλικά για να τα εξάγουν στην Κίνα για επεξεργασία, όχι όμως και τους χώρους εναπόθεσης αυτών των ιδίων υλικών στη Χαλκιδική! Προφανώς, οι κάτοικοι της περιοχής θεωρούνται ήδη προγραμμαμένοι από την εξουσία.

Θα κλείσουμε αυτό το σημείωμα με μερικά αποσπάσματα από ανακοίνωση που μας έστειλε η Επιτροπή Αγώνα Ορμυλίας ενάντια στην εξόρυξη στην Β.Α. Χαλκιδική:

«Το είδαμε και αυτό απ' την τροϊκανή κυβέρνηση. Με τα πρόσφατα γεγονότα τοποθέτησε στο ένα άκρο την Χρυσή Αυγή και στο άλλο τους αγωνιστές της Χαλκιδικής. Μάλιστα... Βαφτιστήκαμε επίσημως το "άλλο άκρο". Αλλά, μπας και είμαστε;

Αν δούμε πως το ένα άκρο δολοφονεί, δέρνει, τρομοκρατεί για να επιβάλει "την ησυχία του νεκροταφείου" στους αντι-

δρώντες της μνημονιακής πολιτικής, τότε, ναι, είμαστε το άλλο άκρο, που αγωνίζεται μαζί, ενάντια στις πολιτικές που κατάντησαν την χώρα μας ξέφραγο αμπέλι σε κάθε "επενδυτή" και τους ελληνας, ιθαγενείς που θα ξεγελαστούν με τις χάντρες και τα καθρεφτάκια της γιγαντινής "ανάπτυξης" και της μούφα "εργασίας" για να ξεπουλήσουν τον τόπο τους, το μέλλον τους, τα παιδιά τους...

Όταν το ένα άκρο στέκεται πίσω από τα ΜΑΤ και πετροβολάει ανενόχλητο, αντιφασιστική πορεία ύστερα από δολοφονία, τότε, ναι, είμαστε το άλλο άκρο το οποίο διαδηλώνει απέναντι στα ΜΑΤ, το οποίο δέχεται επίθεση από τα ΜΑΤ στα χωριά του, που του σπαν τις πόρτες απ' τα σπίτια τα μαύρα μεσάνυχτα, που του πετούν χημικά μέσα στα σχολεία, που η περιοχή του είναι η πιο αστυνομοκρατούμενη περιοχή στην Ευρώπη...

Όταν το ένα άκρο μισεί όποιον είναι διαφορετικός, όποιον διαφωνεί μαζί του, τότε, ναι, είμαστε το άλλο άκρο, που μάχεται για τα υψηλότερα πανανθρώπινα ιδανικά, για τη Γη και την Ελευθερία...

Όταν, λοιπόν, η κυβέρνηση τοποθετεί, όψιμα, στο ένα άκρο την Χρυσή Αυγή, που ακόμα δεν στέγνωσε το μελάνι με τις δηλώσεις αρκετών στελεχών της για πιθανή συνεργασία, είναι γιατί στο άλλο άκρο έχει από τα πριν τοποθετήσει, τον κάθε αγωνιστή, τον κάθε αντιδρώντα, εντέλει το καθένα που έμεινε ακόμα άνθρωπος. Τότε, ναι, πρέπει να είμαστε το άλλο άκρο!!!».

Απελευνούνται δυο πολιτικοί πρόσφυγες από την Τουρκία

Την έκδοση δύο τούρκων αγωνιστών, που έχουν βρει άσυλο στην Ελλάδα, του Ahmet Duzgun Yuksel και του Erdogan Cakir αποφάσισε το Εφετείο Αθήνας, αλλάζοντας τη γραμμή που ακολουθούσε ως τώρα το ίδιο και άλλα ομοίβαθμα δικαστήρια (Πάτρα, Χαλκίδα), απορρίπτοντας σχετικά αιτήματα των

τουρκικών αρχών. Βλέπετε, οι αιτήσεις έκδοσης αυτή τη φορά προέρχονταν από τη Γαλλία και τη Γερμανία, μπροστά στις οποίες κάθεται σούζα το εγχώριο πολιτικό και δικαστικό σύστημα.

Οι δυο αγωνιστές έχουν καταδικαστεί σε ποινές φυλάκισης όχι για κάποια συγκεκριμένη παραβατική δρά-

ση, αλλά για την οργάνωση εκδηλώσεων αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους των τουρκικών φυλακών. Στα δικαστήρια τους ζήτησαν να καταδικάσουν τις επαναστατικές τους ιδέες, πράγμα που αρνήθηκαν, και έτσι τους βάφτισαν «συμπαθούντες την τρομοκρατία».

Οι δυο πολιτικοί πρόσφυ-

γες μόλις ανακοινώθηκε η απόφαση έκδοσής τους ανακοίνωσαν ότι ξεκινούν απεργία πείνας, ζητώντας να μεταωθεί η έκδοσή τους. Τους εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας και θα είμαστε παρόντες σε κάθε εκδήλωση συμπαράστασης που θα οργανωθεί από τους συντρόφους τους.

■ Ο Δ. Παπαγγελόπουλος στο ΕΣΡ

Ανίερο κομπρεμί κυβέρνησης - ΣΥΡΙΖΑ

«**Η** Οικογένεια του Κώστα Τσαλικίδη, του νεκρού στελέχους της Vodafone το 2005, εκφράζει τον αποτροπιασμό της απέναντι στην είδηση ότι ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος που επί ένα χρόνο ερευνούσε την υπόθεση των υποκλοπών, χωρίς να ειδοποιήσει την αρμόδια ανεξάρτητη αρχή για το γεγονός (ΑΔΑΕ), πράγμα που συνέβαλε στο να χαθεί πολύτιμος χρόνος ώστε να μην αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα η αιτία του θανάτου του Κώστα, αυτός ο ίδιος άνθρωπος προτείνεται σήμερα, οκτώ χρόνια μετά, ως πρόεδρος μια άλλης ανεξάρτητης αρχής, του ΕΣΡ. Μέχρι σήμερα δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο Κώστας αυτοκτόνησε. Αν και αυτοί που το ερεύνησαν τότε το πίστευαν, θα είχαν αποκαλύψει τι έγινε το 2005 σε σχέση με τις υποκλοπές, ενώ ακόμη εκκρεμεί η έρευνα του θανάτου του.

Πώς είναι δυνατόν στελέχη προσδεδειγμένων δυνάμεων του πολιτικού κόσμου της χώρας να ξεχνούν τόσο σύντομα ότι ένας νέος άνθρωπος πέθανε για λόγους συσχετιζόμενους με την υπόθεση των υποκλοπών, που δεν έχουν φωτιστεί μέχρι σήμερα, και επιβραβεύουν τον κύριο υπεύθυνο της συσκότισης της υπόθεσης των υποκλοπών με θέση προέδρου ανεξάρτητης αρχής με συγκεκριμένο θεσμικό ρόλο, ιδιαίτερης βαρύτητας για την λειτουργία της δημοκρατίας;

Τα παραπάνω αναγραφόμενα δεν είναι προσωπική μας άποψη. Προκύπτουν από το σύνολο των δημοσιευμάτων εφημερίδων και πρακτικών της επιτροπής θεσμών και διαφάνειας, καθώς και των πρακτικών της ΑΔΑΕ».

Αυτή την ανακοίνωση εξέδωσε την περασμένη Τρίτη η οικογένεια Τσαλικίδη, που προσπαθεί ακόμα να ρίξει φως στην υπόθεση του θανάτου του Κώστα, η οποία έκλεισε ως «αυτοκτονία», ενώ όλα τα στοιχεία συνηγορούσαν ότι επρόκειτο για δολοφονία. Θυμίζουμε ότι την υπόθεση έκλεισε ένας άλλος περιβόητος εισαγγελέας, ο Ιωάννης Διώτης. Με τον Δημήτρη Παπαγγελόπουλο ποτέ δεν τα πήγαινε καλά («κώλος και βρακί» με τον Χρυσόχοϊδη και το ΠΑΣΟΚ ο Διώτης, καρραδεξιάς ο Παπαγγελόπουλος), όμως υπήρξαν και οι δύο άνθρωποι των μυστικών υπηρεσιών και τους ένωσε το καθήκον.

Τι συνέβη, όμως, στη Βουλή; Την Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου, στη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής, παρουσιάστηκε πρόταση για τοποθέτηση του Δ. Παπαγγελόπουλου στην κεφαλή του ΕΣΡ. Τύποις η πρόταση κατατέθηκε από το κόμμα του Καμμένου, ήταν φανερό όμως ότι είχε προηγηθεί παρασκηνακό κομπρεμί ανάμεσα στη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΡΙΖΑ, τη ΔΗΜΑΡ και τους ΑΝΕΛ. Όλοι τοποθετήθηκαν υπέρ της υποψηφιότητας Παπαγγελόπουλου, πλην του Περισοπού και των νεοναζί που ψήφισαν λευκό. Το κομπρεμί, όμως, χάλασε όταν ξεσήκωσε τον κόσμο ο Απ. Κακλαμάνης (συμμετέχει ως πρώην πρόεδρος της Βουλής), που κατηγορήσε τον Παπαγγελόπουλο ως αρχιτέκτονα της συγκάλυψης του σκανδάλου των υποκλοπών, εξαναγκάζοντας και τους τρεις παρόντες εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ να ψηφίσουν «παρών». Οι ψήφοι της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΔΗΜΑΡ και των ΑΝΕΛ δεν έφταναν για να συγκεντρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία των 4/5, οπότε η πρόταση αποσύρθηκε για να επανέλθει εν ευθέτω χρόνο.

Η ΝΔ έχει κάθε λόγο να θέλει τον Παπαγγελόπουλο στο ΕΣΡ. Δικός της άνθρωπος είναι. Ο Κακλαμάνης αντιδρά για λογαριασμό του «παλιού ΠΑΣΟΚ», αφού ο Παπαγγελόπουλος είναι ο άνθρωπος που κάλυψε το σκάνδαλο της ΜΑΥΟ (το περιβόητο μαύρο ταμείο της ΝΔ επί Μητσοτάκη), την καταγγελία για το «φτωχικό» του τότε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά στο Πόρτο Γερμενό, ενώ παράλληλα πρωταγωνίστησε στο σχηματισμό σκανδαλο-δικογραφιών σε βάρος «πράσινων» στελεχών. Η υπόθεση των υποκλοπών ήταν απλά το τέλειο άλλοθι που χρειαζόταν ο Κακλαμάνης για να αντιλέξει στο διορισμό ενός δεξιού που είχε διακριθεί για το αντι-ΠΑΣΟΚ μένος του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, τι λόγο είχε να συναινέσει στο διορισμό ενός ανθρώπου των κατασταλτικών μηχανισμών και των μυστικών υπηρεσιών; Ο Παπαγγελόπουλος από την Εισαγγελία Πρωτοδικών διορίστηκε εισαγγελέας της Αντιτρομοκρατικής (εκτόπισε τον Διώτη) και μετά διοικητής της ΚΥΠ. Αυτή είναι η διαδρομή του. «Ο ΣΥΡΙΖΑ διευκρίνισε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ότι υπερ-

ψηφίζει την πρόταση αποκλειστικά και μόνο προκειμένου να διασφαλιστεί η νόμιμη λειτουργία του ΕΣΡ, δεδομένου ότι η θητεία των μελών που αντικαθίστανται έχει λήξει εδώ και χρόνια, δημιουργώντας προβλήματα νομιμότητας των αποφάσεών του», έγραψε... σεμνά η «Αυγή». Ο Νίκος Βούτσος, όμως, είπε στον Γ. Παπαχρήστο τον «Νέαν», που ξεσήκωσε μεγάλο θόρυβο, στο όνομα του παλιού ΠΑΣΟΚ και αυτός: «Εμείς ψηφίσαμε κατ' αναγκήν και κατ' οικονομίαν. Η πρόταση ήρθε μαζί με άλλες δύο για τη συμπλήρωση του ΕΣΡ και θεωρούμε ότι δεν θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη, γι' αυτό είπαμε ναι». Δεν μίλησε για ψήφο ανάγκης, προκειμένου να νομιμοποιηθούν οι αποφάσεις του ΕΣΡ, όπως έγραψε η «Αυγή». Αυτό το επιχείρημα, άλλωστε, ούτε πολιτικά κουτορνήθια δεν μπορούν να το χάψουν. Όταν ο Παπαχρήστος του υπενθύμισε το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου (τέτοια κατάντια: να σε εγκαλεί για ένα ζήτημα στοιχειώδους δημοκρατισμού ο Παπαχρήστος!), ο Βούτσος δε δίστασε ν' απαντήσει κυνικά: «Το γνωρίζουμε (σ.σ. το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου), αλλά σας είπα ήρθε μια συναινετική πρόταση και την ψηφίσαμε!»

Το κομπρεμί περιλάμβανε μια ακόμη πρόταση της ΝΔ για μέλος και τον Λαοκράτη Βάσση, επίσης για μέλος, που είχαμε να τον ακούσουμε από την εποχή που ο Ν. Κωνσταντόπουλος ήταν πρόεδρος του ΣΥΝ. Μ' άλλα λόγια, έγινε παζάρι μοιρασιάς αξιωμάτων: δύο δεξιοί, ένας συριζαίος. Και ψήφισαν τον Παπαγγελόπουλο για πρόεδρο του ΕΣΡ, προκειμένου να βάλουν και ένα δικό τους.

Ίδια ξεφτίλα και η ΔΗΜΑΡ, που είπε στον εκπρόσωπό της να ψηφίσει «ναι» και τώρα δηλώνει ότι αν ξαναέρθει ως πρόταση δε θα ψηφίσει τον Παπαγγελόπουλο. Η ΔΗΜΑΡ, βέβαια, χρωστάει υποχρεώσεις στη ΝΔ που έχει κρατήσει στελέχη της στις διοικήσεις κρατικών φορέων και μετά την αποχώρησή της από την κυβέρνηση. Το θέμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, το νέο, το «άφθαρτο», που «δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του», αλλά δε διστάζει να κάνει τέτοια κομπρεμί για να βάλει έναν συνταξιούχο της πολιτικής σ' ένα κρατικό πόστο.

Ενοστολα φασιστόμουτρα (1)

Είναι ειδικός φρουρός. Πάει σε μια αντιφασιστική συγκέντρωση με το μηχανάκι του και κουβαλάει πάνω του κουμπούρι. Προκαλεί (εκ του ασφαλούς, όπως νομίζει) τους αντιφασίστες κι όταν τον στρώνουν στο κυνήγι γκαζώνει για να φύγει. Για κακή του τύχη, όμως, γλιστράει και πέφτει από το μηχανάκι. Τότε βγάζει το κουμπούρι και ρίχνοντας στον αέρα κλείνεται σ' ένα εστιατόριο.

Όση ώρα πολιορκείται από τους οργισμένους αντιφασίστες, ιστοσελίδες και κανάλια μιλούν για αστυνομικό που «ξυλοκοπήθηκε από διαδηλωτές» ή για «ψεύτικο πιστόλι». Τα ΜΑΤ οργανώνουν ολόκληρη επιχείρηση διάσωσης του, που περιλαμβάνει χημικά και κρότου λάμψης, αλλά και κλοτσιές και φυσουνιές σ' έναν αντιφασίστα που έπεσε ζαλισμένος στο οδόστρωμα.

Το γεγονός σχολιάζεται «ουδέτερα» από τα ΜΜΕ, χωρίς να του δοθεί καμιά έκταση και προοπτικός χωρίς να γίνει καμιά σύνδεση του συγκεκριμένου κουμποροφόρου με τις νεοναζιστικές συμμορίες. Σχηματίζεται απλά (κατ' ανάγκη) μια δικογραφία σε βάρος του και διατάσσεται ΕΔΕ. Ξέρουμε ποια θα είναι η τύχη και της ΕΔΕ και της δικογραφίας. Προδιαγράφεται, άλλωστε, από τη σιωπή των ΜΜΕ, που πήραν γραμμή να πνίξουν το περιστατικό.

Η ίδια αστυνομία που παρακολούθησε απαθώς, αρχικά την απόπειρα λιντσαρίσματος και στη συνέχεια τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, έσπευσε να διασώσει ένα ένοπλο φασιστόμουτρο, που οπλοφορούσε εκτός υπηρεσίας και πήγε να προκαλέσει σε μια αντιφασιστική διαδήλωση γειτονιάς.

Ενοστολα φασιστόμουτρα (2)

Με την ευκαιρία να θυμηθούμε ένα άλλο ένοστολο φασιστοειδές, μέλος τετραμελούς ομάδας της «ΔΙΑΣ», που τρομοκρατούσε μετανάστες που χτυπούσαν το κουδούνι στο κτίριο της «Κόντρας». Το περιστατικό συνέβη στις 5 Φλεβάρη του 2012. Ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος, που έφτασε στο κτίριο ενόσω εκτυλισσόταν το σκηνικό τρομοκρατήσεως των μεταναστών, διαμαρτυρήθηκε έντονα, με αποτέλεσμα να τον «προσαγάγουν» στο Τμήμα και να του κολλήσουν την κατηγορία της απειθείας. Δήθεν ότι δεν τους έδωσε την ταυτότητά του, ενώ όχι μόνο την είχε δώσει, αλλά τη ζητούσε και επίμονα πίσω επειδή την είχαν κατακρατήσει.

Ο σύντροφος συνελήφθη και στάλθηκε στον εισαγγελέα με την κατηγορία της «απειθείας», για να αναβαθμιστεί από τον εισαγγελέα η κατηγορία σε «αντίσταση», καθαρά εκδικητικά, γεγονός που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο Γερ. Λιόντος πήγε στο Τμήμα με το δικό του μηχανάκι, ενώ οι μπάτσοι ακύρωσαν την κλήση σε περιπολικό που είχαν κάνει. Η εκδικητική ενέργεια ολοκληρώθηκε από ένα εμφανώς «στημένο» δικαστήριο, που καταδίκασε τον Γερ. Λιόντο σε ποινή φυλάκισης 12 μηνών για «αντίσταση».

Αν τα παραπάνω αφορούν τους φιλοφασιστικούς θήλακες στο δικαστικό μηχανισμό, το ηχητικό ντοκουμέντο που το ίδιο κίολας βράδυ δημοσιεύσαμε, αφορά τα ένοστολα φασιστοειδή. Ο επικεφαλής της ομάδας των τεσσάρων ΔΙΑΣ ακούγεται πεντακάθαρα να αποκαλεί έναν μετανάστη «μπαμπούινο» και έναν άλλο «βρομιάρη» και «μαλάκα». Μολοντί δώσαμε αυτό το ηχητικό ντοκουμέντο αμέσως στη δημοσιότητα και καλέσαμε τον τότε υπουργό Χρ. Παπουτσή να πάρει θέση για τα «μπαμπούκια» της μπαταρίας, τίποτα δεν έγινε. Μήπως πρόκειται να γίνει τώρα; Μπα...

Μια τροπολογία με... βάθος

Ποιος και για ποιο λόγο εμπνεύστηκε την τροπολογία, σύμφωνα με την οποία απαλλάσσονται από τη δήλωση πόθεν έσχες οι κάτοχοι μετοχών εφοπλιστικών επιχειρήσεων; Ο Χρυσόχοϊδης, με τον ίδιο τρόπο που είχε δηλώσει ότι ήταν απασχολημένος με τα καθήκοντά του και δεν διάβαζε το Μνημόνιο, απάντησε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, ότι την τροπολογία καθήρτισε ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου και ο ίδιος... απλώς τη συνυπέγραψε.

Είναι γνωστό πως ο Αθανασίου είναι άνθρωπος του Σαμαρά και δεν κάνει τίποτα αν δεν συνεννοηθεί με το κονκλάβιο του Μαξίμου (Μπαλτάκος, Λαζαρίδης, Σταμάτης). Αρα, εκεί πρέπει ν' αναζητηθούν οι εμπνευστές αυτής της

(ν)τροπολογίας, την οποία δεν μπόρεσε να υποστηρίξει ούτε ο δεξιός βουλευτής Γ. Βλάχος, πρόεδρος της επιτροπής, που ζήτησε την απόσυρσή της (το ίδιο έκαναν τα κόμματα της αντιπολίτευσης και το ΠΑΣΟΚ). Η πιθανότερη προοπτική ήταν να αποσυρθεί η τροπολογία την Πέμπτη που το νομοσχέδιο για τα ΚΤΕΛ (σ' αυτό «τσοντάρισε» την τροπολογία ο Αθανασίου, με τη συνυπογραφή του αρμόδιου υπουργού Χρυσόχοϊδη) θα συζητιόταν στο θερινό τμήμα της Βουλής.

Υπενθυμίζεται ότι «πόθεν έσχες» είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν πολιτικοί, δημοσιογράφοι, εκδότες και μια σειρά κρατικών στελεχών και δημοσίων υπαλλήλων. Λογικά, σε κάποια ή κάποιες απ' αυτές τις κατηγορίες (πλην δημοσίων υπαλλήλων, που δεν έχουν τέτοια πο-

λιτική ισχύ) πρέπει ν' αναζητηθεί ο εμπνευστής της τροπολογίας. Όμως, αν αναλογιστούμε ότι ο Σαμαράς έχει αναπτύξει στενούς δεσμούς με τους εφοπλιστές, λειτουργώντας ως διαφημιστής του «πατριωτικού τους έργου», και ότι από τη συνεδρίαση της επιτροπής απουσίαζε ο Παναγιώταρος (που έχει αναλάβει εργολαβικά, εκ μέρους των νεοναζί, τη φανατική υποστήριξη των συμφερόντων των εφοπλιστών στη Βουλή), μπορούμε να εικάσουμε με βεβαιότητα ότι η (ν)τροπολογία υπήρξε απαίτηση των εφοπλιστών, που θέλουν να προστατεύσουν από τη δημοσιότητα τους μετόχους των εταιριών τους που ανήκουν στον «καλό κόσμο» της πολιτικής, της δημοσιογραφίας, της εκδοτικής κάστας.

Ξεκάθαρα το λεν' οι οπαδοί: «μπάτσοι και ναζί δουλεύουνε μαζί»

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στο γήπεδο της Φουλής, όπου η ΑΕΚ έπαιζε με τον Μανδραϊκό, και στη Λεωφόρο, όπου οι πράσινοι αντιμετώπιζαν τον ΟΦΗ. Εβριζαν χυδαία τον Παύλο και την οικογένειά του, προκαλούσαν τους οπαδούς με βαριές εκφράσεις, προσπαθούσαν να δημιουργήσουν εστίες έντασης προκειμένου να επέμβουν και να «επιβάλουν την τάξη» βγάζοντας το μίσος τους στους οπαδούς.

Η φωτογραφία με το πανό για τον Παύλο Φύσσα είναι από τον φιλικό αγώνα βόλεϊ ΑΓΣ Ιωαννίνων - ΑΕΚ. Για να μπορούν να υπερηφανεύονται οι Ηπειρώτες και οι ΑΕΚτζήδες της «Κ».

Η στήλη είναι αθλητική αλλά νομίζω ότι μπορεί να φιλοξενηθεί ένα αντιφασιστικό τραγούδι. Το τραγούδι του Ryan Harvey γράφτηκε με αφορμή τη δολοφονία του Παύλου και είναι αφιερωμένο στους αντιφασίστες στην Ελλάδα. Οι στίχοι του είναι γραμμένοι στο ρυθμό του «Tear The Fascists Down», του Γούντι Γκάθρι, βάρδου της αμερικάνικης εργατικής τάξης τα χρόνια του Μεσοπολέμου.

**Οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή
(Our friends are going to smash the Golden Down)**

Επίκειται ένας αγώνας σ' ολόκληρο τον παλιό κόσμο απόψε, κι οι σύντροφοι μας στην Ελλάδα έκαναν το κάλεσμά τους. Η φασιστική άνοδος μπορεί να ικανοποιεί την παγκόσμια κρίση των τραπεζών,

αλλά οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

Αν χρειάζεται να διαδοθούν τα νέα, ας τα διαδώσουμε όλοι μαζί,

έτσι που όλος ο κόσμος να μάθει τι συμβαίνει, ας μιλήσουμε για τους ξυλοδαρμούς, τα πογκρόμ και τις απειλές.

Οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

Ω, αλλά ο Χίτλερ είπε το καλύτερο όταν συλλογιζόταν, είπε «θα μπορούσαν να μας είχαν σταματήσει στην αρχή, μόνο εάν μας έσπαγαν ανελέητα στο ξύλο, στους δρόμους».

Οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

Αν χρειάζεται να στείλουμε χρήματα, ας στείλουμε όλοι χρήματα,

για να βοηθήσουμε τους μετανάστες και τους αναρχικούς να συνεχίσουν να αγωνίζονται, να τους δώσουμε χώρο, να αγοράσουν όπλα για να κρατήσουν τους φασίστες στο «τρέξιμο».

Οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

Αν έρθουν στη Νέα Υόρκη, ας τους διώξουμε από τη Νέα Υόρκη, ας μην τους αφήσουμε να βρουν κανένα ασφαλές μέρος για να σταθούν,

κυνηγήστε τους μέχρι να γυρίσουν πίσω στην Ελλάδα, για να νικηθούν στους δρόμους.

Οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

Ο φασισμός εξαπλώνεται μόνο όταν του δίνεται χώρος για να εξαπλωθεί,

και η ιστορία δεν μπορεί να αποδείξει ότι αυτό είναι λάθος, έτσι αν οργανωθούμε έξυπνα και αγωνιστούμε από καρδιάς,

οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή, οι φίλοι μας θα συντρίψουν τη Χρυσή Αυγή.

<http://www.youtube.com/watch?v=ib63AVrfX9s&feature=share>

Αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε από την εβδομάδα που πέρασε, είναι ότι σε όλα σχεδόν τα γήπεδα είχαμε πανό καταδίκης των νεοναζί με αφορμή τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Από τον Εβρο μέχρι την Κρήτη οι νεολαίοι στις εξέδρες των γηπέδων πήραν σαφή θέση εναντίον του φασισμού. Με έμπρακτο τρόπο έδειξαν ότι, παρά την προσπάθεια κάποιων να τους τσουβαλιάσουν και να τους χωρίσουν με βάση το χρώμα της ομάδας τους και να τους χρησιμοποιήσουν για να περάσει ο κάθε πρόεδρος τα μικρά ή μεγάλα επιχειρηματικά του σχέδια (δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι κάποιοι οπαδοί λειτουργούν και με αυτό τον τρόπο), οι νεολαίοι στις εξέδρες έχουν αρχίσει να συνειδητοποιούν ότι πριν από οπαδοί είναι εργατική νεολαία και η αιτία για την βραβρότητα που ζουν στην καθημερινότητά τους δεν είναι ο νεολαίος της απέναντι θύρας, αλλά το σάπιο κοινωνικό σύστημα εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Αν τα πανό με τα συνθήματα κατά των νεοναζί έγιναν ειδήση στις αθλητικές ειδήσεις, ακόμη και στα κεντρικά δελτία των μεγάλων ιδιωτικών καναλιών (είναι σαφής η πρόθεση να μαζέψουν τους δολοφόνους του Μιχαηλολιάκου, που πλέον έχουν «καεί» σε μεγάλο βαθμό και δεν μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες που θέλει αυτή τη χρονική στιγμή η αστική τάξη), δεν έγινε το ίδιο με τον τρόπο που συμπεριφέρονταν οι μπάτσοι στα γήπεδα. Τα μηνύματα από τους οργανωμένους οπαδούς διαφορετικών ομάδων συγκλίνουν στο ίδιο συμπέρασμα. Οι ΜΑΤάδες στα περισσότερα γήπεδα ήταν προκλητικοί και σε κάποιες περιπτώσεις έβριζαν και το δολοφονημένο Παύλο Φύσσα (όλοι γνωρίζουμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό από αυτούς είναι ένστολοι νεοναζί), με αποτέλεσμα να έχουμε μικρά ή μεγάλα επεισόδια όπως στη Λεωφόρο. Μάλιστα υπάρχουν και κείμενα από οπαδούς της ΑΕΚ και του Παναθηναϊκού, που αναφέρονται στην προκλητικότητα των μπάτσων.

Από τις περιγραφές προκύπτει ότι οι μπάτσοι «έδρασαν» με την ίδια λογική και

πιζαν τον ΟΦΗ. Εβριζαν χυδαία τον Παύλο και την οικογένειά του, προκαλούσαν τους οπαδούς με βαριές εκφράσεις, προσπαθούσαν να δημιουργήσουν εστίες έντασης προκειμένου να επέμβουν και να «επιβάλουν την τάξη» βγάζοντας το μίσος τους στους οπαδούς.

Από τα ΜΜΕ οι συγκρούσεις αντιμετωπίστηκαν ως κάποια ακόμη επεισόδια αθλητικής βίας, χωρίς καμία νύξη για σύνδεσή τους με τη δολοφονία του Παύλου, και όπως ήταν αναμενόμενο, η ετυμηγορία τους ήταν ότι φταίνε οι οπαδοί. Μάλιστα, για τα επεισόδια στη Λεωφόρο όχι μόνο δεν παρουσιάσαν την αλήθεια, αλλά αντίθετα προσπάθησαν συνειδητά να αποπροσανατολίσουν και να πείσουν ότι αιτία των συγκρούσεων, ήταν η κόντρα ΣΚΑΙ - ΝΟΒΑ και ότι ο Αλαφούζος με τις δηλώσεις και τη στάση του ουσιαστικά ώθησε, παίζοντας το ρόλο του ηθικού αυτουργού, τους οπαδούς του Παναθηναϊκού να την πέσουν στο βαν της ΝΟΒΑ.

Είναι φανερό ότι κάποιοι ενοχλούνται πολύ με την αφύπνιση της νεολαίας των γηπέδων. Από προνομιακός χώρος των νεοναζί και των καπιταλιστών-προέδρων, που χρησιμοποιούν τους οπαδούς της ομάδας τους για να διασφαλίζουν τα κέρδη τους και για να πιέζουν τις κυβερνήσεις και να παίρνουν κρατικές δουλειές, οι οπαδοί στις εξέδρες δείχνουν ότι έχουν πάρει σαφή θέση απέναντι στο φασισμό. Είναι το πρώτο βήμα για να αρχίσουν σιγά-σιγά, να συνειδητοποιούν ότι ο πραγματικός τους εχθρός, αυτός που καταστρέφει τα όνειρά τους και τους αναγκάζει να βιώνουν μια βάρβαρη καθημερινότητα, είναι ο καπιταλιστής που έχει «επενδύσει» στην αγαπημένη τους ομάδα και όχι ο νεολαίος της αντίπαλης εξέδρας. Αυτό θα χρειαστεί καιρό, βέβαια, και θέλει και «σπρώξιμο».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΟΥΛΡΙΧ ΖΑΙΝΤΛ

Ο παράδεισος της πίστης

Γάλλη μια φορά προκλητικός με τη δεύτερη ταινία του από την «τριλογία του παραδείσου», ο αυστριακός σκηνοθέτης («Dog Days», «Import/Export») ζουμάρει εδώ πάνω στη θρησκογενή παθολογία.

Στον «Παράδεισο του Ερωτα», την πρώτη ταινία της τριλογίας, η Τερέζα ήταν μία μόνη πενηντάρα που έψαχνε τον «έρωτα» στο σεξοτουρισμό στην Κένυα. Στον «Παράδεισο της Πίστης», η αδερφή της, η Άννα-Μαρία, κι αυτή μόνη πενηντάρα, αφιερώνει τις διακοπές της σε ιεραποστολικό έργο. Τριγυρίζει με ένα άγαλμα της Παναγίας και προσπαθεί να προσηλυτίσει κόσμο. Τα πράγματα, όμως, περιπλέκονται όταν επιστρέφει στο σπίτι της ο ανάπηρος μουσουλμάνος άντρας της...

Η πρωταγωνίστρια του Ζάιντλ νοηματοδοτεί μέσω της πίστης την ίδια της την ύπαρξη. Κι αυτό το κάνει σε τόσο μεγάλο βαθμό, που τελικά οδηγείται στην παθολογία. Φτάνει σε σημείο να αναπτύσσει μια ερωτική σχέση με το Χριστό, την παρουσία του οποίου υποκαθιστά ένας «εσταυρωμένος», με τον οποίο αυνανίζεται.

Ο Ζάιντλ, που μας έχει συνηθίσει σε μια κάπως ντοκιμαντερίστικη προσέγγιση των ταινιών μυθοπλασίας του, γ' άλλη μια φορά, με όπλο την κινικότητα και ένα αδιόρατο μαύρο χιούμορ, χρησιμοποιεί αργά πλάνα, αυστηρά δομημένα, που συχνά θυμίζουν ταμπλό βιβλόν. Αναγκάζει έτσι το θεατή να παρατηρεί και τις πιο μικρές λεπτομέρειες. Επιλέγει και σε αυτή του την ταινία να συνεργαστεί με ηθοποιούς επαγγελματίες και μη, επιλογή που (ειδικά στην περίπτωση του μουσουλμάνου συζύγου) τον δικαιώνει. Η ερμηνεία της Μαρία Χοφστάτερ, με την οποία έχει ξανασυνεργαστεί («Dog Days», «Import/Export») είναι καθοριστική για το τελικό αποτέλεσμα. Η ταινία απέσπασε το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Βενετίας το 2012.

■ ΑΝΑΙΣ ΜΠΑΡΜΠΟ-ΛΑΒΑΛΕΤ

Ανάμεσα...

Η ομάδα που πέρυσι παρουσίασε τον «Εξαιρετικό κύριο Ηλαζάρ» επιστρέφει φέτος με αυτή την ταινία, που το κεντρικό της θέμα, όπως φαίνεται και από τον τίτλο, είναι το «ανάμεσα» σε δυο αντιμαχόμενες πλευρές, στους Ισραηλινούς και τους Παλαιστίνιους.

Μία νεαρή μαιευτήρας από το Κεμπέκ πηγαίνει στη Δυτική Οχθη, σε ένα παλαιστινιακό στρατόπεδο προσφύγων του 1948, να προσφέρει τις υπηρεσίες της σε μια πρόχει-

DIXI ET SALVANI ANIMAM MEAM

Ο Παύλος ζει, τσακίζει τους ναζί!

Τη Χρυσή Αυγή – η αστική η τάξη την καθοδηγεί

Όχι στην έκδοση των αγωνιστών Ahmet Duzgun Yuksel και Erdogan Cakir

Ρουπακιά, ρουπακιά ΚΑΙ στο Μαλανδρίνο τουφεκιά

Μωράν, μικράν, κατάπτυστον/ ψυχρήν έχουν αι μάζαι,/ ιδιοτελή καρδιάν/ και παρειάν αναίσθητον/ εις τους κολάφους
(Κ. Καρυωτάκης, «Εις Ανδρέαν Κάλβον») – Οι νιτσεϊσμοί σε τούτη δια την εποχή, θολώνουν την αλήθεια...

18-9-13: Οι δούλοι των αφεντικών δολοφονούν τον Παύλο Φύσσα – 20-9-13: Τα αφεντικά δολοφονούν 50χρονο εργάτη-μετανάστη στη Λ. Μαραθώνος

Να κάνεις πλερωμένο φονικό/ για ξένα και για ντόπι' αφεντικά./ Τα πάντα πράξε και τα πάντα πούλα./ σαν έχεις του εθνικόφρονα τη βούλα (από την «Απανταχούσα» του «Ελευθέρου Κόσμου» - Κ. Βάρναλη)

Όχι, ρε Γιάννη Αγγελάκα/ δε δίνω μιά/ ούτε κάνω το μαλάκα/ τι λες τώρα για τη «βία»

Το κίνημα έχει σηκώσει ξανά και ξανά κεφάλι άσχετα από τη βιολογική (ή και πολιτική) αντοχή του καθενός

ΚΑΙ στη βουλή οι νεοναζί «εξαφανίστηκαν» (Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου) για να σπρώξουν τους εφοπλιστές

◆ Εσύ μπορεί να δουλεύεις, μα η τύχη σου κοιμάται...

◆ Εκτός από ΧΤ-ΙΚΕΑρικά κερφτεδάκια και ΧΤ-ΙΚΕΑτικοι μισθοί.

◆ Που να πάρει χαμπάρι η Λιάνα (Ριζοσπάστης, 22-9-13), ότι ο Παύλος Φύσσας ήταν ΕΡΓΑΤΗΣ.

◆ Στο πλάι (προ καιρού) με δηλώσεις τους, άμεσα ή έμμεσα, υπέρ τη Χρ. Αυγής οι: Νίκος Βέρτης – Π. Γαϊτάνος – Στ. Γονιδης – Σ. Ρουβάς – Ν. Σφακιανάκης (άπαντες/άπασης οι ψυχές...).

◆ Και βέβαια, να τη η συνέχεια της θεωρίας των δυο άκρων με το ντοκιμαντέρ του Πετρίτση για τον Μπακογιάννη, ώστε να μην αμφισβητείται το μονοπώλιο της αστικής βίας ασπληρώς και διά ροπάλου, σφαιρών, μαχαιρωμάτων, οικονομικής ανέχειας και λοιπών... δημοκρατικών δυνάμεων (Πέμπτη, 26-9-13).

◆ Να τον χαίρονται τον Ταρίκ

Αλί οι ντόπιοι υποστηριχτές του: «Ο Σύριζα δεν πρέπει να τα σπάσει με την Ευρωπαϊκή Ένωση» (avg1.gr, 23-9-13).

◆ Τι έγινε, ρε παιδιά; Ο λαλίστατος (και μόνος) Κ(λ)άν μάν δε δήλωσε τίποτα για τη δολοφονία του Π. Φύσσα;

◆ Προκλητική η «αρχαιοθήκη» της παρανοίας (;).

◆ Ενισχύθηκαν οι (αυτοαποκαλούμενες) ταξικές δυνάμεις στο μέταλλο (ΠΟΕΜ), μας πληροφορεί ο Ριζοσπάστης, 24-9-13. Ε, και; Τοξικές ήταν, τοξικές παραμένουν.

◆ Δεν πανηγύρισαν οι Συριζίτσας για την τρίτη θέση του «Die Linke».

◆ Ήταν Σεπτέμβρης του 1968 όταν ο Βάρναλης τελειωνε το θεατρικό «Ατταλος ο τρίτος».

◆ Η Ολγα (δεν) Τρέμη όταν αποκαλεί κύριο τον τοπικό φασίστα της Νίκαιας (δελτίο ειδήσεων 8.00μμ, MEGA, 24-9-13)

◆ Ανακάλυψε και ο Αντέννα αυτούς που «ανακάλυψαν

πρόσφατα τον κώδικα της Χρ. Αυγής» (δελτίο ειδήσεων 8.00μμ, 24-9-13). Καλά ο Θεμαθεμοφασίστας δεν είχε ναζί προσκεκλημένους στο κανάλι αυτό; Μας δουλεύει ο άντε...ένας; Ή μας προκαλεί; ◆ Επικροτώντας το Γ. Αγγελάκα ο Δ. Κανελλόπουλος (ΕρΣυν, 24-9-13) σημειώνει: «Δεν έχει άδικο, μόνο με επιχειρήματα κάτι τέτοια». Απόνα γραφεία πολλά τραγούδια κατά της –αόριστης– χωρίς πρόσημο βίας λέγονται. Με την –τυπική– αυτή λογική στο Β' Παγκόσμιο οι αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ. θάπρεπε να κάνουν... διάλογο με τα ναζιφασιστικά στρατεύματα (κάποιους «μυστήριους» της εποχής μας θυμίζει ο κύριος αυτός...).

◆ «Κανείς δεν μπορεί να επιχαίρει όταν ένα κόμμα όπως ο Σύριζα που μόλις ένα χρόνο πριν εξέφρασε πολιτικά τη λαϊκή οργή "προσαρμόζεται" τόσο σύντομα στις προϋποθέσεις μιας εξ ολοκλήρου ενδοσυστημικής κοινοβουλευτικής στρατηγικής και απεμπολεί τα όποια ριζοσπαστικά προγραμματικά και άλλα στοιχεία το έφεραν σε μια τέτοια θέση» (περιοδικό «Εκτός Γραμμής», APAN, τεύχος 33, Ιούλιος 2013). Ξέραμε ότι υπήρχαν «συνιστώσες μέσα στο Σύριζα». Φαίνεται ότι υπάρχουν συνομιλούντες και συνιστώσες ΚΑΙ εκτός...

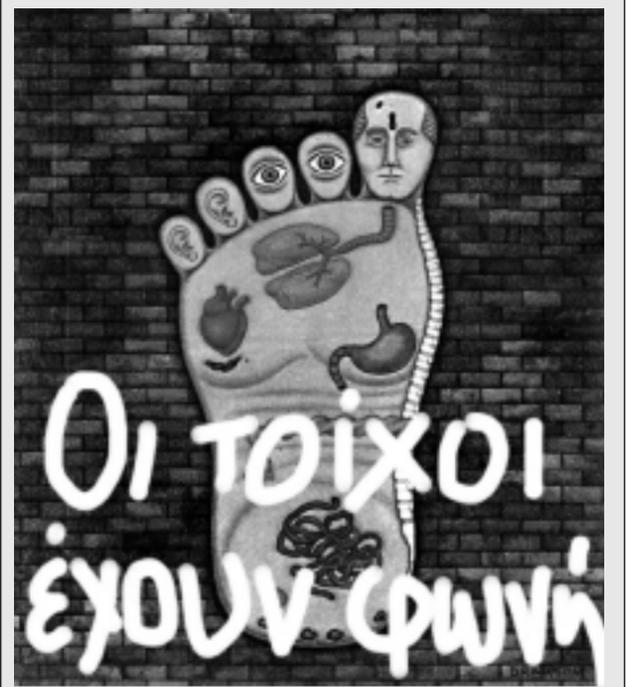
◆ Λάδι προσπαθεί να βγάλει ο Γ. Δελαστίκ τα κεφάλια της Χρυσής Αυγής (ξεπέρασε και τα πρώην αφεντικά ή μάλλον «his master's voice»)...

◆ «(Ενώ) το Ισραήλ κυκλώνει τους κατοίκους της Γάζας, η Παλαιστινιακή Αρχή τους αρνείται διαβατήριο» (βίντεο από το σάιτ του Gilad Atzmon).

◆ «Οι σκληρότητες της εξουσίας είναι που ρίχνουν λήπασμα και θρέφουν τον πόλεμο των φτωχών ενάντια στους πλούσιους. Οι άνθρωποι που τους εμπιστευόμαστε προσωρινά μια εξουσία ποτέ δε θα λογάριαζαν στα σοβαρά ότι μπορεί να εξελιχθεί μια αδικία που γίνεται σε έναν άνθρωπο του λα-

ού. Ο φτωχός, αυτός που είναι υποχρεωμένος κάθε μέρα να κερδίζει το καθημερινό του ψωμί, δεν έχει καιρό ν' αγωνιστεί, ειν' αλήθεια. Μα μπορεί να μιλά και βρίσκει πρόθυμα άλλους να τον ακούσουν, καρδιές που κι αυτές έχουν υποφέρει για να τον νιώσουν. Μια ανισότητα, μια αδικία πολλαπλασιάζεται αφάνταστα ανάλογα με τον αριθμό εκείνων που καταλαβαίνουν ότι έγιναν θύματά της. Και το καζάνι βράζει. Αλλά ακόμη κι αυτό δεν είναι τίποτα. Το κακό που θα προκύψει είναι πολύ πιο μεγάλο. Αυτές οι αδικίες διατηρούν στην ψυχή του λαού ένα σιωπηλό μίσος απέναντι σε κάθε εξουσία και στους κοινωνικά ανώτερους. Ο αστός γίνεται έτσι και παραμένει ο εχθρός του φτωχού, αυτός που τον κάνει παράνομο, που τον οδηγεί στην απάτη και στην κλοπή. Για τον φτωχό, η κλοπή δεν είναι πια μια παρανομία, εν' αμάρτημα, ένα έγκλημα, αλλά γίνεται εκδίκηση. Αν για ν' αποδώσει τάχα δικαιοσύνη, κάποιος αξιωματούχος κακομεταχειρίζεται τους φτωχούς και παραβιάζει τα αποκτημένα δικαιώματά τους, πώς μπορούμε να απαιτούμε από τους δύστυχους πεινασμένους υποταγή στην ποινή τους και σεβασμό απέναντι στην ξένη ιδιοκτησία;... Κι ύστερα υπάρχουν άνθρωποι που ποτέ δεν μέτρησαν τον πόνο που υπάρχει γύρω τους, υπάρχουν άνθρωποι που σου μιλούν για τις υπερβολές της εκδικητικότητας του λαού!!! Μα, από τη στιγμή που η κυβέρνηση προξενεί πιότερη δυστυχία από ευημερία, το γεγονός ότι παραμένει στην εξουσία οφείλεται μόνο στην τύχη. **Από τη στιγμή που θα την ανατρέψει ο λαός, θα εξακαθίσει τους λογαριασμούς του με τον τρόπο που ξέρει.** Ο ηγέτης πρέπει πάντα να σκέφτεται πως η Δικαιοσύνη επινοήθηκε από τους φτωχούς, πρώτα γι' αυτούς κι ύστερα για οτιδήποτε άλλο...» (Ονόριος δε Βαλζάκ, «Ο επαρχιώτης γιατρός», υπογράμμιση δική μας).

Βασίλης

Ο αρχικός σχεδιασμός της στήλης ήταν να καταληφθεί ολόκληρη από αντιφασιστικά συνθήματα. Όσα μπορούσαν να χωρέσουν στον περιορισμένο χώρο της. Γιατί σίγουρα δε θα μπορούσαν να χωρέσουν όλα τα συνθήματα που γράφτηκαν μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου. Συνθήματα σε τοίχους, σε πανό διαδηλωτών, σε εξέδρες γηπέδων. Στα ελληνικά και σε πολλές ξένες γλώσσες. Από πόλεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη μας. Συνθήματα αντιφασιστικά, συνθήματα οργής, συνθήματα μαχητικής δράσης, συνθήματα εκδίκησης. Συνθήματα που εκφράζουν έναν ολόκληρο κόσμο και τις διαθέσεις του και τα οποία θα καθιστούσαν περιττό κάθε δικό μας σχολιασμό.

Ο σχεδιασμός άλλαξε, όμως, καθώς παρακολουθούσαμε από νυχτερινή εκπομπή μεγάλου ραδιοσταθμού το ρεπορτάζ από τη συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν σε αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης, ομότεχοι του δολοφονημένου αντιφασίστα.

Τα όσα ακούσαμε μας εξόργισαν και αναγκαστικά εξέτρεψαν το σχεδιασμό μας. Δεν γνωρίζουμε αν η πλειοψηφία των συμμετασχόντων καλλιτεχνών της χιπ-χοπ σκηνής εξέφρασε τις ίδιες απόψεις ή αν ο παραγωγός της ραδιοφωνικής εκπομπής, με τη μέθοδο της ψηφιακής κοπτοραπτικής, επέλεξε μόνο αυτά που αβαντάριζαν τη δική του άποψη, όμως ακόμη και μειοψηφικές να ήταν αυτές οι απόψεις, σημασία έχει ότι ακούστηκαν και μάλιστα από τα «βαριά» ονόματα του χώρου.

«Το αίμα κυλάει εκδίκηση ζητάει». Ένα σύνθημα που ακολούθηε εδώ και δεκαετίες τον ελληνικό λαό. Τούσης, Ζεύγος, Λαμπράκης, Πέτρουλας, Κουμής-Κανελλοπούλου, Καλτεζάς, Τεμπονέρας, Γρηγορόπουλος, Φύσσας. Και άλλοι που δεν τους θυμόμαστε αυτή τη στιγμή. Δολοφονημένοι από το κράτος ή από φασιστικές συμμορίες.

«Φασίστες κουφάλες, έρχονται κρεμάλες». Πιο σύγχρονο σύνθημα αυτό, ακούγεται από νεολαϊστικά στόματα στις αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές εκδηλώσεις τα τελευταία χρόνια. Η δολοφονία του Π. Φύσσα ήρθε να το δικαιώσει. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κοινοβουλευτισμού υπάρχει ένα ναζιστικό κόμμα με 7% στη Βουλή και σχεδόν το διπλάσιο ποσοστό στις δημοσκοπήσεις. Κι είναι αυτό το μάρφωμα (και όχι απλώς κάποιες συμμορίες με στρατολογημένους από τον υπόκοσμο τραμπούκους) που δολοφόνησε τον Παύλο, έχοντας δολοφονήσει ή τραυματίσει προηγουμένως δεκάδες μετανάστες.

Πώς μπορείς λοιπόν, μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, να βγαίνεις και είτε να αποδοκιμάζεις το σύνθημα (όπως έκανε ο κατά τα άλλα συμπαθέστατος Γιάννης Αγγελάκας στη συναυλία του στο Βύρωνα) ή να λες γελοιοότητες, περί αναμόρφωσης των νεοναζί μέσω της αγάπης, γιατί αυτό τους λείπει, όπως έκαναν διάφοροι ομότεχοι του Φύσσα στην ΕΣΗΕΑ.

Εντάξει, δεν είναι το κύριο μέτωπό μας με την κάθε είδους αναβίωση του χιπισμού (ειρήνη, αγάπη και άλλες τέτοιες παπάρες), όταν όμως οι φορείς αυτών των απόψεων δοκιμάζουν να τις κάνουν πολιτικά προτάγματα και μάλιστα σε στιγμές ιδιαίτερης φόρτισης (συναισθηματικής και πολιτικής), θα μας βρίσκουν απέναντι.

ρη κλινική. Συνδέεται φιλικά με την ισραηλινή συνοριοφύλακα που κάθε μέρα της δίνει άδεια να περνά, σιγά-σιγά όμως γνωρίζει και αγαπά και την οικογένεια της παλαιστίνιας Ραντ. Όσο περνούν οι μέρες, η πρωταγωνίστρια καταλαβαίνει στο πετσί της πόσο υποφέρει ο παλαιστινιακός λαός...

Αν και ο τίτλος είναι λίγο παραπλανητικός, η σκηνοθετίδα δεν κρατά ίσες αποστάσεις. Όσο εξελίσσεται η ιστορία, παίρνει θέση υπέρ του παλαιστινιακού λαού, πάντα όμως σε ανθρωπιστική βάση. Το τελικό αποτέλεσμα δίνει την εντύπωση ότι πρόκειται περισσότερο για μια ταινία που απευθύνεται σε κοινό που ή δεν είναι καλά ενημερωμένο για τα γεγονότα ή χρειάζεται απάντηση στην επίσημη φιλοσιωνιστική προπαγάνδα. Σε ένα κοινό που γνωρίζει τι συμβαίνει και που ίσως έχει δει κι άλλες ταινίες γύρω από αυτό το θέμα, η συγκεκριμένη ταινία ίσως προκαλέσει και θυμό με τη χλιαρή, γλυκανάλατη, «απολιτική», ανθρωπιστική της προσέγγιση.

Ελένη Π.

Δε θα σβήσουμε την Ιστορία

Η φωτογραφία είναι ιστορική πλέον. Ο πρώτος νεκρός του Μάη του '36 στη Θεσσαλονίκη, ο κομμουνιστής Τάσος Τούσης, κείται νεκρός πάνω σε μια πόρτα που ξήλωσαν οι σύντροφοί του για να τον μεταφέρουν. Κι η μάνα του θρηνεί το χαμό του παιδικαριού καταμεσής του δρόμου. Δημοσιεύτηκε πρωτοσέλιδη στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» της επόμενης μέρας. Συγκλονισμένος από τη θέα της μάνας, ο Γιάννης Ρίτσος έγραψε τον «Επιτάφιο» μέσα σε τρεις μέρες, παραδίδοντας στην εργατική τάξη και το λαό της Ελλάδας ένα αθάνατο ποιητικό μνημείο.

Ανάλογες φωτογραφίες έχουν δημοσιευτεί πολλές, σε επαναστατικά και αστικά έντυπα όλου του κόσμου. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Τη φωτογραφία του Γρηγόρη Λαμπράκη να χαροπαλεύει πεσμένος στο πεζοδρόμιο, που δημοσίευσε η «Αυγή» το Μάη του 1963; Τη φωτογραφία του δολοφονημένου Μιχάλη Καλτεζά, με το κεφάλι ν' ακουμπά σε μια λίμνη αίματος, που δη-

μοσίευσαν μια σειρά εφημερίδες το Νοέμβριο του 1985; Τη φωτογραφία του καταματωμένου Κάρλο Τζουλιάνι, να κείται νεκρός στο οδόστρωμα της Γένοβα, περικυκλωμένος από τα ιταλικά ΜΑΤ, τον Ιούλη του 2001;

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι η δημοσίευση της φωτογραφίας του Παύλου Φύσσα

να ψυχορραγεί στην αγκαλιά της συντρόφου του. Το πρόβλημα είναι η φυλλάδα στην οποία δημοσιεύτηκε. Μια φυλλάδα η οποία τα τελευταία χρόνια έχει αναλάβει εργολαβικά το «προμοτάρισμα» των νεοναζί, μέσα από τους κώδικες του lifestyle, με μοναδικό σκοπό να τους κάνει αρεστούς σ' ένα κομμάτι της νεο-

λαίας, που έχει εγκλωβιστεί απ' αυτούς τους κώδικες.

Προφανώς αυτό ενόχλησε. Και δικαίως ενόχλησε. Μετά, όμως, άρχισαν οι γενικεύσεις και δημιουργήθηκε ένα politically correct υπόστρωμα, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται η δημοσίευση φωτογραφιών νεκρών. Τέτοιες φωτογραφίες, όμως, γίνονται σύμβολα, αποκτούν ιστορική διάσταση. Στο πάνθηον των ιστορικών στιγμιότυπων θα μπει και η φωτογραφία του δολοφονημένου Παύλου Φύσσα. Τον Παύλο να πεθαίνει χτυπημένος από το μαχαίρι του νεοναζί δολοφάνου θα θυμόμαστε, θα θυμούνται οι επόμενες γενιές, και όχι τη βρομοφυλλάδα που έκανε εμπόριο μ' αυτή τη φωτογραφία.

ΥΓ: Όσο για την ΕΣΗΕΑ, που έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση σ' αυτό το κλίμα, αν το ΔΣ της είχε το απαιτούμενο σθένος, θα στημάτιζε τη φυλλάδα, μιλώντας για το ποιόν της, και δε θα μιλούσε για τη δεοντολογία του επαγγέλματος και των πανανθρώπινων αξιών, σβήνοντας έτσι μια ιστορία δεκαετιών.

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Αντεργατική σπέκουλα

Πανηγυρίζουν διάφοροι «μνημονιακοί» σχολιογράφοι του αστικού Τύπου, διότι η «φθινοπωρινή επίθεση» του ΣΥΡΙΖΑ για την... «κατάληψη των χειμερινών ανακτόρων» δεν είχε αίσιο τέλος. Δηλαδή, δεν υπήρξαν εκείνες οι κινητοποιήσεις που θα ανέτρεπαν την κυβέρνηση, όπως είχε προαναγγείλει ο Α. Τσίπρας (και) από το βήμα της ΔΕΘ.

Συνεχίζεται έτσι -από τους προπαγανδιστές της «μνημονιακής» πολιτικής- αυτή τη φορά, μια τακτική πολιτικής σπέκουλας, την οποία ξεκίνησε ο «αντιμνημονιακός» ΣΥΡΙΖΑ. Μ' αυτή την πολιτική σπέκουλα επιχειρείται η πλήρης περιθωριοποίηση των όποιων σκιρτημάτων αντίστασης της εργαζόμενης κοινωνίας και η στερέρωση του «συνδρόμου της ήττας» στις εργατικές συνειδήσεις. Οι μεν διακήρυξαν ότι θα βαδίσουν προς την κυβερνητική εξουσία με όχημα τις αντιστάσεις των εργαζόμενων, οι δε διακηρύσσουν ότι η τακτική των προηγούμενων απέτυχε, διότι οι εργαζόμενοι κατανοούν τη δική τους πολιτική και απορρίπτουν την πολιτική των άλλων.

«Ο ΣΥΡΙΖΑ θέτει ως κεντρικό στόχο των κινητοποιήσεων και των αγώνων σε όλους τους τομείς και για όλα τα ζητήματα την πτώση της κυβέρνησης υπό το βάρος της λαϊκής πίεσης», διακήρυξε η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ στις 3 Σεπτεμβρίου, στρώνοντας έτσι το χαλί στην κυβερνητική προπαγάνδα να μιλά για υποκινούμενους αγώνες, που δεν έχουν αιτήματα αλλά πολιτικές στοχεύσεις.

Όχι πως είναι κακό να έχουν πολιτικές στοχεύσεις οι εργατικοί αγώνες (το αντίθετο). Όχι πως είναι γενικά κακό ένα συνδικαλιστικό κίνημα να ζητά την ανατροπή μιας κυβέρνησης (κάθε άλλο). Όταν, όμως, στο στόχαστρο μπαίνει η ανατροπή μιας κυβέρνησης και όχι το σύστημα που αυτή υπηρετεί, όταν επιχειρείται ένα πολιτικό πατρωνάρισμα κάποιων συνδικαλιστικών αγώνων στη λογική του «να φύγουν αυτοί, να έρθουμε εμείς», τότε έχουμε ενέργεια εχθρική προς το εργατικό κίνημα.

Η κλασική πολιτική ορολογία είναι «καπέλωμα», όμως εν προκειμένω έχουμε κάτι χειρότερο από το «καπέλωμα». Έχουμε πολιτική σπέκουλα, η οποία προωθεί τη συνείδηση της αναποτελεσματικότητας των ταξικών αγώνων και πάνω σ' αυτό το υπόστρωμα οικοδομεί τη συνείδηση της «κοινοβουλευτικής λύσης», η οποία είναι η μόνη αποτελεσματική λύση.

Αν μάλιστα σκεφτούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ (και οι περιστασιακοί σύμμαχοί του, που παίζουν μόνιμως το ρόλο του αριστερού μαϊντανού) δεν έχει καμιά δυνατότητα οργάνωσης ταξικών αγώνων ή κινητοποίησης της κοινωνίας, αλλά και δε θέλει να κινηθεί σε μια τέτοια κατεύθυνση (όπως και δεν κινήθηκε), τότε θα αντιληφθούμε ότι αυτός ο μαξιμαλιστικός βερμαλισμός δεν είναι παρά ψηφοθηρικό σαράφικο. Ο ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει ένα πολιτικό ενεχειροδανειστήριο και καλεί τους εργαζόμενους να καταθέσουν σ' αυτό τις ψήφους τους, οι οποίες θα εξαργυρωθούν στις επόμενες εκλογές. Οποτε κι αν αυτές γίνουν, αφού οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι σε θέση όχι μόνο να κερδίσουν τα αιτήματά τους, αλλά ούτε πολιτική κρίση και πτώση της κυβέρνησης να επιφέρουν. Αρα, τα κεφάλια μέσα και οι ελπίδες κρεμασμένες στις επόμενες εκλογές και στη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ (και με μεγάλο ποσοστό, για να μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κίνημα έχει τεράστιες αδυναμίες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι βαραίνει το σύνδρομο της ήττας. Πάνω σ' αυτή την κατάσταση αναπτύσσεται η αισχρή πολιτική σπέκουλα του ΣΥΡΙΖΑ, για να κάνει τα πράγματα χειρότερα, αλλά και για να υπογραμμίσει την ανάγκη μιας ριζικής ανατροπής.

Π.Γ.

■ Γερμανική εργατική τάξη

Τυλιγμένη στα δίχτυα του ιμπεριαλισμού

Αν εξαιρέσουμε το θρίαμβο της Μέρκελ, τις διαστάσεις του οποίου μάλλον δεν περιμένε ούτε το επιτελείο της, οι γερμανικές εκλογές δεν επεφύλασσαν κάποια έκπληξη. Οι Χριστιανοδημοκράτες (μαζί με τους συμμάχους τους Χριστιανοκοινωνιστές) εκτινάχτηκαν από το 33,8% στο 41,5%, οι Σοσιαλδημοκράτες παρέμειναν στα ιστορικά χαμηλά τους (ανέβηκαν ελάχιστα, από το 23% στο 25,7%), οι Φιλελεύθεροι καταποντίστηκαν, οι Πράσινοι δέχτηκαν ηχηρό χαστούκι (από 10,7% έπεσαν στο 8,4%), το ίδιο και η Αριστερά (από 11,9% έπεσε στο 8,6%), βυθίζοντας σε βαθιά θλίψη τον ΣΥΡΙΖΑ, που όσο να 'ναι ήθελε μια οριακή έστω άνοδο τους, για να 'χει να λέει πως ψήφονταν οι μελλοντικές... προοδευτικές συμμάχους.

Η Μέρκελ έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της για να τσακίσει εκλογικά τους κυβερνητι-

κούς της συμμάχους Φιλελεύθερους, έχοντας την επιλογή του «μεγάλου συνασπισμού» με τους Σοσιαλδημοκράτες, που είναι επιλογή του γερμανικού ιμπεριαλισμού, προκειμένου να βγει πιο επιθετικά στο διεθνές στερέωμα, υπό μια ενιαία πολιτική ηγεσία των δυο ιστορικών πολιτικών ρευμάτων της χώρας.

Το παζάρι έχει αρχίσει και μπορεί να κρατήσει και δυο μήνες, όπως λέγεται. Οι Σοσιαλδημοκράτες «κουνάνε την ουρά τους», αλλά η απόφαση για συμμετοχή τους στην κυβέρνηση υπό την Μέρκελ είναι μάλλον δεδομένη. Όσο κι αν κάποια στελέχη τους λένε πως ένας ακόμη «μεγάλος συνασπισμός» θα τους ρίξει ακόμη πιο κάτω εκλογικά, όπως συνέβη με τον προηγούμενο, όταν η πίεση από τη γερμανική αστική τάξη είναι προς αυτή την κατεύθυνση, δύσκολα θα μπο-

ρέσουν να αρνηθούν. Δύναμη να παζαρέψουν σκληρά δεν έχουν, οπότε θα αρκεστούν σε κάποια υπουργεία, ενώ -όπως φαίνεται- ζητούν και την προεδρία της Κομισιόν για τον σημερινό πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς.

«Είμαι και εγώ υπέρ της μεγαλύτερης ανάπτυξης και των περισσότερων θέσεων εργασίας, αλλά τα μεγαλύτερα ελλείμματα δεν αποτελούν λύση. Αντίθετα, επιδεινώνουν το πρόβλημα», δήλωσε ο Σόιμπλε την επομένη των εκλογών σε εφημερίδα της Λειψίας, δείχνοντας το δρόμο προς μια «συνετή δημοσιονομική πολιτική», συνοδευόμενη από τις «απαραίτητες δομικές μεταρρυθμίσεις». Περιέγραψε, δηλαδή, μια στρατηγική «κινεζοποίησης» για το προλεταριάτο των χωρών του λεγόμενου ευρωπαϊκού Νότου, η οποία δε θα είναι χωρίς συνέπειες και για

το γερμανικό προλεταριάτο, αφού συνεπάγεται ύφεση, αύξηση της ανεργίας και ακόμη πιο αποδιοργανωμένες εργασιακές σχέσεις.

Παρά ταύτα, το γερμανικό προλεταριάτο αυτή τη στιγμή όχι μόνο δεχόταν να κοιμάται τον ύπνο του δικαίου, αλλά με την εκλογική του συμπεριφορά έδειξε ότι είναι τυλιγμένο στα δίχτυα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Ανέβασε την εκλογική συμμετοχή (η αποχή έπεσε από 30% σε 27%), αποθέωσε τη Μέρκελ, ενώ αποδοκίμασε την αστική αριστερά (όχι μόνο το Die Linke, αλλά και τους Πράσινους που για πρώτη φορά ασχολήθηκαν και με κοινωνικά ζητήματα στην προεκλογική τους καμπάνια). Φυσικά, αυτό δεν προδιαγράφει και το μέλλον, καθώς δεν είμαστε σε θέση να προβλέψουμε τι ειδους διεργασίες θα υπάρξουν στους κόλπους του προλεταριάτου.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΡΑΚΙΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - ΑΘΗΝΑ

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

